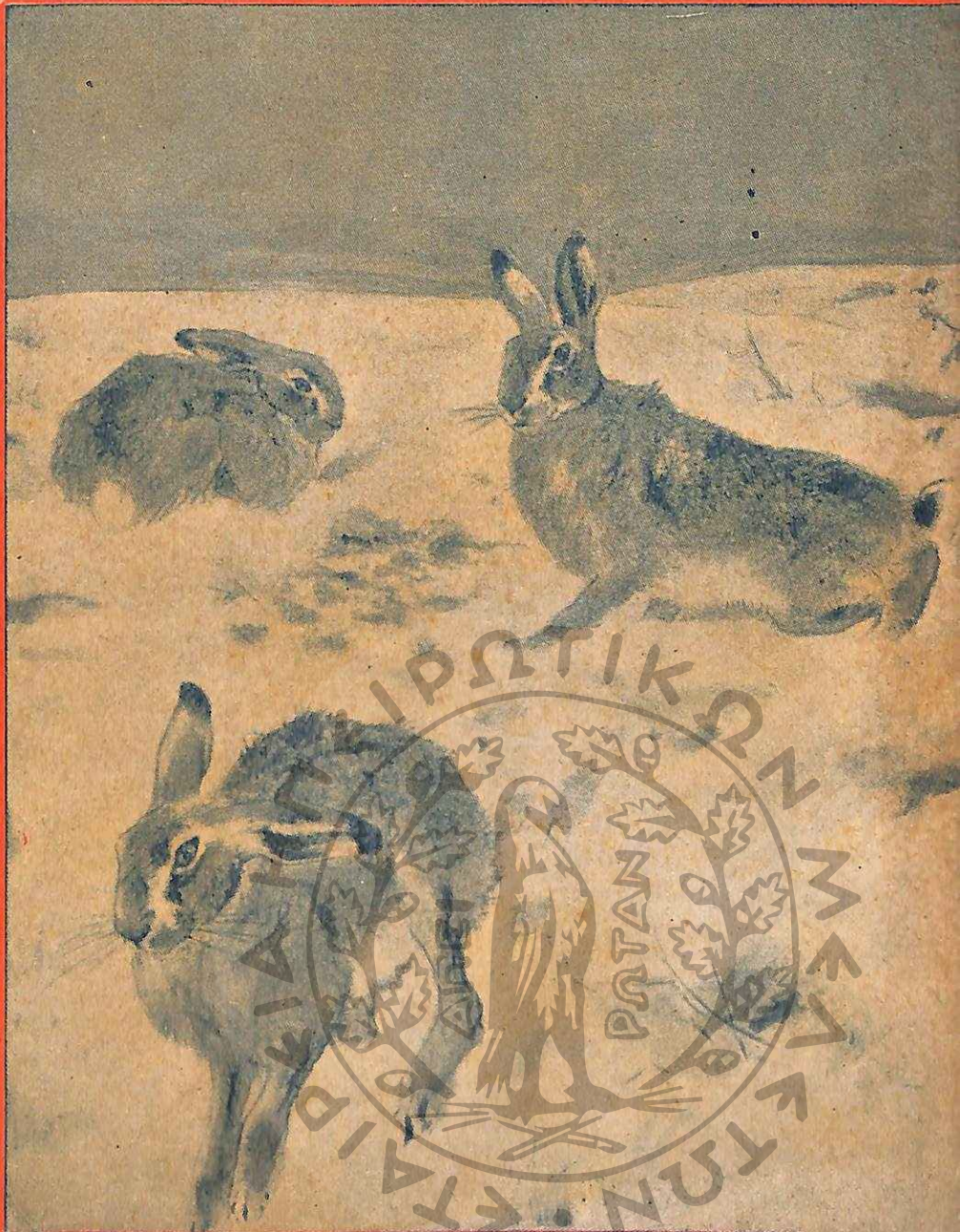
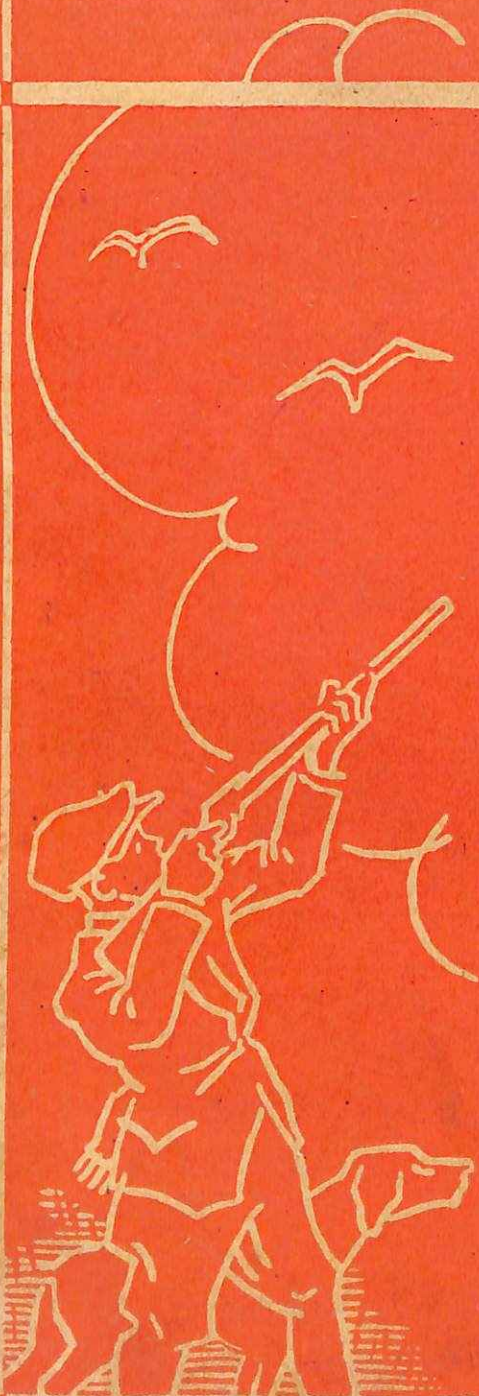

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡΙΘ. 105 (4)

ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1935

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 10

KYROPATWA (ΚΟΥΡΟΠΑΤΒΑ)

ΤΟ ΡΕΚΟΡ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

"Ακαπνος πυρίτις KYROPATWA εις φυλλίδια ζελκτινοποιημένα των μεγάλων κρτικων εργοστασιων της ΠΟΛΩΝΙΑΣ PANSTOWA - WITWORNIA - PROCHU, PIONKI - POLOGNE

Δεν προσβάλλεται από την υγρασίαν. Δεν υφίσταται επιδράσεις θερμοκρασίας. Δίδει κανονικά πιέσεις CM² 359 και ταχύτητας 303 μ. V 15

Συγκέντρωσις ιδεώδης. Διεσθυσίς εξαιρετική.

— Αφήνει τὸ θήραμα ἐπὶ τόπου νεκρὸν —

Κυνηγοί! Σᾶς παρουσιάζομεν τὴν τελειοτέραν πυρίτιδα ὅχι μὲ πομπώδεις διαφημίσεις, ἀλλὰ δίδομεν ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας. Δοκιμάζοντες πείθεσθε εἰς τὴν πραγματικότητά δια τὰ ἐξαιρετικά ἀποτελέσματα τῆς πυρίτιδος KYROPATWA.

Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι δι' ἑλὴν τὴν Ἑλλάδα
Δ. ΜΑΡΟΥΝΤΑΣ καὶ Σ. ΑΓΟΡΑΣ - Ἐργοῦ 19 - ΠΑΤΡΑΙ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΜΑΣ

Τὰ «Κυνηγετικά Νέα» ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὰς Ἑπαρχίας ὡς κάτωθι.

Αἰγίνα, Γ. ΜΠΡΑΟΥΝ
Ἀλεξίπολις, Ι. ΦΩΤΙΑΔΗΣ
Ἀλμυρός, ΤΡ. ΜΕΤΣΟΒΙΤΗΣ
Ἀμαλιάς, ΑΔΕΛΦΟΙ Σ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ
Ἀργυστόλιον, Ε. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ
Βαθύ, (Σάμου) ΝΙΚ. ΜΑΣΙΣΤΑΣ
Βέρροια, Ε. ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Βόλος, ΣΑΒ. ΦΟΥΡΤΟΥΝΙΑΔΗΣ
Γύθειον, ΒΑΣ. ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΤΗΣ
Διδυμότειχον, Δ. ΣΚΛΑΒΗΣ
Δράμα, ΘΩΜΑΣ ΠΕΤΡΟΥ
Ἑλασσών, ΒΑΣ. ΖΑΧΙΑΔΗΣ Δικηγόρος
Ἐλευθερούπολις, Β. ΓΡΑΝΙΤΣΑΣ Δικηγόρος
Ζάκυνθος, ΑΝΤ. ΣΚΟΥΡΤΑΣ Πρ. Ἐν. Κυν.
Ἡράκλειον, ΜΙΧ. ΜΑΚΡΑΚΗΣ
Θεσ/νίκη } ΕΝΩΣΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ
 } ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ
 } Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ ΜΕΓ. ΔΡΑΚΟΥΛΗ 68
Ἰωάννινα, ΓΕΩΡΓ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ Ὀδοντίατρος
Καβάλλα, ΣΤΕΡ. ΜΟΥΤΣΟΚΑΠΑΣ
Κατερίνη, ΑΡ. ΚΟΥΡΚΟΥΜΠΕΤΗΣ
Κάρυστος, ΔΕΩΝ. ΜΠΟΥΡΝΙΣ Συμβολ/φος
Κομοτινή, ΓΕΩΡΓ. ΚΕΜΠΑΠΤΣΗΣ

Κοζάνη, Ν. Α. ΜΠΛΙΟΥΡΑΣ
Κιλκίς, ΓΕΩΡ. ΑΣΛΑΝΙΔΗΣ
Κέρκυρα, ΚΩΝ. ΜΠΑΜΙΧΑΣ
Κόνιτσα, ΑΔ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Λάρισα, Ι. ΔΑΛΘΑΝΑΣΗΣ
Λήμνος, Ι. ΠΟΛΥΤΑΡΙΔΗΣ
Μεσολόγγιον, Β. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ Δικηγόρος
Μυτιλήνη, ΑΝΤ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πάτραι, ΕΔ. ΣΥΝΟΔΙΝΟΣ Χ/κος Πρ. Κυν. Σουλ.
Πρέβεζα, ΧΡ. ΧΑΣΑΝΗΣ Γ. Γρ. Κυν. Σουλ.
Πύργος, (Ἡλείας) Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ
Σουφλίον, Σ. ΤΖΙΝΤΖΗΣ
Σπάρτη, Ι. ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ Δικηγόρος,
Σύρος, Ν. ΣΑΡΖΕΤΑΚΗΣ Πρόεδρος Κυν. Σουλ.
Χαλκίς, Π. ΠΙΤΣΙΑΔΗΣ Πρόεδρος Κυνηγ. Σουλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Γιοχάνεσμπουργ, ΣΤΡ. ΦΩΤΑΚΗΣ
Κνὸξβιλ, Κ. ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ 103 W Vine Avenue
Κύπρος, ΣΩΤ. ΜΑΡΚΙΑΔΗΣ Δικηγόρος - Πάφος

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἐγγράφην, ἀνανέωσιν κλπ. ἀποτανθήτε εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους μας. Δεχόμεθα αἰτήσεις δι' ὅσας πόλεις δὲν ἀντιπροσωπευόμεθα.

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Μενάνδρου 52 - Ἀθῆναι
Ἐπλῳίας 5 : Πειραιεύς
ΤΗΛΕΦ. 40-268

ΑΘΗΝΑΙ

1 Δεκεμβρίου 1935

Rue Menandrou 52
Athènes - Grèce

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἰδιοκτῆτης ΑΛΕΚΟΣ ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗΣ

Revue Mensuelle

“NOUVELLES de la CHASSE,”

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ...ΔΡ. 100
Κ. ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΡ. 300

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ...ΔΡ. ΑΓΓΛ. 10
ΑΜΕΡΙΚΗΣ...ΔΟΛΛ. 3.
ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ...ΔΡΑΧ. 250

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τιμή φύλλου δρχ. 10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΘΗΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Ὅλαι αἱ ξέναι Σιδηροδρομικαὶ Ἑταιρεῖαι διὰ τὴν ἀποφύγουν τὸν συναγωνισμόν τῶν αὐτοκινήτων ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τὴν ἐμψυχώσουν τὸ πνεῦμα τοῦ Τουρισμοῦ ἀφ' ἑτέρου, ἐκάνονισαν μεγάλας ἐκπτώσεις δι' ὁρισμένας τάξεις ἀνθρώπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτεύουσιν θέσιν ἔχουν καὶ οἱ κυνηγοί.

Ἐδῶ εἰς τὸν τόπον μας πλὴν τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ τελευταίως μόνον καὶ ἐλαχίστας τινὰς ἐκπτώσεις ἐκάνονισαν, αἱ λοιπαὶ Ἑταιρεῖαι οὐδεμίαν διευκόλυνσιν παρέχουν εἰς τοὺς κυνηγούς, μολονότι θὰ ἠδύνατο νὰ πορισθοῦν ὅχι μικρὰ ὠφέλη.

Αἱ Σιδηροδρομικαὶ Ἑταιρεῖαι δέον νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τῶν ὅτι οἱ 200.000 Ἕλληνες κυνηγοὶ κινούμενοι μὲ μικρότερον εἰσιτήριο, θὰ ἀπέδιδον σημαντικὰ κέρδη, ἐνῶ τώρα ἢ δὲν κινοῦνται ἢ προτιμοῦν τὸ αὐτοκίνητον τὸ ὁποῖον μισθοῦμεν ἀπὸ 4-5 κυνηγούς στοιχίζει εὐθηνότερον μὲ τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἀκρίβειαν τῶν εἰσιτηρίων τῶν Σιδηροδρόμων.

Ἀπευθύνομεν ὅθεν θεομὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν κ. Ὑπουργόν τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα Σιδηροδρόμων, ἀλλὰ ἰδίως εἰς τὰς Διευθύνσεις τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων, τῶν Σιδηροδρόμων Πελοποννήσου, τοὺς Θεσσαλικούς καὶ τοῦ Βορειοδυτικοῦ, νὰ θεσπίσουν διὰ τὸ τετράμηνον διάστημα τῆς κυνηγετικῆς περιόδου εἰσιτήριο μετὰ μειώσεως εἰς τὸ ἐλάχιστον τῆς τιμῆς καὶ δωρεὰν εἰσιτήριο δι' ἓνα σκυλί, συνοδεῦον τὸν κυνηγόν.

ΤΟ ΚΕΝΤΡ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΗΡΑΣ

Εἰς τὸν τόπον μας εἰς τὸν ὁποῖον κατήντησε καὶ ἡ ἡθικωτέρα πράξις καὶ ἡ ἐκτέλεσις τυπικοῦ καθήκοντος νὰ θεωροῦνται συνήθως ἀνάξια προσοχῆς ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πολιτικὸν συμφέρον, τὸ ζήτημα τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Θήρας εἶχεν ἕως τώρα παραγνωρισθῇ. Καὶ τοιοῦτοτρόπως εἶχε παραγνωρισθῇ ἡ θέλησις τὴν ὁποῖαν δμῶθυμον σχεδὸν εἶχον ἐκδηλώσει τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Κυνηγετικά Σωματεία.

Εἶχε περιφρονηθῇ ἡ ἐπιθυμία χιλιάδων κυ

νηγῶν, εἶχε μεταβληθῇ ἀκόμη καὶ ὁ Νόμος ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς ἀνθρώπους τῶν παρασηνίων οἱ ὁποῖοι θέλουν τὸ κυνήγι τῆς Ἑλλάδος φέουδον καὶ ἀριστοκρατίαν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ συγχωρήσουν ὅτι ἡ ὁλόκληρος σχεδὸν εἶχεν ὑποδείξει διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον Θήρας τοὺς δύο ἐκλεκτοὺς τοῦ κυνηγετικοῦ κόσμου, τοὺς κ.κ. Π. Σαββίδην πρόεδρον τῆς ΕΦΟ καὶ Δ. Μάντζαρον, πρόεδρον τοῦ Ὁμίλου Κυνηγῶν Πειραιῶς.

Ἀσκοῦντες λοιπὸν οἱ ἀκατανόμαστοι αὐτοὶ ἄνθρωποι—τοὺς ὁποῖους γνωρίζει πλέον καλὰ ὁλόκληρος ὁ κυνηγετικὸς τῆς Ἑλλάδος κόσμος—τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπὶ τῶν διαφορῶν μέχρι τοῦδε Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας, εἶχον ῥίψει εἰς τὸ χρονοντούλαπον τὸ ζήτημα τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Θήρας.

Ἄλλ' εὐτυχῶς μόλις ἀνέλαβε τὴν ὑπουργίαν ὁ κ. Χλωρὸς, ἐξήτησε πληροφορίας ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ χωρὶς κανένα δισταγμόν, διὰ διαταγῆς του διώρισεν ἐπὶ τέλους τοὺς κ. κ. Πάνον Σαββίδην καὶ Δουκᾶν Μάντζαρον μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Θήρας, δίδων τοιοῦτοτρόπως τὴν λύσιν τὴν ὁποῖαν ἐπεθύμουν τὰ 95 ο)ο τῶν Συλλόγων.

Ἐὰν χαιρετίζωμεν λοιπὸν σήμερον τὸ γεγονός αὐτό, ἐὰν θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρωμεν τὴν πράξιν ταύτην, δὲν εἶναι διότι περιμένομεν ἀπὸ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον νὰ λύσῃ ἀμέσως ὅλα τὰ ζητήματα τῆς θήρας τὰ ὁποῖα ἐκκρεμοῦν.

Χαιρετίζομεν ἀπλῶς τὴν ἐπικράτησιν τῶν πολλῶν ἐναντίον τῶν ὀλίγων, χαιρετίζομεν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ κυνηγετικοῦ τῆς Ἑλλάδος κόσμου ὁ ὁποῖος ἤξευρε πολὺ καλὰ ὅταν ἐξητοῦσε νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύουν ὁ Σαββίδης καὶ ὁ Μάντζαρος, εἰς ποῖα χέρια ἱκανὰ θ' ἄφιναν τὰ ζητήματά των.

Ἡμεῖς δὲ ἤδη, ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν δοθεῖσαν λύσιν τῆς συστάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου Θήρας, εἰς τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεται ἐπαξίως ὁ κυνηγετικὸς κόσμος, ἀναστελλομεν πρὸς τὸ παρὸν πᾶσαν ἐνέργειάν μας πρὸς σύμπληξιν Κυνηγετικῆς Ὁμοσπονδίας.

Γ'.

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς φωτιάς, ἡ ὑποταγή τῆς στὶς ποικίλες ἀνάγκες τοῦ κυνηγοῦ πρωτοανθρώπου, σημειώνει τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ πρωτόγονος δὲν εἶναι πιά ἓνα κι' αὐτὸς ζῶο μέσα στὰ πολλά, εἶναι τὸ κυρίαρχον ὃν πού μετ' τὴν παντοδυναμίαν τῆς πύρας καὶ τῆς φλόγας στὰ χέρια του, θὰ ὑποτάξῃ τὰ πάντα στὶς δικές του ἀνάγκες.

Ἀπὸ τὴ στιγμή αὐτὴ καὶ πέρα, τὴ στιγμή πού πρωτοάναψε τὸ πρῶτο ξύλο, ἡ ἐξέλιξις του θὰ προχωρή μετ' ἄλλατα. Μαζεμένη ἡ πρωτόγονη πατριὰ τῶν πρωτοκυνηγῶν μέσα στὸ ἄντρο τῆς, πού τὸ πλημμυρίζει πιά τὸ ξεῖδαρο θάλλος καὶ τὸ φῶς τῆς ἱερῆς ἐστίας, θὰ ἐπιδροῇ μετ' ἀνεσθ' σὲ λογιῆς λογῆς ἀσχολίες κατὰ τὶς μακρὲς νύχτες τοῦ χειμῶνα καὶ κατὰ τὶς μέρες πού ἔξω θὰ χαλάῃ τὸν κόσμον ἡ βροχὴ ἢ ὁ χιονιάς.

Ἐκεῖ, γύρω στὴν ἐστία, θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐξελίσσεται καὶ τὸ μέσο τῆς συνεννοήσεως, ὁ ἑναρθρὸς λόγος, ἡ γλῶσσα, —τὸ θεϊκὸ αὐτὸ κατάκτημα τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, μέγα καὶ μόνο μέσο τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ λογικοῦ.

Μετ' ἐκείνην γύρω στὴ ξεῖδαρη φωτιά οἱ πρωτο-

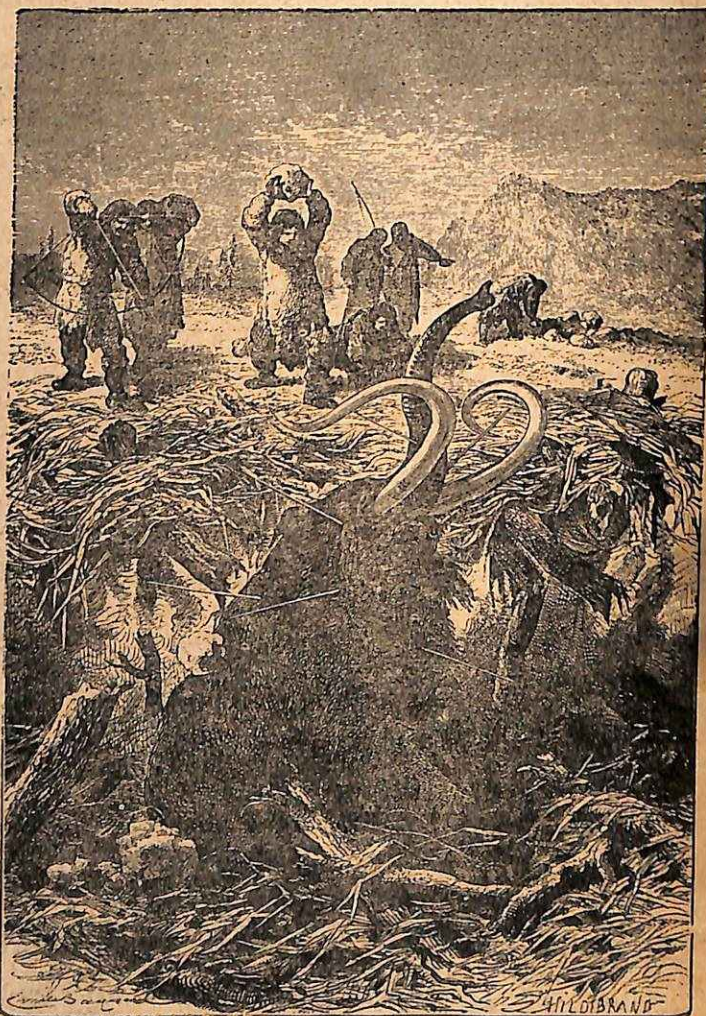
ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ
ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Ο ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΒΑΣΙΛ.

Κυνηγοὶ τί θὰ κάνουν γιὰ νὰ περνᾶν ἡ ὥρα; Θὰ σκαλίζουν τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο, θὰ σιάζουν τὰ πρωτόγονα ρόπαλά τους, βελτιώνοντάς τα κάθε φορὰ ἀπὸ τὴν πείρα τῆς πράξης, θὰ προσπαθοῦν νὰ διηγηθοῦν τὰ περιστατικὰ τῆς ἡμέρας πού ἔτυχαν στὸν καθένα τους. Μὲ νοήματα καὶ μετ' ἀναρθρὲς φωνές, πού ὅσο πάει ὅμως καὶ ὀλοένα θὰ ἀρθρόνωνται, ὀλοένα καὶ θὰ καθορίζονται, γεννόντας τὶς λέξεις.

Κάθε ζῶο, κάθε ἀγρίμι καὶ θεριὸ τοῦ πρωτόγονου λόγγου, θὰ καθορισθῇ μετ' ἓνα ὄνομα. Κάθε ὄπλο, κάθε ἐργαλεῖο, κάθε τόπος, τὰ πάντα.

Τὰ τεράστια μαμμούθ γκρεμίζονταν σὲ βαθιοὺς λάκκους

—Ἐμεῖς, θὰ διηγῆται ὁ πρωτοκυνηγὸς τῆς μιᾶς δμῆδος, πού γυρίζοντας στὴ σπηλιὰ εἶχε κουβαλήσῃ μιὰ τεράστια ἀρκούδα, ἐμεῖς πῆγαμε καὶ κρυφτήκαμε στὸ γκρεμό, ἀποπάνω ἀπὸ κείνη τὴ σπηλιὰ πού βγαίνουν οἱ ἀρκούδες. Εἴχαμε πάρει μεγάλα κοτρόνια μαζί μας, κρυφτήκαμε καλὰ καλὰ καὶ περιμέναμε. Καὶ μιὰ στιγμή νὰ σου ξεπροβάλουν ἀπὸ κάτω οἱ ἀρκούδες, βγαίνοντας γιὰ κυνήγι. Χωρὶς νὰ χάσουμε καιρὸ, ντράκ, ντράκ, τοὺς σφεντονίσουμε ἀπὸ πάνω τὶς κοτρόνες μετ' δύναμι, καὶ ἐνῶ οἱ ἄλλες τρέχανε μουνγκρίζοντας νὰ σωθοῦν πού δὲν ξέρανε τί τὶς βρῆκε, τούτῃ ἔμεινε χάμω ξερή. —Μιὰ κοτρόνα τὶς ἔσπασε τὸ καύκαλο. Ἐγὼ τὴν ἔριξα!

—Μπράβο, μπράβο, μπόλικο φαί τώρα, λένε οἱ γυναῖκες πασίχαρες, καθὼς ἀγωνίζονται νὰ κάμουν ξεσκλῖδια τῇ σκοτωμένη ἀρκούδᾳ νὰ τὴ μοιραστῇ ἡ πατριὰ.

—Ἄμα ἔχουμε ἐμεῖς τέτιους ἄξιους ἄντρες, σὰν καὶ σένα, δὲ φοβόμαστε τίποτα, λένε θαυμάζοντας τὸν πρωτοκυνηγὸ.

Καὶ οἱ ἄλλοι κυνηγοί, πού ἀκοῦνε, ἀκονίζουν τὸ μυαλὸ τους, πῶς θὰ καταφέρουν κι' αὐτοὶ αὐριο νὰ σκοτώσουν κανένα μεγάλο ἀγρίμι, πού νὰ τὸ κουβαλήσουν στὴ σπηλιὰ, νὰ τοὺς θανατώσουν κι' αὐτοὺς οἱ θηλυκές.

—Μωρὲ τὰ ἄλογα, πού εἶναι καὶ πολὺ νόστιμα, πῶς διάβολο θὰ τὰ καταφέρουμε νὰ τὰ σκοτώνουμε; Λέει ἓνας τους.

—Ἄχ ναί, τρελλαίνουμαι γιὰ ἄλογα, λέει ἡ λιχούδα ἡ Μά, μετ' τις μακρὲς καστανὲς πλεξοῦδες. Δὲ θὰ ξεχάσω ποτὲ τὴ νοστιμιὰ του μιὰ φορὰ πού φέρατε ἓνα. Γιατὶ δὲν ξαναφέρετε;

—Νομίζεις πῶς εἶναι ἀρκούδα τὸ ἄλογο, καὶ μὲν μου; λέει ὁ Γκί. Αὐτὸ δὲν τρυπώνει σὲ σπηλιές πού νὰ τοῦ πετάξῃς καθὼς θὰ βγαίνει μιὰ κοτρόνα νὰ τὸ ξεκάμῃς. Αὐτὸ μένει ἔξω στοὺς κάμπους, κοπαδιαστὸ ὀλοένα καὶ εἶναι ἀδύνατο νὰ τὸ σιμώσῃς. Ἄμα μᾶς μυριστοῦν ἀπὸ μακριὰ, τὸ βάνουν στὰ πόδια καὶ φεύγουν σὰν τὸν ἄνεμο κλωτσοβολόντας. Ἐκεῖνο πού φέραμε γκρεμίστηκε μοναχὸ του ἀπὸ κάτ'ι βράχια, καθὼς μᾶς εἶδε καὶ ἔτρεχε νὰ φύγῃ.

—Ἐγὼ ἔχω μιὰ ἰδέα, λέει ὁ Γεράκ, ὁ ἄξιος. Ἄμα δοῦμε τὸ κοπάδι τὰ ἀγριόλογα νὰ βόσκουν κατὰ τὸ μέρος τοῦ Κόκκινου γκρεμοῦ, νὰ πᾶμε κρυφὰ κρυφὰ ὅλοι παγὰν ἀπὸ τὴν ἀντίθετη μεριά, νὰ τὰ τρομάξουμε ξαφνικὰ καὶ νὰ τὰ κυνηγήσουμε. Εἶμαι σίγουρος πῶς ἔτσι κάποιος θὰ γκρεμιστῇ πάλι καὶ θὰ τὸ πιάσουμε.

—Μωρὲ καλὰ λές, Γεράκ, λένε κι' οἱ ἄλλοι.

Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρῶτ' ὁργανώθηκε ἡ πρώτη παγὰν γιὰ ἀγριόλογα.

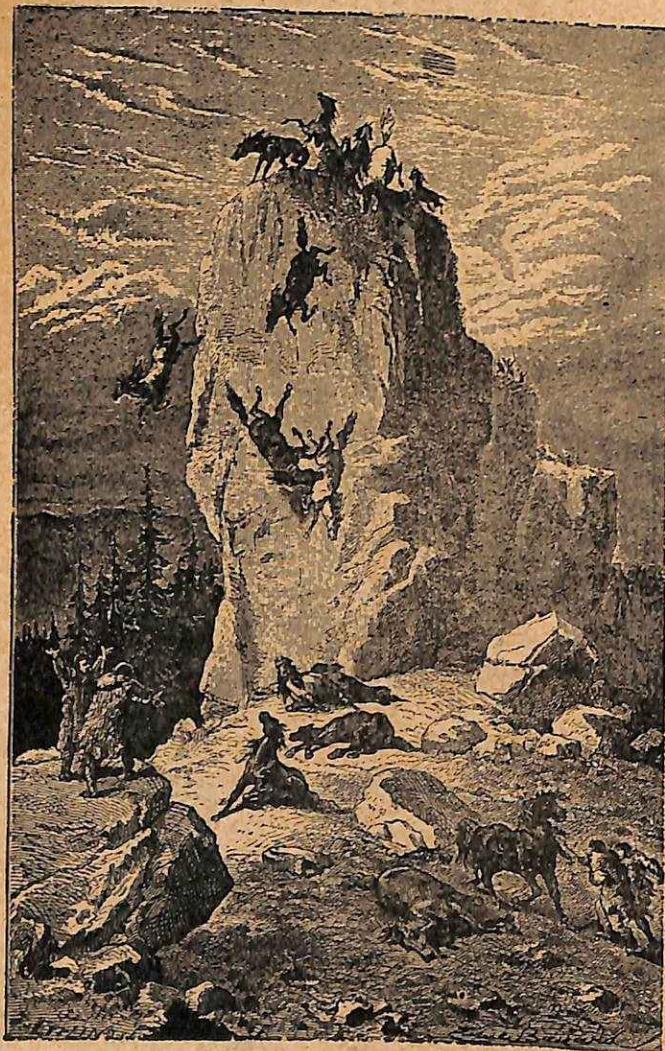
Στὸ Σολυτρέ τῆς Γαλλίας, σὲ μιὰ περιοχὴ ὅπου οἱ παλαιοντολόγοι ἔχουν ἀποκαλύψῃ πολὺ τιμὰ προϊστορικὰ ἄντρα—κατοικίες ἀρχεγόνων—ἡ ἐπιστήμη ἔχει διαφωτίσῃ μετ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες, πῶς ἐγινόταν τὸ κυνήγι τῶν ἀγρίων ἀλόγων, πού ἀμέτρητα κοπάδια τοὺς κυκλοφοροῦσαν τότε στὰ καμπόχωρα τῆς Εὐρώπης.

Κοντὰ ἐκεῖ στὸ Σολυτρέ, σὲ μικρὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὶς προϊστορικὲς σπηλιές, ὑπάρχει ἓνας περιεργότατος μεγάλος βραχισμός, πού ἡ μιὰ πλευρὰ κλίνει σὲ ὀμαλὴ κατηφοριὰ πρὸς τὸν κάμπο, ἐνῶ οἱ ἄλλες ὑψώνονται ἀπότομες, καταλήγοντας σὲ ἓναν ἀπροσπέλαστο γκρεμό.

Στὴ ρίζα τοῦ γκρεμοῦ αὐτοῦ καθὼς καὶ στὶς σπηλιές τριγύρω, ἡ σκαπάνη τῶν προϊστοριολόγων ἔχει ἀποκαλύψῃ ὑπολείμματα ἀπὸ σκελετοὺς μυριάδων ἀλόγων, ἀνεκατεμένα μετ' συντρίμματα πρωτογόνων ὄπλων καὶ ἐργαλείων. Οἱ πρωτοκυνηγοὶ ἐκεῖνοι τύλιγαν κανένα κοπάδι ἀγριόλογα καὶ τὸ ὠθοῦσαν νὰ πάρῃ τὸν ἀνήφορο τοῦ γκρεμοῦ, ὅπου κυνηγόν-

Μόλις ξεπρόβαλαν οἱ ἀρκούδες σφεντονίσουμε τὰ κοτρόνια μετ' δύναμι

Παγόνα αγρίων αλόγων στους γκρεμούς του Σολυτρέ

τας το με φωνές και θορύβους το ανάγκαζαν σε αλλοφροσύνη να γκρεμίζεται και να σκοτώνεται.

Πραγματικά. Τα πορίσματα της προϊστορίας μας διδάσκουν ότι το αλλογο, είτε λόγω της αφθονίας του τότε, είτε λόγω του ευκολότερου σκοτωμού του, έπαιξε μεγάλο ρόλο στη διατροφή του ανθρώπου.

Πόσο θα θαυμάστηκε και πόσο θα θυμήστηκε μέσα στη σπηλιά ο Γεράκ, ο άξιος πρωτοκυνηγός, την άλλη μέρα το βράδυ που είχε πετύχει ή ιδέα του και κουβαλήθηκε στη σπηλιά αφθονο αλογήσιο κρέας! Η Μά ή καστανή, που ήταν και λιχούδα, πήγε να τρελλαθί από τη χαρά της. Άλλα ήρθε ή ώρα να ανταποδώσει κι αυτή την υποχρέωση και να θαυμάσει κι αυτή με τη σειρά της. Γιατί την άλλη μέρα το βράδυ που γύρισαν ξανά οι κυνηγοί και κάθισαν τριγύρω στη φωτιά να ξεσταθούν και να φάνε κανένα κομμάτι όμο αλλογο και τίποτε αγριοκάστανα που μάζευαν στα τριγύρα τα μικρά και οι γυναίκες, ή Μά, γεμάτη μυστήριο, τους είπε:

—Μη φάτε ακόμη, κάτι θα σάς δείξω.

Πήρε ένα κομμάτι αλογήσιο κρέας και τύβαλε πάνω στην πυρή θράκα της φωτιάς.

—Μη βιάζεστε, περιμένετε λίγο, τους είπε.

Δέν ήταν έντελως σίγουρη αν θα τους κάμει κι αυτοτών την ίδια έντύπωση που της είχε κάμει αυτήνη, αυτή όμως είχε τρελλαθί με την ανακάλυψή της. Γιατί από το πρωί που είχαν φύγει οι άντρες, και μέιναν οι γυναίκες με τα μικρά, ή Μά, λιχούδα καθώς ήταν και τρελλαινόταν για το αλλογο, άρχισε να κόβει κομμάτια και να τρώει.

Στο τέλος της περίσσειρε ένα κομμάτι στο χέρι της. Δέν ήθελε άλλο πιά! Τι να το κάμει, τί να το κάμει; Το πέταξε στη φωτιά σαν να ήταν ξύλο κι αυτό. Άς καιγόταν. Άλλα δέν πέρασε πολλή ώρα κι άρχισε να βγαίνει μία μύρουδια από τη φωτιά, μία τσίκνα άλλο πράμα, όχι πεύκο και τέτοιο, άλλο πράμα! "Όσο χορτάτος κι' αν ήσουν από όμο κρέας, τρέχανε μ' αυτήνε τα σάλια σου.

Πρόσεξε ή Μά τη φωτιά και είδε πως τη μύρουδια τούτη την έβγανε εκείνο το κομμάτι κρέας που είχε πετάξει. Το τράβηξε μ' ένα ξύλο έξω να το μυριστή πιο κοντά στη μύτη της, γιατί αλήθεια εκείνη ή μύρουδια την τρέλλαινε. Και της ήρθε να το δοκιμάσει και με το στόμα. Καί, Θεέ μου, τι νοστιμιά! αυτό δέν ήταν πιά όμο κρέας, ήταν άλλο πράμα.

Το ίδιο άρχισαν σε λίγο να τρέχουν και τα σάλια των κυνηγών, καθώς πλημμύριζε ή σπηλιά από την πεντανόστιμη τσίκνα που έβγανε εκείνο το κομμάτι το κρέας της Μά στη θράκα. Και έπειτα που δοκίμασαν και με το στόμα, είπαν «μπρέ τι είναι αυτό, τι είναι αυτό! Αυτό είναι πολύ ωραίο!» είπαν κι' άρχισαν όλοι να ψήνουν κομμάτια κι' άλλα κομμάτια.

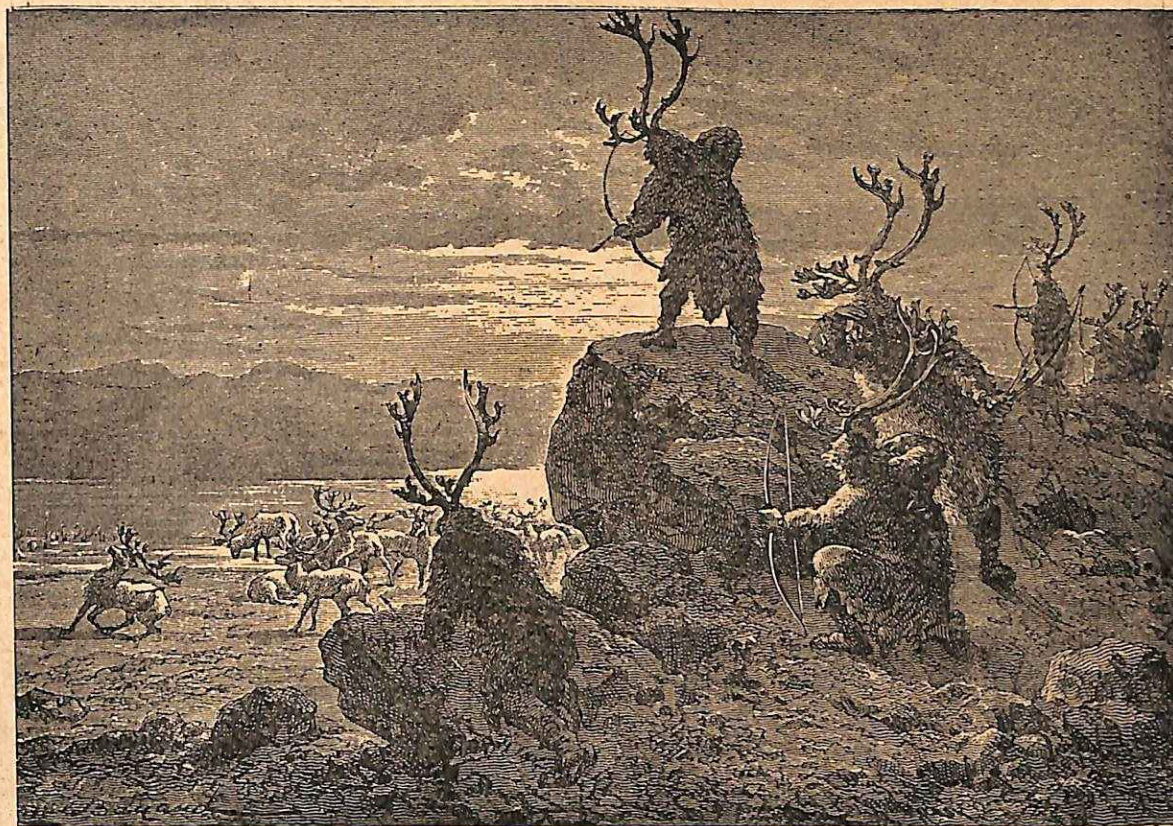
Ο πρωτοκυνηγός ανακήρυξε μεγάλο έφευρέτη και άρχισαν να τρώουν τη λιχούδα τη Μά, κι' από τότε κανείς πιά δέν έτρωγε όμο το κρέας.

Άλλως τε και τα αγριοκάστανα και ή κάθε λογής ρίζες αποκαλύφθηκε ταχύτατα από τις γυναίκες πως ήτανε νοστιμότερες άμα τις έψηνες λιγάκι στη φωτιά. Έτσι δέ μένανε κι' οι γυναίκες πίσω. Βρήκανε τρόπους να αποχωρίζουνε με τέχνη τις μαλλιαρές προβιές από τα κυνήγια που κουβαλούσαν οι άντρες, τις πασάλειφαν με στάχτη να τους παίρνει την κακή μύρουδια και τις στέγνωναν στον ήλιο και τυλίγανε μ' αυτές τα μωρά τους να μην κρυώνουν ή φτιάχνανε ζεστερά σκουτιά για τους άξιους τους άντρες τους και στολίδια για τους έαυτούς των.

Και με τέτοιες συντροφισσες και τέτιας λογής περιποίηση οι άντρες όλο και γίνονταν πιο άξιοι, όλο και ακονίζονταν στο μυαλό και έφεύρισκαν καινούργια όπλα και μέσα για τα κυνήγια τους, για την άμυνα της φαμελιάς και για τη συντήρησή της.

Ένα μυτερό κόκκαλο από σπασμένη τσαμπούνα αλόγου, δεμένο γερά σ' ένα μακρύ κοντάρι, γινόταν φοβερό όπλο στα χέρια τους. Ένα κοφτερό ξεσκλίδι από στουρνάρόπειτρα γινόταν περίφημο μαχαίρι και περίφημη σάιτα, και μια νεβρά, δεμένη γερά σ' ένα λιγερό ξύλο, την τίνανε με δύναμη και σκοτώνει από δέκα κι' από είκοσι βήματα μακριά. Γινότανε δοξάρι και βέλος. Ένα όπλο που έμελλε έπι χιλιετηρίδες δόλοκληρες να κυριαρχήσει έπι της γής, μια ανακάλυψη ισάξια της ανακάλυψης των πυροβόλων στην εποχή της.

Όυτε έλάφια, ούτε και τεράστια μαμούθ ήτανε δυνατόν πιά να αντιστούν στη δύναμη του κυνηγού —ανθρώπου, δύναμη των όπλων του και δύναμη

Κυνήγι ταράνδων κατά την λειοθική εποχή

του λογικού του. Το δέρμα ενός ταράνδου τους μετέβαλλε και τους ίδιους σαν ταράνδους και σίμοναν με πονηρία τα κοπάδια και τα τόξευαν και λάκκοι τεράστιοι σκεπασμένοι έξυπνα με κλαδιά και φύλλα ξεγελούσαν τα μαμούθ, που γκρεμίζονταν μέσα και έξοντόνονταν.

Ένας φοβερός αγώνας υπάρξεως του ανθρώπου

—κυνηγού, ενός ανήμπορου ως τα χθές ζουλαπιού μέσα στην τερατώδη πλάση, μια πάλι θανάσιμη μεταξύ λογικού και κτηνώδους ρώμης.

Από την όποια ο άνθρωπος —κυνηγός— βγήκε νικητής και κατέστησε δυνατή τη θαυμαστή σημερινή θέση του είδους του.

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ο ΕΓΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΘΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

—Πόσο κάνουν αυτά τα πουλιά; ρώτησε ο άμερικανός πρόξενος Ντέννυ μαζί με το ναύαρχο Ρόντνεϋ, περιδιαβάζων στα 1882 σ' ένα παζάρι της Σαγκάης (Κίνα) και αντιληφθείς ανάμεσα στα διάφορα λογής-λογής έμπορεύματα καιπραμάτειες, κάτι κλοΰβες από μπαμπού με φασιανούς μέσα. Τους έκαμαν μεγάλη έντύπωση αυτά τα πουλιά, έντελως άγνωστα στην Άμερική.

—Δίνει, λέει, τριανταπέντε σέντσια, παίρνει ένα ξευγάρι, άφέντη άμελικάνε, είπε ο πρόχειρος δραγουμάνος.

—Α, μά είναι τζάμπα! αποκρίθη ο ναύαρχος Ρόντνεϋ. Τα παίρνω όλα!

Και οι κλοΰβες εκείνες μπαρκαρίστηκαν άμέσως στο βαπόρι δι' Άμερικήν, διά το κτήμα του Προξένου. Άλλα οι κακοπάθειες και ή κακή περιποίησις κατά το διάστημα του μακρότατου και έπιπονώτου υπό τους τότε όρους ταξιδιού, έκαμαν ώστε τα ταλαιπωρημένα εκείνα πουλιά να φοβήσουν εύθως μετά την άφιξή τους στο λιμάνι στην Άμερική.

Ο πρόξενος Ντέννυ όμως δέν ήταν από τους ανθρώπους που απογοητεύονται εύκολα. Μια νέα του έντος δλίγου άποστολή φασιανών, οργανωμένη καλλίτερα από άπόψεως περιποιήσεως κατά το διάστημα του ταξιδιού, έφθανε σόβα και όγιής και εξαπελύετο έν μεγάλη πομπή εις το μέγα κτήμα του, εις

την πολιτείαν τοῦ Ὀρεγκόν.

Ἦσαν καθαρόαιμοι φασιανοί, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ ὑπάρχουν σὲ ὅλη τὴ Μογγολία καὶ τὴν Κίνα. Μετὰ 10 μόλις χρόνια, στὰ 1892 ἀκριβῶς, οἱ φασιανοὶ ἐκείνοι, γνωστοὶ στὶς Δυτικὲς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ὡς «φασιανοὶ Ντέννου» εἶχαν τόσο καλὰ ἐγκλιματισθῇ

Οἱ φασιανοὶ Ντέννου τῶν Δυτικῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν

καὶ τόσο πολλαπλασιασθῇ, ὥστε νὰ ἐπιτραπῇ τὸ κυνήγι τους ἐπὶ 2 1/2 μῆνες.

Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ κυνηγίου τῶν ἐσκοτώθησαν—οὔτε λίγα οὔτε πολλά—50.000 κομμάτια (ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί, διότι τότε οἱ θηλυκοὶ δὲ εἶχον ἀκόμη προστατευθῇ).

Τὸ ἐπόμενο ἔτος, 1893, σὲ μιὰ καὶ μόνον κομμάτια τοῦ Ὀρεγκόν χτυπήθησαν 30.000 κομμάτια, 1.200 δὲ ντουζίνες τους πουλήθηκαν στὴν ἀγορὰ τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Ὀρεγκόν ἐμιμοῦντο ταχύτατα καὶ ἄλλαι πολιτεῖαι τῶν παραλίῶν τοῦ Εἰρηνικοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας σχεδόν. Οἱ «φασιανοὶ Ντέννου» ἐξηπλοῦντο ἀλματωδῶς. Ἡδὴ στὰ 1903 ἡ Πολιτεία Οὐάσιγκτον ἐπέτρεπε τὸ κυνήγιόν των ἐπὶ τρίμηνον, εἰς δὲ τὴν Καλιφορνίαν, τὸ 1933 ἐχτυπόνταν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἐξαμήρου μόνον ἀνοίγματος τοῦ κυνηγίου τῶν 20.000 ἀρσενικοί.

Αἱ πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸν ἀνατολικὰ Πολιτεῖαι, καθυστέρησαν κάπως. Κατὰ τὸ 1890 ὁ Π. Λοργιάρ ἐξαπέλυε καὶ αὐτὸς φασιανούς ἀγνώστου προελεύσεως, εἰς τὰ ἐν Νέα Ἰερσέη κτήματά του. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος, δεκαετίαν μόλις μετὰ τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν των, εἶχον καὶ αὐτοὶ ἀριστα ἐγκλιματισθῇ, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ τεραστίᾳ σημασία ποὺ εἶχε διὰ τὸν τόπον ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νέου αὐτοῦ θηράματος.

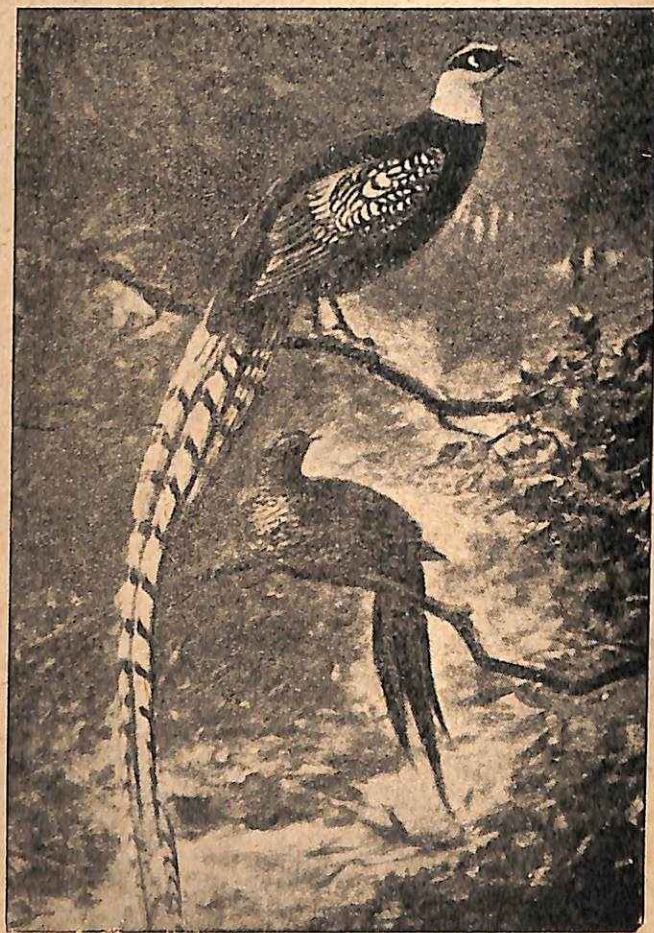
Ὅταν ὅμως ἐγνώσθη ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐγκλιματισμοῦ εἰς τὰς Δυτικὰς Πολιτεῖας, ἐκινήθη ἔντονον τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν παραλίῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἀρχομένου τοῦ παρόντος αἰῶνος, τὸ ὥραϊο πουλὶ τοῦ Φάσι ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀσίας, εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὰς πλείστας τῶν ἀνατολικῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Στὴν ἀρχὴ ἡ προσπάθεια δὲν ἠσκήθη ἐδῶ μετὰ

πολλῆς ἐπιμελείας καὶ λογικῆς. 80.000 ζευγάρια ζωντανοὶ φασιανοὶ ἐξαπελύθησαν ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1915. Διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅμως αἱ ἀπαιτήσεις ὅλων τῶν περιφερειῶν, οἱ πολιτικοὶ καὶ οἱ κομματάρχαι—ἅλ' αὐτοὶ οἱ κομματάρχαι!—ἐπέβαλον νὰ ἐξαπολυθοῦν πουλιὰ σὲ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὰς κομμιτεῖες τῶν Πολιτειῶν των, κατάλληλες ἢ ἀκατάλληλες, σὲ τρόπο ποὺ τὰ ἐξαπολυθέντα ζεύγη νὰ εἶναι τόσο λίγα γιὰ κάθε περιφέρεια, ὥστε ἐλάχιστες νὰ ὑπάρχουν ἐλπίδες ἐπιτυχοῦς ἀντιμετωπίσεως τῶν διαφόρων κινδύνων ἀπωλείας των.

Στὰ 1912 πῆρε τὸ ζήτημα στὰ χέρια τῆς ἡ «Ἀμερικανικῆς Κυνηγετικῆς Ὁμοσπονδίας». Ἐγκατέστησε ἐκτροφεῖα, ἐνήργησε τεχνητὴν ἀναπαραγωγὴν καὶ ἐδημοσίευσεν ἐκλαϊκευτικὰ φυλλάδια διὰ τοὺς προσφοριωτέρους τρόπους ἀναθρέψεως. Ἡ προπαγάνδα αὕτη ἀπέφερε τοὺς καρπούς της καὶ χιλιάδες φασιανῶν κατέστη δυνατόν νὰ ἐξαπολυθοῦν εἰς τὴν ὑπαίθρον, πολλάκις ὅμως εἰς μέρη ἀκατάλληλα ἀνυψῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των.

Ἐκ τούτου ἐσχηματίσθη ἡ γνώμη, ἐπικρατοῦσα καὶ σήμερον, εἰς περιφερείας ὅπου ἡ προσπάθεια διὰ

Φασιανοὶ ἀρζανιέ

λόγους εὐεξηγήτους ἔχρεωκόπησε, ὅτι ὁ ἀναπολλαπλασιασμός τοῦ φασιανοῦ εἶναι καταδικασμένος ἀνεκκλήτως εἰς πλήρη ἀποτυχίαν.

Καὶ ἐν τούτοις. Εἰς τὰ μέρη ποὺ ἦσαν πρόσφο-

ρα διὰ τὴν ἀνάπτυξίν των, οἱ φασιανοὶ ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐγκλιματίσθησαν θαυμάσια. Κατάλληλα τοιαῦτα μέρη ἀπεδείχθη ἐκ τῆς πείρας εἰς ὅλας τὰς Ἠνωμένες Πολιτεῖας, ὅτι εἶναι οἱ τόποι ὅπου ἡ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν δὲν ἀφήρεσε ἐντελῶς, ἀλλὰ ἄφησε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς τὰ πεδινὰ, κομμάτια δάσους μὲ πυκνὸν ὑπόλοφον, μὲ τοῦφες λογγερὲς καὶ μὲ λιμνάζοντα νερά.

Στὴ μεγάλη Πολιτεία τῆς Πανσυλβανίας ἐπιστεύθη, ὅτι ὁ φασιανὸς δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀνθέξη στοὺς δριμύτατους χειμῶνες ποὺ ἐπικρατοῦν ἐκεῖ. Γι' αὐτὸ καὶ ἐξαπέλυαν πουλιὰ κάθε ἀνοιξὴ πρὸς μόνον τὸ σκοπὸ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν κυνηγῶν διὰ τοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας κυνηγίου των, κατὰ τὸ φθινόπωρον.

Τὰ ἄφηναν δηλαδὴ τὴν ἀνοιξὴ καὶ τὰ σκότωναν τὸ φθινόπωρον. Ὅταν ὅμως διεπιστώθη, ὅτι καὶ οἱ δριμύτεροι χειμῶνες δὲν ἐξηφάνιζαν τὰ ὅσα πουλιὰ εἶχαν διαφύγῃ ἀπὸ τοὺς κυνηγούς, ἐσυνετίσθησαν καὶ ἐφήρμοσαν μέθοδον ὀλιγώτερον ἀφελῆ.

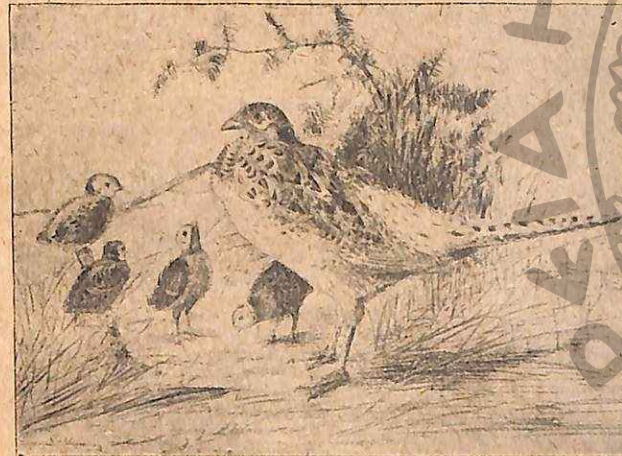
Ἀπὸ τοῦ 1915—πρώτου ἔτους καθ' ὃ ἀπελύθησαν ἐν Πενσυλβανίᾳ 2.000 φασιανοὶ—καὶ ἐξῆς, ἀπελύθησαν 165.000 ἄλλοι καὶ διενεμήθησαν εἰς τὰς ἀγροικίας τῆς ὑπαίθρου 450.000 ἀγὰ δι' ἐκκλάσιν ἀπὸ κόττες. Ἐθεσπίσθη ἀπόλυτος καὶ διαρκὴς ἀπαγόρευσις τοῦ φόνου τῶν θηλυκῶν.

Σήμερον εἰς τὴν Πενσυλβανίαν ὁ ἀριθμὸς τῶν φονευομένων φασιανῶν, ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν ὅλων συλλήβδην τῶν φονευομένων ἄλλων ἐντοπίων ἀλεκτοροειδῶν, μὴ δυναμένων νὰ ἀντιστοῦν, ὅπως ὁ φασιανὸς, εἰς τὰς προόδους τῆς συγχρόνου ἐντατικῆς καλλιέργειας.

Σήμερον εἰς τὴν Πενσυλβανίαν τὸ μὲν κατ' ἐξοχὴν αὐτόχθον ἀλεκτοροειδὲς, ἡ δασοπέριδικα, (Bonasa umbellus) ἔχει ἐλαττωθῇ εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον ἂν καὶ προστιθεταὶ ἀπὸ ἐτῶν παντελῶς καὶ διαρκῶς, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ φασιανὸς, κατὰ τὰς 8 ἡμέρας ἐτησίως ποὺ ἐπιτρέπεται τὸ κυνήγι του, δίνει 250.000 ἀρσενικοὺς.

Εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης 185.000, εἰς τὴν Νέαν Ἰερσέην 100.000, εἰς τὸ Κοννέκτικουτ 50.000, εἰς τὴν Μασσαχουσέτην 40.000.

Καὶ ἐν τούτοις. Τὰ ταμπλῶ αὐτὰ ποὺ θὰ ἐφαινοντο εἰς ἡμᾶς καταπληκτικὰ, εἶναι ἓνα τίποτα ἐμ-

Νεοσσοὶ φασιανῶν

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ

—Τὸ σαλόνι τῶν κυνηγῶν καὶ τὸ ἰδιαίτερον Γραφεῖο κάθε κυνηγοῦ, στολίζεται κυρίως μὲ εἰκόνες καὶ βάζα κυνηγετικῶν παραστάσεων.

—Κάθε γραφεῖο Κυνηγετικοῦ Συλλόγου εἶναι ἀπαραίτητο νὰ στολισθῇ μὲ ὥραϊες κυνηγετικὰς εἰκόνες.

—Οἱ κυνηγοὶ στὰ δῶρα των πρὸς συναδέλφους των, καλὸν εἶναι νὰ προτιμοῦν ἓνα καλλιτέχνημα κυνηγετικό.

ΣΤΑ "ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ,"

θὰ εὕρητε

πλουσιωτάτην συλλογὴν

ΕΙΚΟΝΩΝ - ΒΑΖΩΝ

ΑΓΓΕΙΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΓΓΑΛΜΑΤΩΝ - ΜΠΙΜΠΕΛΩ

ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ

ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΠΡΟΣΙΤΑΣ

Ἐπισκεφθῆτε τὰ Γραφεῖα μας

52 Μενάνδρου—ΑΘΗΝΑΙ

πρὸς εἰς τὰ ταμπλῶ τῶν μεσογείων Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὅπου ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἐγκλιματισμοῦ τοῦ φασιανοῦ ὑπερέβη τὰς προσδοκίας καὶ τῶν μᾶλλον αἰσιοδόξων. Οἱ κυνηγοὶ τῆς Μιννεζότας, χτυποῦν τώρα 1.000.000 φασιανούς κάθε χρόνο, οἱ κυνηγοὶ τῆς Νότιας Ντακότας 1.500.000.

Καὶ διὰ νὰ μὴ μακρυγοοῦμεν μὲ νοῦμερα προκαλοῦντα τὸν φθόνον, ἄς συνοψίσουμε τὸ θέμα εἰς τὸ ὅτι εἰς 28 Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ποὺ κυνηγίεται ὁ φασιανὸς κατὰ χρονικὰ διαστήματα ποικίλλοντα ἀπὸ 3 ἡμερῶν μέχρι 3 μηνῶν κατ' ἔτος, φονεύονται ἀπὸ τινῶν ἐτῶν 5.000.000 ἀπὸ τὰ ὑπέροχα αὐτὰ πουλιὰ—ἀρσενικά—πουλιὰ ἀγνωστά τους ὡς θήραμα μόλις πρὸ μιᾶς εἰκοσαετίας.

Πέντε ἑκατομμύρια φασιανοὶ ἀρσενικοὶ! Νὰ σκοτιώνονται τάχα οἱ μισοὶ σὲ ὅλη πέρα καὶ πέρα τὴν Εὐρώπῃ;

Τελειόνοντας τὸ ἄρθρον αὐτό, ἄς σημειώσουμε καὶ τὸ ἐξῆς ἐνδιαφέρον. Οἱ ἄμερικανοὶ γεωργοί, εἶχαν ἐξεγερθῇ σύσσωμοι, μὲ τὴν καταπληκτικὴν διάδοσιν τοῦ πουλιοῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦσαν νὰ ἐπιβάλλουν τὸν περιορισμὸ του, διότι καθὼς ἐπίστευαν, τοὺς ἔκαναν μεγάλες ζημιὰς στὴν σπορά.

Ἡ Κρατικὴ Βιολογικὴ Ὑπηρεσία ἐπεδόθη κατόπιν τούτου εἰς συστηματικὴν μελέτην τοῦ θέματος καὶ ἐν συνεργασίᾳ καὶ παρακολούθησιν ἀπὸ τὰ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια, διεπίστωσε πλήρως ὅτι ὄχι μόνον καμμίαν ζημίαν δὲν κáινουν εἰς τὰ σπαρτὰ οἱ φασιανοί, ἀλλ' ἀντιθέτως, παρέχουν μεγίστας ὠφελείας μὲ τὰ τεράστια ποσὰ ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ ζιζανίων.

ων, αποτελούντων την μοναδικήν τροφήν των, που καταβροχθίζουν.

Και ήδη οι γεωργοί και αι οργανώσεις των, πεισθέντες ιδίοις ὄμμασιν περί του ὠφελίμου, διὰ τῆς ἐξετάσεως στομάχων χιλιάδων φασιανῶν εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ τὰς περιφερείας, ὅχι μόνον δὲν ζητοῦν πλέον τὸν περιορισμὸν τοῦ ὠραίου πουλιοῦ, ἀλλ' ἐξεγείρονται ὅταν οἱ κυνηγοὶ δείξουν ἀπαιτήσεις παρατάσεως τοῦ ἀνοίγματος καὶ αὐξήσεως τοῦ

ἀριθμοῦ τῶν φονευομένων.

Ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι μικροτέρα ἀπὸ τὰς πλείστας τῶν Ἀμερικανικῶν πολιτειῶν. Καὶ ἔχει πολλὰς περιφερείας καταλληλοτέρας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ φασιανοῦ.

Θὰ εἶχαμεν ὅμοις μεγάλην περιέργειαν νὰ ἐπληροφορούμεθα, ὅχι ἂν φονεύη, — διότι ἐπισήμως τοῦλάχιστον δὲν φονεύει, — ἀλλὰ ἀπλούστατα ἂν ἔχη ἡ Ἑλλάς 5,000 φασιανούς εἰς ὅλην τὴν ἑκτασίῳ της.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΘΥΜΑ ΜΙΑΣ ΠΕΡΔΙΚΑΣ

Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἔγραψε : «Ὁ ἐκ Κερατέας Ι. Πάσχος, κυνηγῶν εἰς ἀπόκρημνον ἀκτὴν τοῦ Δασκαλείου καὶ ἀποπειραθεὶς νὰ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὴν θάλασσαν πληγωθεῖσαν πέρδικα, παρὰ τὰς συμβουλὰς τῶν συγκυνηγῶν του, παρεσύρθη ὑπὸ τῶν κυμάτων καὶ ἐπνίγη».

Σχετικῶς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Καθημερινή» τὸ κάτωθι ἀρθρίδιον, τὸ ὁποῖον ἀναδημοσιεύομεν χάριν τῶν ἀναγνώστων μας.

Τὸ περιστατικὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγη, ἐπιχειρήσας νὰ φθάσῃ μίαν φονευθεῖσαν παρ' αὐτοῦ πέρδικαν, θὰ πείσῃ ἀσφαλῶς καὶ τοὺς πιδ ἀπίστους, ὅτι τὸ κυνήγι εἶναι ἓνα πάθος τρομερόν, χειρότερον ἀπὸ τὸν ἔρωτα, τρισευρότερον ἀπὸ τὸ ταῖγρον, τὴν μορφίνην καὶ τὴν κοκαΐνην.

Ὁ κυνηγὸς δὲν εἶναι ἄνθρωπος : Εἶναι ὄπλον, φυσίγγιον, σκόπευσις. Καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε πού νὰ τὸν συγκινή. Τὰ θηλυκὰ τὰ ἀγνοεῖ, ἐκτὸς ἂν ὀνομάζονται πέρδικες, τσίχλες, ἢ ξυλόκοττες....

Ὁ Ἰταλοαβησσινιακὸς πόλεμος τὸν ἀφίνει ψυχρόν, ἐφ' ὅσον τὰ ἀντιμαχόμενα στρατεύματα ἐπιμένουν νὰ χρησιμοποιοῦν τηλεβόλα καὶ ὄχι καραμπίνες.

Ὁνειρεύεται λαγούς καὶ ἀφυπνίζεται μὲ τὸ ὄραμα ἀγριοπεριστειῶν καὶ ἡ ζωὴ του εἶναι πραγματικὸ μαρτύριον : Ἐπνὰ εἰς τὰς δύο τὸ πρωῒ — μαζὺ μὲ αὐτὸν ξυπνοῦν καὶ οἱ δικοί του, κατ' εὐθείαν θύματα τοῦ κυνηγετικοῦ πάθους... — σηκώνεται, πλένεται, ἐπιθεωρεῖ τὸ ὄπλον του, φωνάζει τὸν σκύλον του, ζώνεται τὴν φυσίγγιοθήκην του, φορᾷ τὴς μπόττες του καὶ ἐξέρχεται εἰς τοὺς δρόμους τὴν ὥραν πού καὶ τὰ κοκόρια ἀκόμη σιωποῦν, τὴν ὥραν πού ἡ θερμοκρασία δὲν εἶναι εὐχάριστη, τὴν ὥρα πού ἡ θαλπωρὴ τοῦ σπιτιοῦ εἶναι μαγεία καὶ τὸ κρεββάτι ὄνειρον....

Επιβιβάζεται ἐνὸς οἰουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου — κατὰ προτίμησιν αὐτοκινήτου — καὶ τραβᾷ πρὸς τὰ καταπληκτικώτερα μέρη, ἐκεῖ ὅπου οὔτε σκιά ἀνθρώπου ὑπάρχει, ὅπου ἐρημία καὶ ἀγριότης κυριαρχοῦν, ὅπου ὁ πολιτισμὸς ἀπουσιάζει, καὶ ὅπου συχνάζουν μόνον τετράποδα ἢ δίποδα ἐκτεθειμένα εἰς τὰ σκάγια....

Γλυκοχαράζει μόλις, ὅταν ὁ κυνηγὸς ἐπωμίζει τὸ ὄπλον του καὶ πυροβολεῖ στὸν ἀέρα ἓνα κοπάδι πού περνᾷ. Καὶ ἀμέσως — τί εὐτυχία... — ἓνα μελανὸ ση-

μαδάκι ξεχωρίζει καὶ ἀρχίζει νὰ μεγαλώνῃ : Μιὰ πέρδικα πέφτει !

Ἡ κυνηγετικὴ καρδιά κλωτσᾷ κυριολεκτικῶς μέσα στὸ στήθος καὶ κάνει τὰ φουσέκια νὰ τρέμουν, τὸ μάτι ὑπολογίζει προχείρως τὴν ἀπόστασιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ πέσῃ τὸ πτηνόν, ἐνῶ ὁ σκύλος μυρίζει μαριακῶς τὸν ἀέρα, ἑτοιμὸς νὰ ὀρμήσῃ....

Ἀλλὰ — ὦ κατάρα !... — ἡ πέρδικα πέφτει εἰς τὴν θάλασσαν.... Τὸ μέρος εἶναι παραθαλάσσιον, τὸ βλήμα τὴν ἐπέτυχεν ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἄμμου, ἐν ἀπότομον φύσημα ἀνέμου σπρώχνει τὸ λατρευτὸν καὶ αἱμόφυρτον πτώμα πρὸς τὸ ὑγρὸν στοιχεῖον....

Ὁ κυνηγὸς ὀρμᾷ. Φθάνει ἐπάνω εἰς ἓνα βραχάκι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀντικρύζει τὴν πέρδικα — εἶδος σειρήνος τοῦ ἄλλου κόσμου.... — νὰ τοῦ ἀνοίγῃ ματωμένη τὴν ἀγκαλιά της....

Ἄν ὑπῆρχε πετονιά, ὁ κυνηγὸς θὰ μετεβάλλετο εἰς ψαράν, διὰ ν' ἀλιεύσῃ ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὸν οὐρανὸν εἶχε πέσει εἰς τὴν θάλασσαν, ζηλεῖσαν προφανῶς ἀπὸ τὰ ὕψη τῶν νεφῶν, τὰ σκοτεινὰ βάρη τοῦ πόντου....

Πετονιά ὅμως δὲν ὑπάρχει. Καὶ ὁ κυνηγὸς σκύβει ἐπὶ τοῦ βράχου, σκύβει περισσότερον, πρὸς στιγμὴν νομίζει ὅτι ἔφθασε τὴν πέρδικα, καὶ αἰφνιδίως εὐρίσκεται εἰς τὴν θάλασσαν μὲ τὸ κεφάλι !

Δὲν γνωρίζει νὰ κυλυμβᾷ, καὶ μετ' οὐ πολὺ, διαπορθεύεται εἰς τὸν ἄλλον κόσμον, γιὰ νὰ κρατήσῃ παρῆαν τοῦ φονευθέντος πτερωτοῦ....

Πολλοὶ λέγεται ὅτι πίπτουν θύματα μᾶς γυναικός. Ὁ κυνηγὸς ἔπεσε θύμα μᾶς πέρδικας, καὶ τίποτ' ἄλλο....

ΚΑΠΟΙΟΣ

Ο ΦΤΕΡΩΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η ΠΕΡΔΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

Οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι κυνηγοῦν εἰς τὴν Πελοπόννησον, εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα, εἰς τὰ νησιά, καὶ εἰδικαίτα οἱ κυνηγοὶ τῆς Ἀττικῆς, ὅσοι δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ ἐπιχειρήσουν μακρύτερα ταξείδια, δὲν γνωρίζουν παρὰ ἓνα καὶ μόνον εἶδος πέρδικας, τὴν πέρδικα τοῦ βουνοῦ, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὴν πέρδικα τὴν ὁποίαν τόσον ὠραία περιγράφει ὁ φίλος κ. Δασκαλάκης καὶ τῆς ὁποίας τὰ στήθη, τὸ γιορδάνι, τὸ καμαρωτὸ περπάτημα, ἐτραγουδῆσαν ὅλοι οἱ ποιητὰι ζητοῦντες εἰς τὸ χοριτωμένο αὐτὸ πουλί, τίς ὁμορφίαις τίς ὁποῖες θέλουν νὰ δανείσουν εἰς τὴν ὠραίαν τὴν ὁποίαν τραγουδοῦν καὶ τῆς ὁποίας θέλουν νὰ ἐξάρουν τὰ κάλλη.

Ἀλλὰ ἐπάνω ἀπὸ τὰ τὰ ὅρια τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Θεσσαλίαν, περισσότερον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ ἐν ἀφθονίᾳ εἰς τὴν Θράκην, ὑπάρχει καὶ ἓν ἄλλο εἶδος πέρδικας, ἡ ὁποία ἄλλωστε εἶναι καὶ περισσότερον γνωστὴ καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι λέγουν le perdreau gris δηλαδή ἡ «σταχτιά πέρδικα».

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τὴν ὀνομάζομεν «πέρδικα τοῦ κάμπου» ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἄλλην πέρδικα τὴν ὁποίαν ἔχει ὅλη ἡ Ἑλλάς εἰς τὰ βουνὰ της καὶ τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν «πέρδικα τοῦ βουνοῦ».

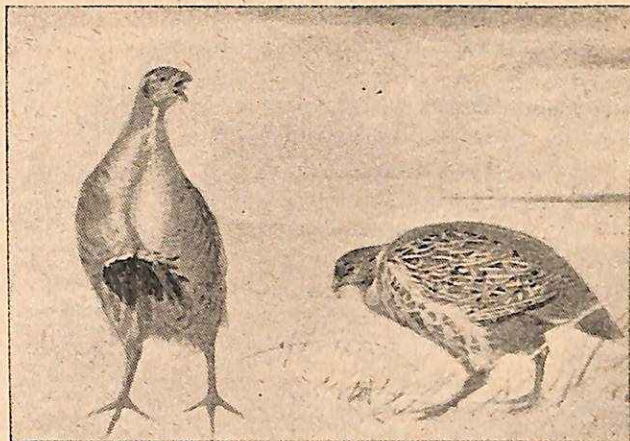
Εἰς τὸν φίλον κ. Δασκαλάκην ἀνήκει ἡ περιγραφή τῆς πέρδικας τοῦ βουνοῦ. Ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰ εἰσελθῶμεν εἰς ἐπιστημονικὴν ἐξέτασιν τοῦ εἶδους, τὴν ὁποίαν ἴσους ὠραία καὶ τόσον γλαφυρῶς καὶ μὲ τόσας γνώσεις καὶ λεπτομερείας περιέγραψεν ὁ πολῦτιμος συνεργάτης τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων».

Ἐγὼ θὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν πέρδικα τοῦ κάμπου ἀπὸ ἀπόψεως κυνηγετικῆς καθαρῶς. Διὰ τὰς συνηθείας της δηλαδὴ αἱ ὁποῖαι μᾶς ἀφοροῦν ἀπὸ καθαρᾶς κυνηγετικῆς πλευρᾶς. Ἀπλῶς καὶ μόνον θὰ δώσω μίαν μικρὰν εἰκόνα.

Εἶναι ὀλόκληρη σταχτιά μὲ πόδια σταχτιά καὶ ὄχι κόκκινα ὅπως τῆς πέρδικας τοῦ βουνοῦ καὶ κατὰ 1)3 μικροτέρα ἀπὸ τὴν ἄλλην.

Ἡ μύτη της ἀντὶ νὰ εἶναι κόκκινη, εἶναι σταχτιά-μαυρὴ καὶ γύρω εἰς τὸν λαιμὸν ἔχει ἓνα γιορδάνι καφὲ μονόχρωμο, ἀντὶ νὰ ἔχη τὸ λαμπρὸ καὶ ὠραῖο γιορδάνι τῆς πέρδικας τοῦ βουνοῦ.

Τὸ χρῶμα αὐτὸ τὸ σταχτί ἢ φύσις τῆς τὸ ἔδωκε διὰ νὰ τὴν προφυλάσῃ ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της τὰ γεράκια, καὶ τοὺς αἰτούς, οὕτως ὥστε ὅταν βόσκη ἢ ὅταν ξεκουράζεται μέσα εἰς τοὺς σπαρμένους ἀγρούς ἢ μέσα σὲ ξηρὰ ἀγκάθια, νὰ μὴν ἴμπορῇ νὰ διακρι-

νεται ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ χώματος καὶ ἀπὸ τὸ περισσότερο ἐξοικειωμένο καὶ περισσότερον δυνατό μάτι. Εἶναι πάντοτε ἡ φύσις ἡ ὁποία εἰς τὰ πλάσματά της ἔδωκε τὸ μέσον νὰ ἀμύνονται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι τὰ περιστοιχίζουν.

Τὸ κυνήγι τῆς πέρδικας τοῦ κάμπου ἐπιτρέπεται διὰ πολὺ ὀλίγον διάστημα (δύο περίπου μῆνας μόνον) καὶ τοῦτο διότι τὸ κυνήγι της εἶναι πολὺ εὐκολώτερον ἀπὸ τῆς πέρδικας τοῦ βουνοῦ, συνεπῶς δὲ ἐὰν ἐπιτρέπετο περισσότερον χρόνον, αὐτὴ θὰ ἐξηφανίζετο ἐντελῶς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ πέρδικα τοῦ κάμπου, ὅπως καὶ ἡ ἄλλος ζεῖ, ἀναπτύσσεται καὶ ψοφᾷ — ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ τὸ χέρι τοῦ ἀνθρώπου ἢ καμμιὰ ἀλεπού ἢ κανένα γεράκι — εἰς τὴν ἰδίαν ἐντελῶς περιφέρειαν ὅπου ἔζησε καὶ ἡ μητέρα της.

Δι' αὐτὸ εἰς ἓνα μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὐρήκαμε περίου πέρδικες ἢ κοπάδι, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ξαναύρωμε καὶ ἐφέτος ἄλλο ἓνα κοπάδι, ἐὰν ἀφίσταμε ἀπὸ πέρδων καὶ ὀλίγα μόνον ἄτομα τὰ ὁποῖα δὲν ἐσκοτώσαμε.

Τὰ κοπάδια συνήθως ἀποτελοῦνται ἀπὸ μίαν ἢ τὸ πολὺ δύο οἰκογενεῖας καὶ εἶναι συνήθως δέκα ἕως σαράντα μαζί.

Πρωῒ, πρωῒ βγαίνουν εἰς τὴν βόσκήν μέσα εἰς χωράφια ὀργωμένα ἢ εἰς χαρολάδα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ εὐρουν σπόρους ἢ σαλιγγαράκια μικρὰ διὰ νὰ πάρουν τὸ πρωῒνόν τους πρόγευμα.

Ὅταν ὁ ἥλιος ἀνέβῃ, ἡ μεγάλη ζέστη τίς πειράζει καὶ καταφεύγουν εἰς κλαριά ὄχι πολὺ πυκνά, σπανίως δὲ ὅταν κανεὶς ἐχθρὸς τίς κυνηγήσῃ, μέσα σὲ σκοῖνα ἢ σὲ βάρη εἰς τίς πλευρὰς μᾶς ρεματιᾶς

ὅπου μένουν ὅσον δὲν τίς πειράζει ἢ πείνα καὶ ἀπὸ ὅπου δὲν βγαίνουν παρὰ τὸ σούρουπο διὰ νὰ ζητήσουν εἰς τοὺς δρόμους ἢ εἰς τὰ μονοπάτια νὰ τσιμπήσουν τὰ σπυριά τοῦ κριθαριοῦ πού ἔπασαν ἀπρόσδεχτα ἀπὸ τὸ σακκὶ τοῦ χωρικοῦ ἢ τὰ τρίμμα-

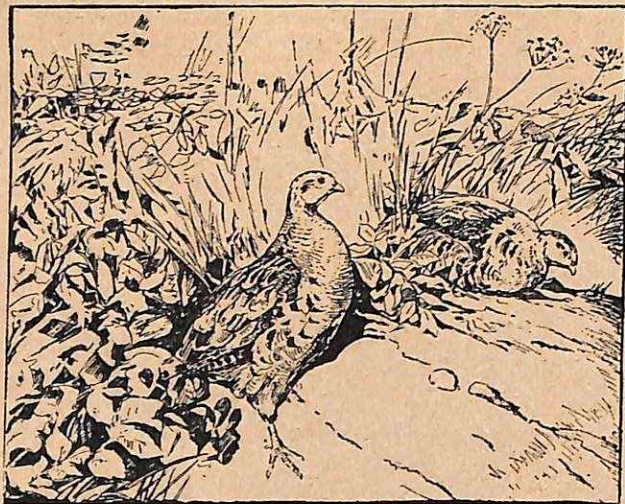

τα του ψωμιού που άφισε να του ξεφύγουν ο πεινασμένος διαβάτης.

Ενίοτε όμως η πείνα τις κάμνει να ζητήσουν και τα άχωνετα σπυριά κριθαριού τα οποία υπάρχουν μέσα εις τα υπόλοιπα του πεπτικού σωλήνος των ζώων, τα οποία έπερασαν από το μονοπάτι.

Τούτο δέν σημαίνει ότι εάν τὸ μέρος όπου ζουν είναι ήρεμον και άνερόχλητον, περνούν έτσι τεμπέλικα όλη τους την ήμέρα.

Εάν αισθάνονται ήσυχίαν, περπατούν όλες μαζί τσιμπώντας τους σπόρους που θα εύρουν. Μπορεί

να κάμουν χιλιόμετρα τρέχοντας, διότι είναι, όπως και οι πέρδικες του βουνού, ταχύτατες εις τα πόδια τους.

Προτιμούν συνήθως όταν αισθάνονται κίνδυνον να τὸ βάλουν στα πόδια τρέχοντας και μόνον όταν ο κίνδυνος τας πλησιάζει, μόνον τότε αποφασίζουν να πετάξουν όλες μαζί.

Τότε, εάν ο κυνηγός είναι κοντά, ήμπορεί με μιὰ τουφεκιά, και με μιάν δεύτερη καλή, μέσα εις τὸ κοπάδι να σκοτώσει και δύο και τρεις και περισσότερες ακόμη.

Εάν τα πόδια του κυνηγού είναι δυνατά και παρακολουθήσει που έπηγε τὸ κοπάδι να καθίσει και τις ξανασηκώσει και τις τουφεκίσει, τότε πλέον φοβισμένες πηγαίνουν να κρυφθούν σε τίποτε μεγάλα βάρτα ή σε απόκρημνες πλευρές καμμιᾶς ρεματιᾶς με την ιδέαν ότι είναι ασφαλείς.

Τρυπώνουν σάν φεΐδια και πολλές φορές ένφ τὸ σκυλί είναι απ' έξω από τὸν βάτο δέν έννοούν με κανένα τρόπον να σηκωθούν, διότι αντιλαμβάνονται τὸν κίνδυνον όπου τις περιμένει.

Είναι τότε ή ώραιότερα στιγμή του κυνηγίου της πέρδικας του κάμπου. Διότι σπανίως σηκώνονται πλέον όλες μαζί. Συνηθέστατα σηκώνονται μία, μία ή δύο δύο.

Τότε ο κυνηγός εάν έχη ψυχραιμίαν και καλὸ σκυλί, ήμπορεί να κάμη και ώραία τίρα και να σκοτώσει πολλές.

Χρειάζεται μεγάλη προσοχή την εποχήν του φθινοπώρου εις τὸν αέρα που φυσά. Η πεδινή πέρδικα προτιμά ως εἴπωμεν τὸν ήλιον και τις ζεστές ήμέρες. Όταν είναι άέρας, μένει χωμένη κατά προτίμησιν σε κλαδιά ή σε χαμόκλαδα και πολύ δύσκολα σηκώνεται.

Όταν ο καιρός είναι βροχερός ή έχει έν τῷ με- ταξὺ πέσει την νύχτα πάχνη και πάλιν τὸ κυνήγι της πέρδικας είναι δυσκολώτατον. Η σηκώνεται πάρα πολύ μακρυνά τὸ κοπάδι και είναι αδύνατον να τὸ συγώσει κανείς ή έπειδή με την υγρασίαν ή ὁ σφρησις του σκυλιού δέν λειτουργεί διότι ή έλλειψις θερμοκρασίας δέν άφίνει την φυσικήν μυρωδιά της πέρδικας να εξατμίζεται, πρέπει όπου είναι χαμόκλαδα να ψαχθῇ σπιθαμή προς σπιθαμήν τὸ έδαφος, διότι ήμπορούμε να περάσωμεν εις δύο βήματα απόστασιν και έν τούτοις οι πέρδικες να μή σηκωθούν. Διότι και ή πέρδικα με τὸ ίδιον ένστικτον τὸ όποιον έχουν όλα τα ζώα δέν θα σηκωθῇ παρά μόνον την τελευταίαν στιγμήν, όταν νομίσει ότι ο κίνδυνος είναι αναπόφευκτος.

Διά να τελειώνωμεν—θεωρῶ απαραίτητον να προσθέσω ότι ή πεδινή πέρδικα είναι από τα νοστιμότερα κυνήγια. Ιδίως τα φτερινά πουλιά.

Τὸ κρέας της είναι ολιγώτερον άσπρο από της πέρδικας του βουνού, αλλά είναι πολύ περισσότερο παχειά και συνεπώς πολύ περισσότερο τρυφερό. Τρώγεται περίφημα ψητή εις την σχάρα όπως τα δορύκια, αλλά και σαλμι με τὸ κρασί και ολίγην τομάτα.

Ζωντανή εις τὸ κλουβί ζεῖ πολύ δύσκολα άντιθέτως από την ὁρεινήν ή ὁποία πολλάκις ήμερώνει και γίνεται κατοικίδιον ζῶον, χωρίς όμως ούτε ή μία ούτε ή άλλη να γεννούν ποτέ όταν είναι περιωρισμένες, εκτός εάν εις μεγάλα πάρκα τις άφίνουν μισοελεύθερες.

Η πεδινή πέρδικα είναι πολύ περισσότερο γνωστή εις όλην την Εὐρώπην από την πέρδικα του βουνού, εις δὲ την Γαλλίαν και την Γερμανίαν γίνεται αναπαραγωγή τεχνητή και εις τα κυνήγια τα φρουδαρχικά σκοτώνουν τις πεδινές πέρδικες εις τὸ καρτέρι, όπως και τούς φασιανούς.

Αὐτὸ τὸ κυνήγι, τὸ όποιον έκαμα κάποτε και έγώ, είναι χωρίς πολλήν κίνησιν και δέν όμοιάζει με τὸ κυνήγι που κάμνομεν ήμεῖς έδῶ εις την Ελλάδα εις τις μεγάλες πεδιάδες της Μακεδονίας και Θράκης.

Εἴμεθα ακόμη προνομιούχοι και εις τις πεδινές πέρδικες, διότι άφθονούν. Αλλά άρκει να ληφθούν και δι' αυτές μερικά προστατευτικά μέτρα, περι τῶν όποιων θα όμιλήσω άλλοτε.

Πάνος Σ. Σαββίδης

Τὰ εκλεκτά βάζα

και είδη άγγειοπλαστικής
των ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

διὰ δῶρα και στολισμούς σαλονιών, γραφείων
και οικιών, με άριστουργηματικές
κυνηγετικές παραστάσεις θα
εύρητε μόνον εις τὰ

“ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ,”

Μενάνδρου 52

και εις τιμὰς χαμηλάς

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΒΑΛΣΑΜΩΜΑ ΠΟΥΛΙΩΝ

Του ιατροῦ κ. Τ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΦΤΕΡΩΝ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τὰ μόνα μέρη που έχουν ακόμη μῦς στὸ παρασκεύασμά μας είναι τα δύο τελευταία τμήματα τῶν φτερῶν.

Καθαρίζετε από μέσα τα φτερά ως την ἄρθρωσι του άγκωνος. Μένει ὁ πήχυς και τὸ χέρι. Ὁ πήχυς αποτελείται από δύο κόκκαλα όπως και τὸν άνθρωπο (σχ. 1). Στὸ ένα απ' αυτά προσφύονται τα μικρά κουπιά του φτερού. Τὸ χέρι αποτελείται από τὸν αντίχειρα με τα μικρά νόθα κουπιά, και δύο μικρά κόκκαλα όπου προσφύονται τα μεγάλα κουπιά.

Στὸ κάτω μέρος του φτερού, δηλ. σ' αὐτὸ που άκουμπά στα πλευρά όταν είναι κλειστό, κάνετε μιὰ τομή στὸ δέρμα του πήχεως, καθ' ὅλον τὸ μήκος του. Αν τα πούπουλα του φτερού σᾶς έμποδίζουν, μπορείτε να τα ξεριζώσετε εφ' ὅσον θα στήσετε τὸ πουλί με τα φτερά κλειστά και έπομένως δέν θα φαίνεται αὐτή τους ή ὄψις.

Αποκολλάτε τὸ δέρμα και αφαιρέτε με τὴ λαβίδα και τὸ νιστέρι ὅλους τούς μῦς.

Τὸ ίδιο κάνετε και στὸ τελευταίον μέρος του φτερού που αποτελείται από δύο μικρά κόκκαλα και λίγους μῦς (σχ. 1).

Αὐτὸ τὸ τελευταίον μπορείτε να μή τὸ καθαρίσετε στα πολύ μικρά πουλιά.

Αλοιφέτε με προφυλακτικό σαποῦνι τα κόκκαλα και τὸ δέρμα τῶν φτερῶν.

Αν πρόκειται να δώσετε στὸ πουλί στάσι άναπαύσεως με φτερά κλειστά δέν υπάρχει λόγος να ράψετε τις τομές του δέρματος. Αν όμως θέλετε να τὸ στήσετε με τα φτερά άνοιχτά, ὅχι μόνο δέν πρέπει να τα ξεπουπουλίσετε, αλλά πρέπει και να ράψετε τὸ δέρμα γιατί σ' αὐτή τὴ στάσι ή κάτω έπιφάνεια τῶν φτερῶν θα φαίνεται.

Τὸ ράψιμο δέν παρουσιάζει καμμιὰ εξαιρετική δυσκολία και γίνεται με κοινή βελόνη και κλωστή μετρίου πάχους. Αρχίζετε από τὴ μιὰ άκρη της τομῆς και φθάνετε στην άλλη, τσιμπώντας τὸ δέρμα από μέσα. Η βελονιές δέν είναι άνάγκη να γίνωνται πολύ πυκνές, γιατί τα πούπουλα αναλαμβάνουν να κρύψουν τα τυχόν κενά διαστήματα.

Όταν κατά τὸ γδάριμο φθάσαμε στη βάση του κρανίου είπαμε ότι παρουσιάζονται δύο περιπτώσεις, και περιγράψαμε την πιὸ άπλή, δηλ. ένα πουλί του όποιου τὸ κεφάλι περνά εύκολα από τὸ λαιμὸ και μπορείτε να τὸ γδάρετε ως τὴ ρίζα του ράμφους.

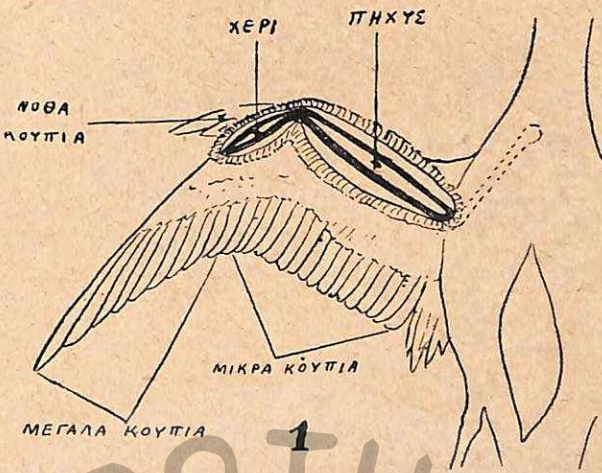
Πρέπει να εξετάσουμε τώρα και τὴ δεύτερη περίπτωση ή ὁποία άλλως τε, όπως θα δοῦμε, είναι εξίσου άπλή.

Αν έχετε να βαλσαμώσετε μιὰ πάπια αντί της πέρδικας που ήραμε ως παράδειγμα, θα σᾶς είναι αδύνατο να περάσετε τὸ μεγάλο κεφάλι της μέσα από τὸν στενὸ λαιμὸ της. Όταν λοιπὸν γδάρετε ως τὴ βάση του κρανίου, κόβετε τὸν λαιμὸ σύρριζα μ'

αὐτό, και άφίνετε τὸ καθαρίσμα του κεφαλιού τελευταίον, άφου τελειώσετε ὅλη την άλλη παρασκευὴ του δέματος και τὸ γυρίσετε με τὸ πτίλωμα απ' έξω.

Για να καθαρίσετε τότε τὸ κεφάλι κάνετε μιὰ τομή στὸ δέρμα του καύκαλου, στη μέση γραμμῆ. Η τομή αὐτή αρχίζει σχεδόν στὸ ὕψος τῶν ματιῶν και φθάνει στὸ σημείο που ένώνεται ὁ λαιμὸς με τὸ κρανίον (σχ. 2, Α, στικτὴ γραμμῆ).

Τὸ μήκος της θα είναι τόσο, ὅσο χρειάζεται για να περάσει από μέσα τὸ κεφάλι μ' εύκολία. Για μιὰ πάπια, 4—5 εκατοστά περίπου είναι αρκετά. Απο-

μακρύνετε καλά τα πούπουλα για να φανῇ τὸ δέμα του καύκαλου, κάνετε τὴν άρχὴ της τομῆς με τὸ νιστέρι και εξακολουθεῖτε κόβοντας τὸ δέμα μ' ένα λεπτό ψαλίδι. Ρίχνετε γύψο στην πληγή για να μή ματωθῶν τα πούπουλα.

Πιάνετε τα χεῖλη της τομῆς με τὴν λαβίδα και ξεκολλάτε τὸ δέρμα από τὸ κρανίον βοηθούμενοι με τὴ ράχη του μαχαιριού. Από δῶ και πέρα ή παρασκευὴ του κεφαλιού γίνεται ὅπως και στην πρώτη περίπτωση που περιγράψαμε. Δηλαδή φθάνετε στ' αὐτιά που κόβετε σύρριζα με τὸ κόκκαλο, έπειτα στα βλέφαρα που αποχωρίζετε προσεκτικά από τούς βολβούς τῶν ματιῶν, και τέλος στη ρίζα του ράμφους.

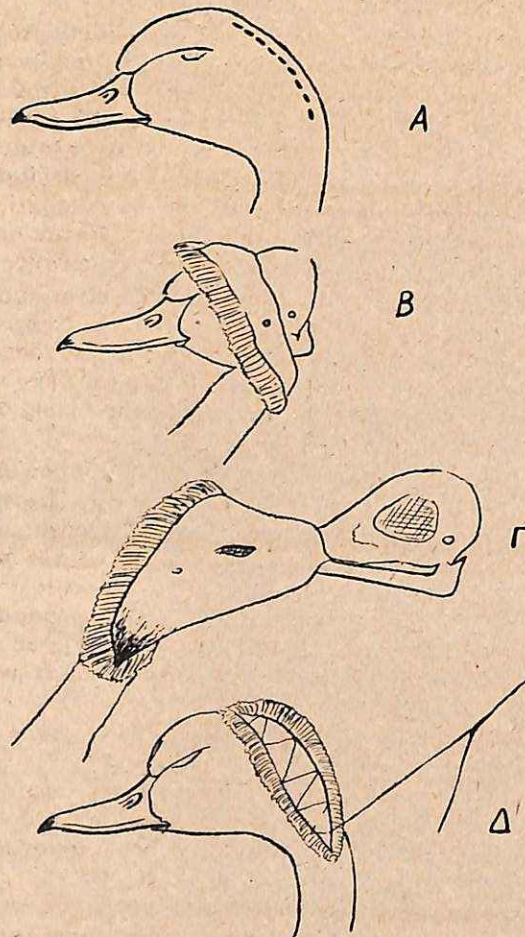
Αφαιρέτε από τὸ γυμνὸ κεφάλι όλα τα μαλακά μέρη, βγάζετε τὸ μυαλό, αλοιφέτε με άφθονο άρσενικοῦ σαποῦνι και αντικαθιστάτε τούς βολβούς τῶν ματιῶν και τούς μῦς με πηλό. (Σχ. 2, Β, Γ).

Αφου καθαρίσετε καλά και τὸ δέμα του κεφαλιού και τὸ αλοιφέτε με προφυλακτικό, ξαναβάψετε προσεκτικά τὸ κρανίον μέσα στη δερμάτινη θήκη του και ράβετε τὴν τομή. Αρχίζετε τὸ ράψιμο από τὴν άκρη της τομῆς που είναι προς τὸ ράμφος και φθάνετε ως τὴν άλλη άκρη τσιμπώντας τὸ δέμα από μέσα.

Η βελονιές, όπως είπαμε, δέν είναι άνάγκη να γίνουν πολύ πυκνές, αλλά πρέπει να είναι κανονικές,

δηλ. σὲ ἴση ἀπόστασι ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη, γιὰ νὰ μὴ στραβώσῃ τὸ δέγμα.

Καὶ μιὰ ἄλλη συμβουλή: μὴ σφίγγετε τίς βελονιές σας ἐνὸς προχωρεῖ τὸ ράψιμο, ἀλλὰ ἀφήτε τες χαλαρές, καὶ μόνο ὅταν τελειώσετε, τραβήξετε τὴν κλωστή προσεκτικὰ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν πρώτη

2

βελονιά καὶ φθάνοντας στὴν τελευταία, γιὰ νὰ φέρετε εἰς ἐπαφὴ τὰ δύο χεῖλη τῆς τομῆς. (σχ. 2, Δ).

Τέλος ἐπαναφέρετε τὰ πούπουλα μὲ τὸ χέρι σας ἐπάνω στὴ ραφή.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ

Τὰ μάτια πὺν χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὰ βαλσαμωμένα πουλιά εἶναι γυάλινα καὶ πωλοῦνται σὲ εἰδικὰ καταστήματα εἰδὼν ταριχεύσεως, πὺν δὲν ὑπάρχουν, νομίζω, στὴν Ἑλλάδα.

Θὰ βρῆτε μερικὰ στοὺς ἐμπόρους γουναρικῶν. (Μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε μάτια οἰοῦνται μετέθους καὶ χρώματος ἀπὸ τὸν οἶκον: Ch. Montarée—Emailleur, St. Honoré—les—Bains, Nièvre—France).

Ἡ κόρη τῶν ματιῶν αὐτῶν εἶναι μαύρη καὶ περιτοιχίζεται ἀπὸ ἓνα κύκλον, τὴν ἱρίδα, τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα, ἐνίστε ζωηρότατο εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ εἶδους σὺν ὁποῖον ἀνήκει τὸ πουλί. Γιὰ τὰ πουλιά πὺν ἔχουν τὴν ἱρίδα μαύρη, μπορεῖτε νὰ μεταχει-

ρισθῇτε τίς καρφίτσες μὲ γυάλινο μαῦρον κεφάλι πὺν πωλοῦν οἱ ἔμποροι ψιλικῶν.

Τὰ δύο μάτια κάθε ζεύγους εἶναι ἐνωμένα μ' ἓνα σύρμα μαλακό. Διαλέγετε ἓνα ζεύγος μάτια ὁμοία εἰς μέγεθος καὶ εἰς χρῶμα μὲ τὰ μάτια τοῦ πουλιοῦ πὺν βαλσαμώνετε. Κόβετε τὸ σύρμα πὺν ἐνώνετε, ἀλλ' ὅχι ἐντελῶς, ἀφίνετε σὺν κάθε μάτι 3-5 χιλ. περιῶπου.

Ἀνοίγετε τὰ βλέφαρα καὶ βυθίζετε μέσα σὺν μαλακὸ πηλὸ τὸ μάτι μὲ τὸ σύρμα πρῶτο. Μὲ μιὰ βελόνη ἐπαναφέρετε τὰ βλέφαρα γύρω, γύρω ἐπάνω ἀπὸ τὸ μάτι καὶ δίδετε σ' αὐτὰ τὸ φυσικὸ κυκλικὸ τοὺς σχῆμα. Ἀμέσως τὸ κεφάλι ζωντανεύει.

Πρέπει ὅμως νὰ προσέξετε νὰ τοποθετήσετε τὰ δύο μάτια συμμετρικὰ καὶ ὅχι τὸ ἓνα πὺν ἐπάνω ἢ πὺν πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο, γιὰ τὸ τότε ἀλλοίμονο! Τὸ κεφάλι ἀλλοιοῦρεται τρομακτικὰ καὶ χάνει κάθε ἐκφράσι καὶ κάθε χάρι.

Αὐτὴ ἡ μέθοδος τοῦ πηλοῦ εὐκολύνει πολὺ τὴν τοποθέτησι τῶν ματιῶν καὶ εἶναι ἐπινόησις τοῦ κ. Philipon.

Στὴν κλασσικὴ μέθοδο βάλσαμώματος, οἱ κόχοι τῶν ματιῶν γεμίζονται μὲ βαμβάκι. Ἀλλὰ τὸ βαμβάκι εἶναι οὐσία ἐλαστικὴ πὺν δὲν εὐκολύνει τὴν ὀρθὴ τοποθέτησι τῶν ματιῶν.

Ἐνὼ ὅταν μὴ γέγεται τὸ μάτι μέσα σὲ μιὰ οὐσία πλαστικὴ, ὅπως ὁ πηλός, μπορεῖτε νὰ τοῦ δώσετε ἀκριβῶς τὴ θέσι πὺν θέλετε.

Ὑστερα ἀπὸ 1—2 μέρες, ὁ πηλὸς ξηραίνεται, γίνεταὶ σὰν πέτρα καὶ συγκρατεῖ ἀκίνητο τὸ γυάλινο μάτι.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

μετεφέρθησαν ἐν Ἀθήναις
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ & ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 52

Γραφεῖα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἀνοικτὰ πρὸς
παροχὴν πληροφοριῶν, ΠΩΛΗΣΙΝ τέμων
καὶ περιοδικῶν, ὡς καὶ

ΩΡΑΙΩΝ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Τὰ Γραφεῖα Πειραιῶς μετεφέρθησαν
Ὁδὸς ΕΥΠΛΟΙΑΣ ἀρ. 5

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Τὸ περιοδικὸν προτιμήσατε νὰ
τὸ ἀγοράζητε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας
Μενάνδρου 52

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ

Φαίνεται πὺν ὅλη τὴ νύκτα ψιλόρριχνε, γιὰ τὸ στίς πράσινες βελόνες τῶν πεύκων, λαμπύριζαν διαμάντια καὶ τὰ βάτα πὺν ξανόγινε ἢ ἀρβύλες μας καθὼς προχωρούσαμε, μούσκευαν τίς κάλτσες καὶ τίς κυλόττες μας γιὰ καλά.

Ὁ καὶ μένος ὁ Λέων, πὺν ἔπρεπε νὰ ἦταν πὺν συνταξιούχος καὶ νὰ ἔξασφαλίσει ἓνα ζεστὸ ἀχυρένιο στρώμα καὶ λίγη χλιαρὴ παπάρρα, συναγωνίζονταν μὲ τὸ Ράφ καὶ μὲ τὴν Ἴριμα. Καὶ ἀπόδειχνε πὺν μποροῦσε μὲ ἀρκετὴ εὐκολία νὰ κρατᾷ τὰ σκῆπτρα σὺν εἶδος αὐτὸ τοῦ κυνηγιοῦ.

Γιὰ τὸ ψάξιμό του στίς πυκνοῦρες ἦτον ἓνα δαντελλωτὸ ἀριστοτεχνικὸ ζιγκ-ζάγκ. Ἀπὸ τὰ δεξιὰ στὰ ζερότα καὶ πάλι τὸ ἴδιο, κυττάζοντας, μυρίζοντας, ἀκούγοντας, μὲ προσοχή, μὲ τέχνη, μὲ ἀφοσίωση.

Ὅταν ἔφτανε σὲ χλόη πὺν πατήσει πόδι μπεκκάσας, τὰ ρουθούνια του ἄρχιζαν ἓνα γλήγορο παλμὸ καὶ τὸ σῶμα του ἓνα ἐντονο τρεμουλιασμα.

Λένε πὺν ἡ μανία εἶναι μόνο γιὰ τοὺς κυνηγούς. Καὶ ὅμως. Αἰσθηματικοὶ μανιώδεις κυνηγοί, καλλιτέχνες ἀφθαστοὶ στὴ κυνηγετικὴ τελετουργία, μὲ ἰδανικὰ ὅμως ὑψηλά, πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ κάθε κυνηγὸ, εἶναι τὰ σκυλιὰ μας, γιὰ τὸ αὐτὰ κυνηγοῦν χωρὶς ἰδιοτέλεια, χωρὶς αἱματοχυσίες, χωρὶς ἀπολαυτές, μόνο γιὰ γούστο καὶ μόνο γιὰ ἱκανοποίησι τοῦ κυνηγετικοῦ αἰσθητηρίου των.

Καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ πὺν γεννήθηκαν στὴ θέα τοῦ ψαξίματος, τῆς φέρας καὶ τοῦ ἀπορταρίσματος τῶν σκυλιῶν μας, μὺν φέραν καὶ κατὰ ἄλλες σκέψεις, γιὰ τὰ αἰσθήματα τῶν σκυλιῶν μας.

Εἶναι ἐλάχιστο τὸ ποσοστὸ τῶν κυνηγῶν μας πὺν βγαίνοντας γιὰ κυνήγι, ἀπολαμβάνουν καὶ χαίρουν τὸ ὑπαίθρο καὶ τὴ φύση. Ἐνα ποσοστὸ με-

γάλο ἀφοσιώνεται μόνο στὴ μανία τῆς θήρας, ἀδιάφορο γιὰ κάθε καλλονὴ τοῦ ὑπαίθρου, γιὰ κάθε ἐκπληκτικὸ ἀριστοτεχνικὸν τῆς φύσεως.

Εἶναι βέβαια θελκτικὴ ἡ συγκίνησις μας σὺν πέταγμα τῆς μπεκκάσας, σὺν θόρυβο τῶν φτερῶν τῆς, στὴν ὀρμὴ τῆς σκοπεύσεώς μας, σὺν κρότο τοῦ πυροβολισμοῦ, σὺν σταμάτημα τῆς ζωῆς τοῦ πουλιοῦ, στὴ θέα τῶν ἀνεμιζομένων φτερῶν, σὺν πέσιμο μὲ ἀνοιχτὲς τίς φτεροῦρες, σὺν γδοῦπο τοῦ πεσίματος τοῦ πουλιοῦ, σὺν ἀπορταρίσματι του, ἀλλὰ παρὰ ἅλλα πρέπει νὰ ξανοίξουμε τὰ στήθια καὶ τὰ μάτια, στὺς ἀχοῦς τοῦ ὑπαίθρου, στίς ζωγραφιὰς τῆς φύσεως.

Τὸ κυνήγι δὲν εἶναι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἢ ἀπόλαυσις τοῦ σταματήματος μιανῆς ζωῆς. Τὸ κυνήγι πρέπει νὰ εἶναι καὶ ψηλότερο. Πὺν ἰδανικὸ, πὺν καλλιτεχνικὸ, πὺν εὐγενικὸ. Τὸ κυνήγι δὲν πρέπει νὰ ἔχη τὴν ἐννοία τῆς καρπώσεως, ὅπως στὴν ἐποχὴ τῶν πρωτόγονων.

Τὸ κυνήγι πρέπει πρῶτα, πρῶτα νὰ εἶναι ἀπόλαυσις τοῦ ὑπαίθρου, εὐχάριστη κίνησις, ἡμερη καὶ ἐλευθερὴ σκέψις, γοητευτικὸ χρῶμα, ὑπέροχο ἄρωμα, θεσπέσιες πινελιές, χάσμα ματιῶν, ἀρμονία ἡχῶν, κουνούνισμα, βέλσασμα, μακρυνὰ ἀχολογήματα, ἀπαλὸ κενὸ στὰ στήθια, σπουδὴ τῆς ζωῆς τοῦ θηράματος, ἀπόλαυσις τῆς προσπάθειας τῶν σκυλιῶν μας καὶ ὑστερὴ νάσχετα ἢ συγκίνησις τοῦ σταματήματος μιανῆς ζωῆς.

Μὴν ἐπιδιώκετε νὰ χορτάσετε τὰ κυνήγια, ἀλλὰ προσπαθήσατε ν' ἀπολαύσετε τὸ κυνήγι.

Κι' ἂν ὁ σάκκος τῆς πλάτης γυρίσῃ ἐλαφρὺς, θὰ εἶναι ὅμως ἀσφυκτικὰ γεμάτος ὁ σάκκος τοῦ στήθους μας, ἀπὸ χρῶμα, ἀπὸ ἄρωμα ἀπὸ ἀρμονία...

ΑΔΕΕΠΗΡ.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

ΠΥΡΙΤΙΔΕΣ ΑΚΑΠΝΟΙ

Τού κ. Φ. Α. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

Τὸ ζήτημα τῶν ἀκάπνων πυριτίδων τῶν κυνηγετικῶν ὄπλων ἀπασχόλησε πολὺ τοὺς εἰδικούς, ἀφ' οὗτου ἡ χορὴ αὐτῶν ἐγενικεύθη εἰς τὰ κυνηγετικά ὄπλα.

Εἰς προηγούμενον κεφάλαιον τῶν «Κυνηγετικῶν Νέων» εἶδομεν πόσα πλεονεκτήματα παρουσιάζον αὐταὶ ἐναντι τῶν μειονεκτημάτων τοῦ βετεράνου, τῆς μαύρης πυριτίδος, ἡ ὁποία ἐνεθούσασε τόσας γενεὰς τοῦ παρελθόντος.

Αἱ ἀκάπνοι πυριτίδες ἔχουν τὰ σπουδαιότερα πλεονεκτήματα α) νὰ μὴ παράγουν καπνὸν, β) νὰ μὴ κλωτσούν, γ) νὰ ἀυξάνουν τὴν βλητικότητα, δηλαδὴ τὴν εἴδυσιν, συνεπῶς τὴν φονικότητα.

Ἐκ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων τὸ σπουδαιότερον, ὡς εἶδομεν εἰς ἕτερον ἡμῶν ἄρθρον, εἶνε ἡ μὴ παραγωγή καπνοῦ, ὅστις καλύπτει τὸ θήραμα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς βολῆς, ἐπιβραδύνων οὕτω, μέχρις οὗτου παρέλθῃ ἡ διάλυσίς του, τὴν ἀνασκόπευσιν τοῦ ἀντικειμένου.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπινοήσεως τῶν ἀκάπνων πυριτίδων ἀπέβη δύσκολον εἰς τοὺς χημικοὺς νὰ κανονίσουν αὐτὰς ὅπως ἤθελον, δηλαδὴ νὰ τὰς καταστήσουν ὑποχειρίους μέχρι τινὸς τῶν θελήσεων τοῦ ἀνθρώπου.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ ΤΩΝ ΚΥΝΗΓΩΝ

© ἐν Θεσ)νίκῃ μικρὸς Κλαυδ. Μολποῦργκο, μετὲν πρῶτον τευ λαγὸ (Φωτὸ Ρισὰρ Κοὲν)

Ἐσκέφθησαν κατ' ἀρχὰς νὰ ἐπιτύχουν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς βραδυτέρας κατακαύσεως αὐτῶν, διὰ κατασκευῆς χονδροτέρων κόκκων, κατ' ἀπομίμῃσιν τῶν μελαίνων πυριτίδων. Ἡ σκέψις δὲν ἦτο ἄμοιρος καλῶν ὁπωσδήποτε ἀποτελεσμάτων. Ἀλλ' ἡ ζωηρότης αὐτῶν ἦτο ἀκόμη μεγάλη, ἡ ταχύτης κατακαύσεως αἰσθητὴ, τὰ δὲ ὄπλα ὑπέφερον καὶ ἐχαλαροῦντο προωρῶς.

Ἀποδείξεις ἡ διαμαρτυρία, ὅχι μόνον τῶν χρησιμοποιοῦντων τοιαύτας πυριτίδας, ἀλλὰ καὶ τῶν κατασκευαστῶν ὄπλων, οὔτινες—πολὺ δὲ δικαίως—παρὰ τὰς καταβαλλομένας προσπάθειας καλῆς ἐφαρμογῆς καὶ προμηθείας τῶν καλλιτέρων χαλύβων ἠδυνάτουσαν νὰ ἀποφύγουν τὴν ἀποχαλάρωσιν τῶν μερῶν τῶν ὄπλων, τὸ κοινῶς ξεχαρβάλωμα.

Ἀργότερον αἱ πρόοδοι τῆς χημείας ἐπηρέασαν τοσοῦτον τὴν κατασκευὴν τῶν ἀκάπνων πυριτίδων, ὥστε σήμερον αὐταὶ, ὅχι μόνον εἶναι ἀνώτεροι τῶν μελαίνων, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς, ἀπὸ τοῦ κατοίκου τῶν μικροτέρων χωρίων, μέχρι τοῦ πλέον μορφωμένου τῶν πόλεων, σκέπτεται τὴν μαύρην πυριτίδα.

Καὶ πρῶτον ἡ δασύτης αὐτῆς κατέστη τόσον καλή, ὥστε τὸ δύσφλεκτον αὐτῆς νὰ ἀπαιτῇ εἰδικὰ ἰσχυρὰ καψύλλια.

Ἡ μονιμότης αὐτῆς ἠξήθη τοσοῦτον, ὥστε σήμερον δύναται τις νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπωφελῶς ἀκάπνους πυριτίδας, τῶν ὁποίων ἡ ἡλικία ἔχει ὑπερβῇ τὸ 1)4 τοῦ αἰῶνος.

Ἡ ἀναισθησία αὐτῶν—ἃς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ χαρακτηριστικὴ αὐτῆς ἔκφρασις—εἰς τὰς καιρικὰς ἐπιδράσεις εἶναι ἀνωτέρα κατὰ πολὺ ἐκείνης τῶν μελαίνων πυριτίδων.

Αἱ μελαναὶ πυριτίδες διετήρησαν μόνον ἐπιζήλωσιν δι' ἐαυτὰς τὸ ἀληθῶς σπουδαῖον πλεονέκτημα τῆς ἀναξωρογνήσεως τῶν, ἥτοι τὸ πλεονέκτημα τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀπαλοτριώσεως τῶν ἀπὸ τῆς ἀπορροφηθείσης τυχόν ὑγρασίας διὰ τῆς εἰς τὸν ἥλιον, εἴτε τὸ μελιχρὸν πῦρ ἐκθέσεως αὐτῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακροχρόνιον.

Υπάρχουν κυνηγοὶ προσεκτικοί, οἵτινες τὴν ἀπορροφῶσαν ὑγρασίαν μαύρην πυριτίδα αὐτῶν, ἀποξηραίνουν ἐπὶ μελιχρᾷ πυρᾷ (χόφολης) βραδέως, καθυποδίζοντες αὐτήν, ὡς θὰ ἐπραττέ τις διὰ τὸν καφέν, κατὰ μικρὰς δόσεις καὶ μετὰ τὴν λήψιν ὅλων τῶν ἀναγκαίων προφυλάξεων, ἐντὸς κοινοῦ καθυποδιστηρίου. Τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς οὕτω ἀποξηρανθείσης πυριτίδος εἶναι ἄριστα, δεδομένου ὅτι αὕτη ἀνακτᾷ ὅλας τὰς καλὰς αὐτῆς ιδιότητας, ἃς εἶχε κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς καὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅτι αὕτη τὰς διατηρεῖ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ὅταν καλῶς προφυλαχθῇ.

Διὰ τὴν ἀκάπνον πυριτίδα τοιοῦτον τι, εἶναι ἀδύνατον.

Αἱ καλαὶ ἀκάπνοι πυριτίδες, ἥτοι αἱ ξελατινοποιηθεῖσαι, εἶνε σκληρόταται καὶ δύσκαμπτοι.

Αὐταὶ καταλαμβάνουσι περίπου τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπὸ τῆς μελαίνης πυριτίδος καταλαμβανομένου χώρου,

εἶναι δὲ πολὺ ἐλαφρότεροι αὐτῆς.

Κατὰ συνέπειαν ἡμισυ χιλιόγραμμον ἀκάπνου ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἓν χιλιόγραμμον ὡς ἔγγιστα μελαίνης, ἄρα ἡ τιμὴ τῆς, καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἀκόμη, ὅτι εἶναι διπλασία, πραγματικῶς ὅμως ἐξισοῦται πρὸς τὴν τῆς πρώτης.

Ἀκριβῶς δὲ εἰς τὸ ἐλαφρὸν τῆς ἀκάπνου ἔγκειται καὶ τὸ ἐπικίνδυνον διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐφίσταται ἡ προσοχὴ ἐκείνων, οἵτινες γεμίζουν μόνον τὰ φυσίγγια τῶν μετὰ τὴν ἀκάπνον, ὅπως συγίζωσιν αὐτὴν ἐπ' ἀκριβῶς δι' ἀκριβοστάθμου συγοῦ φαρμακείου, διότι διαφορὰ μόνον κόκκων τινων, εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀλλοιώσῃ ὅχι μόνον τὰ ἀποτελέσματα τῆς βολῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀυξομειώσῃ κατὰ τρόπον ὑπολογίσημον τὰς πιέσεις ἐντὸς τοῦ ὄπλου.

Αἱ ἀκάπνοι πυριτίδες, ἰδίᾳ δὲ αἱ ξελατινοποιηθεῖσαι, ἔχουν τὸ μελονέκτημα, ὅταν πιεσθῶν, νὰ καταλαμβάνουν πολὺ μικρότερον ὥρον ἐκείνου τὸν ὁποῖον κατεῖχον πρότερον.

Τὸ τοιοῦτον πρέπει νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ σπουδαῖαν ἐποψίν ὁ κάθε κυνηγός, διότι, αἱ πιέσεις ἀποβαίνουν τότε ἀντιστρόφως ἀνάλογοι πρὸς τὸν ὥρον τοῦτον. Μ' ἄλλους λόγους, ὅσον ὀλιγώτερον ὥρον καταλαμβάνῃ μία ἀκάπνος πυριτίς μετὰ τὴν πίεσιν αὐτῆς ἐντὸς τινὸς κάλυκος, τόσον περισσότερον ἀυξάνουν αἱ πιέσεις εἰς τὸ ὄπλον, τόσον δὲ κατ' ἀκολουθίαν διακυβεύεται ἡ στερεότης αὐτοῦ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπενοήθησαν οἱ αὐτόματοι λεγόμενοι ἐλαττωματοὶ βυσματοπιεσται, ὧν ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ ὁμοιόμορφος καὶ ἐλαφρὰ πίεσις τῆς ἀκάπνου πυριτίδος ἐν τῷ κάλυκτι. Διὰ τοὺς ἀπροσέκτους δὲ κυνηγοὺς ἐπενοήθη ὁ ὠρισμένος ὥρος ἀρχικῆς κατακαύσεως τῆς πυριτίδος, ὁ μὴ ἐπιτρέπων εἰς τὸ βῦσμα νὰ κατέλθῃ πλέον τοῦ πρέποντος.

Σκοπὸς τῆς κατασκευῆς προοδευτικῶν πυριτίδων εἶναι ἡ κατανομή τῶν πιέσεων, ἐπὶ μεγαλυτέρου ὥρου, οὕτως ὥστε νὰ μὴ ὑποφέρῃ ὑπερβολικὰ ὁ σωλὴν τοῦ ὄπλου. Τὸ τοιοῦτον ἐπιτυγχάνεται διὰ διαφόρων τρόπων, ὡς λ. χ. σχήματος, δασύτητος αὐξή-

σεως πάχους κόκκων κλπ.

Τὸ ἰδανικὸν τῆς πυριτίδος ἔγκειται εἰς τὸ νὰ διδῇ αὕτη τὴν μεγαλυτέραν ταχύτητα καὶ τὸς μικροτέρας πιέσεις· τὸ δὲ ἰδανικὸν τοῦ σχήματος τοῦ κόκκου τῆς πυριτίδος εἰς τὸ νὰ ἦ τοιοῦτον, ὥστε ἡ ἐπιφάνεια ἐκλύσεως θερμομαντικοῦ νὰ βαίνει διαρκῶς αὐξοῦσα, ἐφ' ὅσον ὁ κόκκος ἐλαττοῦται.

Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν τὸ βλήμα, δῆλα δὴ τὰ σκάγια, ὠθοῦνται ὑπὸ τῆς πυριτίδος ἐπιταχυντικῶς καὶ οὕτως αὐξάνει διαρκῶς ἡ ταχύτης αὐτῶν μέχρι καὶ ὀλίγον πέραν τοῦ στομίου τῆς κάννης.

Εἶναι ὡς ἐκ τούτου εὐνόητον, ὅτι μία τοιαύτη πυριτίς ἀποδίδει τὸ μεγαλύτερον ἔργον μετὰ τὴν μικροτέραν κόπωσιν τοῦ ὄπλου.

Ἡ ἀκάπνος πυριτίς, ὅταν εἶναι πολὺ ταχυκαῆς, δῆλα δὴ ὀρηκτικὴ, ἀναπτύσσει ἀμέσως μεγάλην πίεσιν, ἥτις ὡς ἀναπτύσσεται ταχέως, καταπίπτει ἐπίσης ἀποτόμως.

Τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης πυριτίδος εἶναι ὅχι μόνον κατὰ ἀπὸ ἀπόψεως διαπορᾶς τῶν σκαγίων, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα διὰ τὸ ὄπλον, κατ' ἀκολουθίαν δὲ καὶ τὸν βάλλοντα. Εἰρήσθω, ὅτι ὁ βάλλον, οὐδαμῶς αἰσθάνεται τὴν διαφορὰν μιᾶς τοιαύτης πυριτίδος. Τοῦναντίον μάλιστα, νομίζει, ὅτι αὕτη εἶναι ὁμαλή, διότι τὸ ὄπλον του δὲν κλωτσᾷ.

Τὸ τοιοῦτον εἶναι εὐνόητον, διότι ὅσῳ ταχύτερα εἶναι ἡ κατάκαυσις, τόσῳ ἡ μετάδοσις αὐτῆς εἰς τὴν μάζαν τοῦ ὄπλου εἶναι ἀκαριαία καὶ τόσον αὕτη ταχύτερον ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῆς μάζης αὐτοῦ.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ λέγομεν διὰ τοὺς κυνηγοὺς ἐκείνους, οἵτινες, πλανώμενοι, νομίζουν, ὅτι ὅσον περισσότερον κλωτσᾷ τὸ ὄπλον, τόσῳ δυνατωτέρα εἶναι ἡ χρησιμοποιουμένη πυριτίς. Εἶδομεν δὲ ὅτι οὐδὲν τούτου ἀναληθέστερον.

Μιὰ λόγου χάριν μαύρη πυριτίς, ποὺ δίδει μικρὰν ταχύτητα καὶ χαμηλὰς πιέσεις, εἴμπορεῖ νὰ κλωτσῇ πολὺ περισσότερον εἰς τὸ ἴδιον ὄπλον, παρ' ὅσον μία ἀκάπνος, ἡ ὁποία καὶ ταχύτητα δίδει μεγαλυτέραν καὶ πιέσεις ὑψηλοτέρας. Φ. Α. Φ.

Ἐνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα κυνηγετικῆς παγάνας γιὰ ἀγριόχοιρους, λύκους καὶ ἀλεπούδες στὴν Πολωνία, διοργανωθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας πρὸς τιμὴν τῶν διπλωματῶν.

Ἡ ἐν Πύργῳ κυρία Διάννα Ἀγγελακοπού-
λου προέδρου τοῦ Κυνηγ. Συλλόγου
«Διάννα» μετὸν θαυμασίον «Ράσκ»

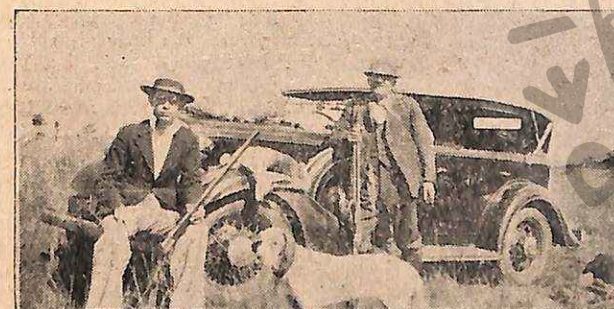
Μέλη τῆς «Κυνηγετικῆς Ἐνώσεως Λαρίσσης» εἰς κυνήγιον,
περίξ τῆς Τζιούξανης, ὅπου ἀφθονεῖ τὸ κυνήγιον τοῦ λαγοῦ
καὶ τῆς πέρδικας. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ: Α. Καρανασιος,
Ι. Χρυσσχόου, Γ. Παπαδάκης, Ι. Ζιάκας καὶ Σπ. Πολυμερόπουλος

Μία θαυμασίη φέρμα τοῦ ἀφημισμένου Πόιντερ Τσόνγκ, ἐπανελημμένης βραβευθέντος εἰς ἐκθέσεις
καὶ μεταπωληθέντος πρὸ μηνὸς ἀντὶ 5.300 Γαλλικῶν φράγκων

Ὁμαδικὸ ξεκίνημα γιὰ κυνήγι παπιῶν —κλείσιμο

Οἱ ἐν Γιοχάννεσμπουργ ὁμογενεῖς μας κ.κ. Γερ. Βοτί-
λιας καὶ Παν. Γαλανός, κατόπιν κυνηγίου ἀντιλόπης

Κυνηγοὶ Χρυσουπόλεως
σὲ κυνηγετικὴ ἐκδρομὴ

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

ΜΕΡΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ

Ένα σχέδιο Νόμου που δημοσιεύτηκε στην Έφημερίδα «Ελεύθερο Βήμα» τον περασμένο Αύγουστο με τον τίτλο «περί φορολογίας των κυνών» και με την πληροφορία ότι το έστειλε η Έταιρεία Προστασίας των ζώων στο Υπουργείο Υγιεινής για να γίνει Νόμος του Κράτους, έγινε άφορη η σημερινή όλη κυνηγετική κοινότητα στο ποδόρι και να διαμαρτύρεται για τη φορολογία που ετοιμάζεται να μη και στα κυνηγετικά σκυλιά.

Δεν το είδα το Νομοσχέδιο αυτό παρά, όπως πάρα πάνω λέγω, στο «Ελεύθερο Βήμα». Ότι λοιπόν θα πω πάρα κάτω, θα έχω πηγή μονάχα αυτό, θα προσπαθήσω δὲ να εξηγήσω τι λέγει, τι δὲν έπρεπε να λέγει και τι έπρεπε να λέγει χωρίς καμιά προκατάληψη, πράγμα που μπορούσε να γίνει, αφού είμαι και εγώ κυνηγός.

Ας ξεκινήσω από το σκοπό του. Το σχέδιο Νόμου ως σκοπό, λέγει ότι έχει «την περιστολήν της κρατούσης εν τη ημετέρα χώρα ασυδοσίας ως προς την έκτροφην των κυνών, την διατήρησιν τούτων υπό πραγματικῶς ενδιαφερομένων δι' αὐτοὺς ιδιοκτητῶν, και τὸν μετριασμόν τοῦ ἐν τῇ λύσει κινδύνου».

Στὴ χώρα μας είναι ἀλήθεια, ὅτι μονάχα οἱ κυνηγοὶ και αὐτοὶ ὅχι ὅλοι, οὕτε πάντοτε, προσέχουν κάπως τὴν ῥάτσα των σκυλιῶν τους. Ἀλλὰ και αὐτὰ, μαζί με ὅλα

τὰ ἄλλα, ἀκόμα και με τὰ ὡς πολυτελείας ἐπιδεικνύμενα» εἶνε ἐλεύθερα να διακονίζουν τὸ γένος των, σύμφωνα με τὴς ἀνάγκης τους τῆς στιγμῆς ἢ με τὰ γούστα τους.

Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐλευθερία, ὅπως εἶναι φυσικό, βγαίνει κάθε καρδιάς καρδιά, λογῆς-λογῆς σκυλιά, ὥστε για μᾶς ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα πιάνει καλῶς τερα ἀπὸ κάθε ἄλλου, τὸ ῥητὸ που λέγεται «ὅτι και τὸ ἴδιο τὸ σκυλί ἂν ῥωτηθῇ, δὲν ξέρει νὰ πῇ τί ῥάτσα εἶναι».

Ὡστε στὰ ἀλήθεια ὡς τώρα για τὴν έκτροφὴ των σκυλιῶν μας γενικά δὲν ἔγινε τίποτε. Δὲν πιστεύω βέβαια ὁ Νομοθέτης τοῦ Σχεδίου Νόμου, νὰ ὑπολογίῃ ὅτι εἴτε ἡ Έταιρεία αὐτή, εἴτε τὸ Κράτος, θὰ

κοτσάρη κανένα εἰδικὸ «ἐκτροφεῖον κυνῶν» με λεπτὰ τὰ ὅσα θὰ μαζευτοῦν ἀπὸ τὴ φορολογία των σκυλιῶν!! Ἀνέχῃ και κανένα τέτοιο σκοπὸ, ἄσχημους ὑπολογισμοὺς ἔκανε, με τὸ νὰ νομίσῃ, ὅτι πρέπει νὰ φορολογούνται τὰ σκυλιά ὅλου τοῦ Κράτους, για νὰ γίνῃ ἓνα ἐκτροφεῖο σκυλιῶν ἢ ἔστω και δύο. Αὐτὲς ἡ δουλειές εἶναι ἐπιχειρήσεις ἰδιωτικῆς και μονάχα ἰδιωτικῆς.

Μὲ τὴν ἐλευθερία λοιπὸν που ἔχουνε τὰ σκυλιά, γίνονται και τὸ ἄλλο κακό. Ὅτι κάθε σκύλα ὅποτε τῆς καπνίσει σκαρώνει μιὰ σκυλοφαμελιά και ἐὰν δὲν πετάγῃνται τὰ μικρά της, πότε στὸ πρῶτο ῥεῖθρο, πότε στὸ πρῶτο ῥέμμα, πρὸς δόξαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, γίνονται ἡ αἰτία νὰ πληθύνουνε τὰ σκυλιά.

Τὰ πολλὰ σκυλιά δὲν μποροῦνε νὰ εἶναι ὅλα καλά. Ὅταν δὲν εἶνε καλά δὲν τὰ πολυαγαπάμε, ἀδιάφορο ὅτι γενικά δὲν τὰ αγαπάμε. Ἀποτέλεσμα ποῖο εἶναι; Κακὸ ταῖγμα, κακὴ γενικὰ περιποίησις. Τὶ νὰ κάνουνε ὕστερα και αὐτὰ τὰ ἄμοιρα. Δρόμο για τὰ σκουπίδια, για τὰ χασάπικα, για δῶ για κεί, νὰ ξεκονομήσουνε λίγη τροφή.

Ἀλλὰ και ἂν καμμία φορὰ δὲν τὰ ἀφήνουμε νὰ βγοῦνε ἔξω, μήπως τὰ περιποιούμεθα κάπως... ἀνθρωπινά;

Νά! λοιπὸν ἡ λύσσα, νά! οἱ ἐχινόκοκοι, νά! ἡ διάφορος ἀρρώστειες.

Μὲ τὴ φορολογία λοιπὸν που θὰ ἔχωμε, θὰ πάῃν νὰ ἔχῃ ὁ κάθε ἓνας σκυλιά. Ὅσοι ἔχουνε, πᾶν νὰ πῇ ὅτι θὰ ἔχουνε ἀνάγκη νὰ τὰ ἔχουνε και θὰ κυττάζουνε τότε νὰ ἔχουνε καλύτερα, θὰ τὰ περιποιούνται κάπως και δὲν θὰ εἶναι ἔτσι ἐλεύθερα ὅπως τώρα και ἐπομένως και καλύτερες ῥάτσες σιγά-σιγά θὰ ἀποχτήσωμε και ἡ ἀρρώστειες θὰ λιγοστέψουνε, ἄρα και ὁ κίνδυνος για τὸν κόσμον θὰ λιγοστεύῃ.

Ὡστε τὸ σχέδιο Νόμου στὴ βάσι του αὐτὴ εἶναι καλὸ. Συμφωνοί.

**

Τώρα για νὰ ἰδοῦμε τὴ φορολογία. Ὁ Νομοθέτης προτείνει 250 δρχ. για τῆς πολυτελείας, 100 δρχ. για τὴς κυνηγετικῆς και 75 δρχ. για τὰ σκυλιά φυλάξεως. Ἐδῶ ἀρχίζει ἓνας μεγαλουτσικὸς κόμπος, δηλαδή, πρέπει νὰ φορολογούνται με αὐτὴ τὴ σκάλα τὰ σκυλιά γενικά, και ἀκόμη περὶ τὰ κυνηγετικά;

Πρὶν δώσω ἀπάντησιν στὸ ἐρώτημα αὐτό, ἤθελα νὰ ἐρωτήσω, γιατί δὲν φορολογούνται τὰ τσοπανόσκυλα; Βέβαια δὲν ἔχομε πρόχειρο τὸ Νομοθέτη νὰ δώσῃ ἀπάντησιν και θὰ προσπαθῶ νὰ βρῶ ἐνῶ τούτῳ λόγους.

Φαίνεται λοιπὸν ὅτι θὰ εἴπῃ, οἱ τσοπάνηδες πληρώνουν τόσους και τόσους φόρους, ἔπειτα τὰ σκυλιά τους φυλάνε τὰ κοπάδια ἀπὸ τοὺς λύκους, ἀπὸ τοὺς κλέφτες κ. τ. κ. και τὸ δικαίον εἶναι νὰ μὴ φορολογούνται.

Ἔτσι ἐξηγεῖται και γιατί δὲν φορολογούνται και τὰ σκυλιά των ἀγροτικῶν κοινοτήτων, γιατί και αὐτὰ φυλάνε τὸν κόσμο ἀπὸ τοὺς κλέφτες.

Δὲν φαντάζομαι νὰ σκέφτηκε ὅτι εἶνε δύσκολο σ' αὐτοὺς νὰ ἔχουνε για τὰ σκυλιά τους νταραβέρια με τὴς ἐφορεῖες, γιατί τότε ἀπλούστατα δὲν θὰ τοὺς ἔβαζε νὰ τὰ δηλώσουνε, πράγμα

που θὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ πᾶνε ὅπωςδήποτε στὴν ἐφορία.

Ἀλλὰ τότε ἐρωτᾶται, γιατί νὰ φορολογούνται και τὰ κυνηγετικά σκυλιά, ὅταν φορολογούνται ἡ ἄδειες τὰ ὅπλα, τὰ φυσίγγια, ἡ μαρπούτες, ὅλα γενικά ὅσα χρειάζονται στὸ κυνήγι; Ἡ μήπως τὰ κυνηγετικά σκυλιά τὰ ἔχουνε οἱ κυνηγοὶ για συντροφιά και ὄχι ὡς ἀπαραίτητο μέσο για τοῦτο τὸ κυνήγι; Μπορεῖ νὰ γίνῃ κυνήγι χωρὶς σκυλιά; Δὲν εἶναι ἐπομένως ἡ ἀποστολὴ των κυνηγετικῶν σκυλιῶν ἴδια ἢ και ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ τοῦ κάθε τσοπανόσκολου, ἢ τοῦ κάθε κοπρίτη τῆς ἀγροτικῆς κοινότητος;

Και πῶς ὑπολογίζει ὁ Νομοθέτης τὸ περιορισμὸ τῆς «ἐν τῇ ημετέρῃ χώρα ἀσυδοσίας ὡς πρὸς τὴν έκτροφὴν των κυνῶν» ὅταν ἀφήνῃ ἀσύδοτα ὅλα αὐτὰ τὰ σκυλιά; Μὲ τὸ νὰ βάλῃ σὲ θεογονοσία μονάχα τὰ κυνηγάρικα σκυλιά; Ἀλλὰ τὰ κυνηγετικά σκυλιά, δὲν μπορεῖ κανένας ν' ἀρνηθῇ, ὅτι εἶναι καλύτερες ῥάτσες ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, γιατί κάθε κυνηγὸς πασχίζει ὅπως δήποτε νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα καλὸ σκυλί, για νὰ μπορεῖ νὰ κἀνῃ τὴ δουλειά του. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Νομοθέτης, εἴτε δὲν εἴχε ἰδέα τί πᾶν νὰ πῇ κυνηγετικὸ σκυλί, εἴτε στὰ κυνηγετικά σκυλιά, ἐπειδὴ αὐτὰ εἶναι κάμποσες χιλιάδες, βρῆκε τὸ μῆνα που τρέφει τοὺς ἔντεκα, δηλαδή τὴ πηγὴ νὰ φουσκώσῃ τὰ ἔσοδα και νὰ ἔχῃ ὕστερα λεπτὰ νὰ ἀποζημιώσῃ τοὺς κληρονομητοὺς και τοὺς ἡνιόχους, ὅπως λέγει στὸ σχέδιο τοῦ Νόμου του.

Και ὅμως και αὐτὸ γράφεται, ὅτι ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς «μετ' ἐμπεριστατωμένῃν ἐπεξεργασίαν».

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως, ἐρωτῶ, πρέπει νὰ φορολογηθοῦνε τὰ κυνηγετικά σκυλιά; Ἀσφαλῶς πρέπει. Ἀλλὰ μαζί με αὐτὰ πρέπει νὰ φορολογηθοῦνε, χωρὶς ἀπολύτως καμμιὰ ἐξαιρέσι, και ὅλα τὰ ἄλλα.

Ἀν δὲν φορολογηθοῦνε ὅλα τὰ σκυλιά, πέφτει ἡ βάσις τοῦ Νόμου, δηλ. δὲν μπορεῖ νὰ περιορισθῇ «ἡ ἀσυδοσία ὡς πρὸς τὴν έκτροφὴν», ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν των ὑπὸ των ενδιαφερομένων ιδιοκτητῶν, και ὡς πρὸς τὸν μετριασμόν τῆς λύσεως» ἢ και κάθε ἄλλης ἀρρώστειας προσθετῶ ἔγῳ.

Πόσον ὅμως πρέπει νὰ φορολογηθοῦνε; Για νὰ δοθῇ ἀπάντησις πρέπει νὰ ἰδοῦμε τι λέγει τὸ σχέδιο Νόμου. Τὸ σχέδιο Νόμου χωρίζει τὰ σκυλιά σὲ πολυτελείας, σὲ κυνηγετικά, σὲ κοινὸς φύλακες, σὲ φυλάκες ἀγροτικῶν κοινοτήτων και σὲ τσοπανόσκυλα.

Ὅταν ὅμως, ὅπως ἔχουμε, τοῦλάχιστον οἱ κυνηγοὶ, ὅτι στὴν Ἑλλάδα, δὲν ξέρει τὸ σκυλί τὸν ἀφέντη του, θὰ ξέρῃ ὁ Ἐφορὸς που θὰ φορολογήσῃ και ὁ κληροφύλακας

που θὰ ἐλέγχῃ, ὅλες αὐτὲς τὴς κατηγορίες των σκυλιῶν; Ἀλλ' ἀκόμα μπορεῖ νὰ γίνῃται διάκρισις των κοινοτήτων σὲ ἀγροτικῆς και μὴ ἀγροτικῆς, ὅταν στὴν Ἑλλάδα δὲν ἔχομε «βιομηχανικῆς» κοινότητες;

Για κάθε ιδιοκτήτη, κάθε ῥάτσα σκυλί, μπορεῖ νὰ εἶναι πολυτελείας, ὅπως και κάθε πολυτελείας μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σκυλί για κοινὴ φύλαξι, για φύλαξι ἀγροτικῆς κοινότητος, ἀκόμα δὲ και για τὸ μανδρί.

Ἀς πάρουμε τὰ λυκόσκυλα που ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα τὰ ἔχομε για σκυλιά πολυτελείας μονάχα. Κάνουνε ὡς σκυλιά φυλάξεως, ναι ἢ ὄχι; Και πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ με ἓνα μικρὸ νρεσάρισμα, κάνουνε και για κυνήγι ἢ ὄχι; Τὰ βραχυσκελῆ εἶναι ἢ ὄχι πολυτελείας; Και ὅμως εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα κυνηγετικά ἢ ὄχι; Τὸ ἴδιο για τὴς ρουσικῆς λαγωνικῆς και για τόσα ἄλλα.

Ἀς βάλουμε ὅμως τὴν ἐρώτησι και ἀνάποδα. Τὰ γνωστά σκυλιά «φυλάξεως των ἀγροτικῶν κοινοτήτων» ἢ και ὅποιον κοινοτήτων εἴχε στὸ νοῦ του ὁ Νομοθέτης, κάνουνε και για κυνήγι ἢ ὄχι; Τὰ περισσότερα τσοπανόσκυλα, χωρὶς μάλιστα και με καμμιὰ ἰδιαίτερη προσπάθεια, κάνουνε και για κυνηγάρικα και ὄχι μονάχα για λύκους, ἀλλὰ και για λαγούς και για πέδιδες;

Ὡστε τὸ Σχέδιο Νόμου με τὴ σκάλα που βάζει για τὰ σκυλιά, δὲν πετυχαίνει τὸ σκοπὸ του. Θὰ γίνῃ μιὰ σαλάτα ρουσικῆς και ἀποτελέσμα τίποτα.

Τὶ πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ; Ἐγὼ ἔχω τὴ γνώμη ὅτι τὸ σχέδιο Νόμου ἔπρεπε νὰ ἔχῃ δύο μονάχα κατηγορίες, μιὰ τὰ σκυλιά πολυτελείας και μιὰ ὅλα τὰ ἄλλα. Στὴ κατηγορία των σκυλιῶν πολυτελείας νὰ μποῦνε δύο τρεῖς μονάχα ῥάτσες π. χ. τὰ λυκόσκυλα, που ὅπως εἶπαμε, ἐδῶ σὲ μᾶς τρέφονται ὡς σκυλιά πολυτελείας, τὰ Πεκινοῦ, τὰ ἄγρια και ἴσως και καμμιὰ ἄλλη ἀκόμα.

Ἔτσι θὰ μπορούσε και ἡ Ἐφορία και κάθε ἄλλη ἀρχὴ νὰ κἀνῃ τὴ δουλειά της. Ἐὰν δὲ ἐσφύγῃ και καμμιὰ ῥάτσα, δὲν χάνηκε δὲ και ὁ κόσμος. Ὅλη ἡ ἱστορία θὰ εἶναι για καμμιὰ ντουζίνα, ἔστω δύο, σκυλιῶν και για ὅλη τὴν Ἑλλάδα μάλιστα.

Τώρα τί φόρο θὰ ἔπρεπε νὰ πληρώνουνε τὰ σκυλιά πολυτελείας και τί τὰ ἄλλα. Τὰ σκυλιά πολυτελείας, ἔφ' ὅσον φορολογεῖται ἡ πολυτέλεια, ἔπρεπε νὰ πληρώνουνε μεγάλο φόρο, πεντακόσιες δραχμῆς π. χ. και ἀκόμα περισσότερες.

Τὰ ἄλλα ὅμως σκυλιά ἔπρεπε νὰ πληρώνουνε ἓνα μικρὸ φόρο, ἀλλὰ ὄχι και τόσο ὥστε κάθε ἓνας νὰ μὴ λέγῃ «ἀντε δὲν εἶναι σπουδαῖο ποσὸν και αὐτὸ τὸ χαράτσι για τὸ σκυλί μου». Ἐπομένως νὰ πληρώνῃ κάπου τριάντα-σαράντα δραχμῆς.

Τὶ θὰ ἔπρεπε νὰ κἀμῃ τὸ Κράτος τὴ φορολογία

Ἀπὸ τὴν τελευταίαν ἐκδρομὴν εἰς τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα τοῦ κ. Π. Σαββίδου, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὄρθιος

Εἰς τὴν κάτω γραμμὴν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ κ. κ. Ν. Ἀργύρης, Χρυσόστ. Βογιατζῆς και Ἀλέξ. Γεωργακούδης. Ἀποτέλεσμα 102 πέρικτες καμπίσες, 13 λαγοὶ και 5 ἀγριοπερίστερα στὶς 3 ἡμέρες.

αυτή; Με το ποσόν που θα μάξευε, θα έπρεπε να τονώσῃ μιὰ πραγματική προστασία των σκυλιών, τὰ ὁποῖα ὡς σήμερα δὲν ἔχουνε καμμία, νὰ δώσῃ μιὰ τόνωσι σὲ ἰδρυσι ἰδιωτικῶν εἰδικῶν σταθμῶν ἐκτροφῶν, καὶ μάλιστα γιὰ ὠρισμένες ἑλληνικὲς ῥάτσες, ὅπως τὰ κρητικά, τὴ συριακή, τὴ γκέκινη, τὴ κρικελιώτικη, νὰ δώσῃ μιὰ ὠθησὶ σὲ πραγματικὴ φιλοξενικὴ προπαγάνδα καὶ ἐδῶ πού τὰ λέμε μεταξύ μας, στὴν ὁποία νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ νὰ ἐμφανίζεται ὅπως τίς προάλλες μὲ καὶ ἐτικέτες «ἀγαπάτε τὰ ζῶα» πού τίς κολλοῦσανε στὰ στήθια κάθε διαβάτου ἀδιάκριτου, νὰ ὑποβοηθῇ νὰ ἰδρυθῶν μερικὰ νοσοκομεῖα κατὰ τὰ, νὰ ὑποβοηθῇ νὰ ἰδρυθῶν μερικὰ νοσοκομεῖα κατὰ τὰ, νὰ ὑποβοηθῇ νὰ ἰδρυθῶν μερικὰ νοσοκομεῖα κατὰ τὰ, τὸ σύστημα τῶν δημοτικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἰατρειῶν κ.λ.π. καὶ ὅλα αὐτὰ βέβαια μὲ πρόγραμμα καὶ μὲ σύστημα.

Τὰ σκυλιὰ εἶναι γνωστὸ ὅτι μὲ τὰ πολλὰ—πολλὰ προτερήματα ἔχουνε καὶ τὸ προτέρημα τῆς ὑπομονῆς. Δὲν πρέπει ὅμως σήμερα πού πασχίζουμε γιὰ τὴ καλύψε-ρη κατὰστασι τοὺς νὰ τὰ παραφορτώσωμε, γιὰτὶ τότε χάνε-ται ἡ φιλοξενικὴ προσπάθεια». Θέλω νὰ πῶ μ' αὐτό, ὅτι τὰ σκυλιὰ, θὰ δεχτοῦνε αὐτὴ τὴ μικρὴ φορολογία, ἀλλὰ νὰ μὴ θελήσωμε μετὶ οἱ φιλοξενικοὶ νὰ τὰ παραφορτώσωμε γιὰτὶ οἱ σκύγοι θὰ δαγκάσουνε. Ἐπίσης θὰ δαγκάσουνε ὅταν φορολογηθῶνται μονάχα αὐτὰ καὶ τὰ λεπτὰ ἐτοιμά-ζονται γιὰ τοὺς καροτσέρηδες καὶ γιὰ τοὺς ἁμαξάδες.

Φτάνοντας πρὸς τὸ τέλος τοῦ παρόντος, θέλω νὰ εἰπῶ καὶ τὴν ἐξῆς ἀκόμα γνώμη μου. Μὲ τὴ φορολογία, οἱ σκύ-οι

θα λιγοστεύουνε τὰ σκυλιὰ. Μὲ τὸ δελτίο τοὺς ἢ τὸ μετὰλλίό τοὺς πού προσδιορίζει τὸ σχέδιο Νόμου, ἐννοεῖ-ται μαζὺ καὶ μὲ τίποτε ἄλλα σχετικὰ μέτρα, θὰ πάψῃ καὶ ἡ κλεψιά πού γίνεται, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀποχτήσουνε ἀμέσως καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἰδιοκτήτου τῶν.

Ἄς πάρωμε ὡς παράδειγμα ἓνα καροτσέρη, ἀφοῦ μὲ τοὺς καροτσέρηδες μᾶς δίδει τὴν ἀφορμὴν τὸ ἴδιο τὸ Σχέδιο Νόμου. Ποιὸς καροτσέρης δὲν βάζει στὸ κάρρο του δυὸ τρία σακκιὰ πάρα πάνω ἀπὸ ὅσα μπορεῖ νὰ τρα-βῆσῃ τὸ ἄλογο; Καὶ ὅταν ἀρχίσῃ κανένας ἀνηφοράκος ἢ καὶ κατήφορος, ἐπειδὴ τὸ ἄλογο δὲν τραβάει καλά, δὲν πέφτουνε ἢ σταυροὶ καὶ ἢ παναγίες ἀράδα μὲ τίς καμου-τσιές; Αὐτὸ δὲ τὸ ἄλογο δὲν τρέφει τὸν καροτσέρη καὶ τὴ φαιμελιά του;

Γιὰ νὰ ἀγαπηθῶναι τὰ ζῶα χρειάζεται μιὰ καλὴ νο-μοθεσία, περὶ ὁρίου φορτώσεως, περὶ τροχοπέδης, περὶ περὶ περὶ, καὶ καλὴ ἐφαρμογὴ τῆς Νομοθεσίας αὐτῆς, καὶ ἀκόμα πὺδ πολὺ μιὰ ψυχικὴ καλλιέργεια, μιὰ δηλαδὴ ἀνάπτυξι πραγματικῶν πολιτισμοῦ.

Πρὸς αὐτὴ τὴ κατεύθυνσι μποροῦμε μαζὺ μὲ τὰ πάρα πάνω νὰ ρίξουμε τίς προσπάθειές μας.

Ἡ φορολογία δὲ τῶν σκυλιῶν νὰ μείνῃ γιὰ τὰ σκυ-λιὰ, μακριὰ ἀπὸ κάθε παρέμβασι σ' αὐτή, οἷασδήποτε ἔταιρείας ἢ Συλλόγου.

Π. Ζ.

ΚΥΝΗΓΕΤ. ΕΥΘΥΜΑ

ΤΟ ΚΟΛΟΒΟΥΤΙ ΜΕ ΤΟ ΤΙΜΙΟ ΞΥΛΟ

Ἐνα τὰκ, τὰκ, τὰκ στὴν παληὰ μας ἐξώπορτα πού προήρχετο ἀπὸ χέρι βιαστικό, μ' ἔκανε πρῶτ-πρῶτ, νὰ πεταχθῶ ἀναυὰ ἀπὸ τὸ κρεβάτι γιὰ νὰ τρέξω νὰ ἰδῶ τί συμβαίνει. Σ' ἓνα λεπτὸ τῆς ὥρας βρέθηκα μπρὸς σ' ἓνα ἀγγελιαφόρο πού ἦταν κα-τακόκκινος καὶ λαχανιασμένος ἀπὸ τὸ τρέξιμο πού-κανε γιὰ ν' ἄρθῃ γρήγορα.

Ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ὅμως κι' ὁ λίγος τραυλισμός δὲν τὸν ἄφηναν νὰ μοῦ πῇ καὶ γρήγορα, ὅτι ἤθελε. Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους συνεννοηθήκαμε. Ἦθελε νὰ τοῦ δώσω τὸ τουφέκι μου καὶ μερικὰ φυσίγγια μὲ χον-δρὰ σκάγια, γιὰ νὰ σκοτώσῃ ὁ ἀδελφός μου μιὰ πάπια πού κάθηνε στὴ θάλασσα, ἔξω, ἔξω στὴν ἀμμουδιά.

Ἐσπευσα νὰ ἐκτελέσω τὴν παραγγελία του ἀλλὰ ὅ-χι γιὰ τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὴ χα-ρά μου πού θὰ ἐπαληθύνει ἡ πρόβλεψις τοῦ γράφαντος σὺν ἀγαπητὸ περιοδικὸ ὅτι ἐφέ-τος θὰ περάσουν πολλές πά-πιες καὶ μεπκάτσες καὶ νὰ εἰμεθα ἐτοιμοί.

Ἐδῶσα λοιπὸν σὸν ἀγ-γελιαφόρο Βαγγέλη τὸ του-φέκι μέσα στὴ θήκη καὶ ἔξ φυσίγγια μὲ χονδρὰ σκάγια, γιὰτὶ ὅπως μὲ διαβεβαίωσε ἦταν πολὺ με-γάλη ἡ πάπια, κι' ἔφυγε ἀμέσως τρέχοντας πρὸς συνάντησι τοῦ ἀδελφοῦ μου στὴν ἀμμουδιά, παίρ-νοντας καὶ τὴν εἰρήνη μου μαζὶ γιὰ «καλὴ ἐπιτυχία».

Φαντάζομαι μὲ τί ἀγωνία θὰ τὸν περιμένει ἐκεῖ-νος! Ἐγὼ στὴν ἀρχὴ ἀποφάσισα νὰ περιμένω σὺν σπύρτι γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἡ ἀνυπομονησία μ'

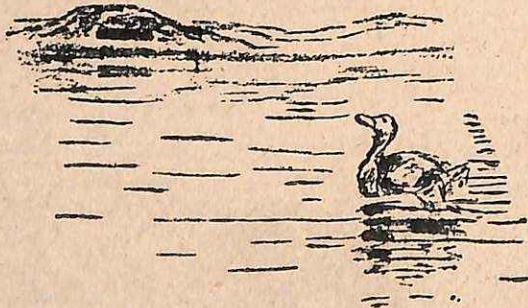
ἔκανε νὰ ἰτυθῶ γρήγορα καὶ νὰ πεταχθῶ ἔξω. Ἐ-τρεξα πρὸς τὴν ἀμμουδιά νὰ τοὺς συναντήσω λέ-γοντας μέσα μου «ποιὸς ξαίρει θάπιασε ἢ εἰρή-μου;» Δὲν ἐπροχώρησα ὅμως πολλὰ μέτρα κι' ἓνας μικρὸς περαστικός μου κόβει τὴ φόρα λέγοντας.

—Ὁ Θανάσης σκότωσε μιὰ πάπια στὴ θάλασσα καὶ θὰ πάῃ μὲ μιὰ βάρκα νὰ τὴν πάρῃ.

Πράγματι μόλις ἔκαμψα τὴ γωνία τοῦ Ἀγίου Μερκουρίου, ἓνα μαῦρο πρᾶγμα φαινόταν στὴ θά-λασσα καμμιὰ ὀρθογώνια μέτρα ἀπὸ τὴν ξηρά. Ἦταν ἡ πάπια. Τώρα ἐπετάχυνα τὰ βήματά μου γιὰ νὰ φθάσω πὺδ γρήγορα καὶ νὰ ἐνυθῶ κι' ἐγὼ μὲ τὸ πλῆθος πού εἶχε βγῇ ἀπὸ τὰ καφφενεῖα καὶ ἦτο παρα-τεταγμένο στὴν παραλία γιὰ νὰ παρακολοῦνῃ ἐκ τοῦ πλη-σίον τὸ δράμα.

Φαίνεται ὅτι ἡ τουφεκιὲς τῆς καραμπίνης ἐνὸς νεαροῦ φίλου Νεμεῶδ καὶ ἡ καλλι-τεχνικὴ κυνηγετικὴ ἐμφάνη-σις του, εἶχαν ἀφυπνήσει τὴν κοιμισμένη κυνηγετικὴ συν-αισθηματικὴ χορδὴ τοῦ πλῆ-θους. Ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς

ἔλεγε καὶ τὴν ἐντύπωσί του γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα πού ἐπέφεραν τὰ σκάγια ἐπάνω σὺν πούλι. Ἐγένοντο πολλὲς καὶ διάφορες συζητήσεις. —Οἱ πρῶτες τουφεκιὲς τῆς καραμπίνης, ἔλεγεν ἓνας, τὸ γύρισαν ἀνάσκελα ἐπὶ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας. Κατόπιν ὅμως πού ἔρριξε τίς ἄλλες, τὸ ξα-ναγύρισαν ἀπὸ τὴν καλὴν κι' ἄρχισε νὰ κολυμβᾷ καὶ νὰ βουτᾷ.

Τὸ κολοβούτι ξαναπεταγὸν μακρύτερα ἀπὸ τὰ σκάγια

—Ἦθελε φορεῖο γιὰ νὰ βγῇ ἔξω, ἔλεγε κάποιος πειράζοντας τὸν φίλο Μανώλη.

Ὅταν ἄκουσα ὅμως ἐγὼ ὅτι βουτούτε, μοῦ ἐ-κινήθη ἡ περιέργεια ἂν ἦταν πάπια ἢ κολοβούτι καὶ ρώτησα μερικὸν ἐκ τῶν παρισταμένων τί χρώ-ματα ἔχει, πόσο μεγάλο εἶναι καὶ μερικὲς ἄλλες λεπτομέρειες γιὰτὶ εἶχε ἤδη ἀπομακρυνθῇ καὶ δὲν μπόρεσα νὰ τὸ διακρίνω καλά.

Μὲ ἐπληροφόρησαν λοιπὸν καὶ δὲν ἄργησα νὰ καταλάβω ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κολοβουτιοῦ. Αὐτὸ δὲ μοῦ τὸ ἀπέδειξε κι' ὁ ἀδελφός μου, ὁ ὁποῖος αὐτὴν τὴν στιγμὴ εἶχε ἀγγαρεύει μερικὸν φίλον τοῦ γιὰ νὰ ρίξουν μιὰ βαρκούλα ἀπὸ τὴν ἀμμουδιά στὴ θάλασσα, γιὰτὶ εἶχε φουρτοῦνα αὐτὲς τίς ἡμέρες κι' οἱ βάρκες ἦσαν τραβηγμένες ὅλες στὴν ξηρά. Τὴν ἤθελε λέγει γιὰ νὰ πάῃ νὰ πάρῃ τὴν πάπια πού ἦταν σκοτωμένη, ἀναμφιβόλως γιὰτὶ τῆς ἔρριξε δύο τουφεκιὲς ὕστερα ἀπὸ τὸν Μανώλη καὶ τὴν εἶχε ἀφήσει ἀναίσθητο ἀρκετὴ ὥρα καὶ ἐπομένως ἂν πῆγαινε μὲ τὴν βάρκα θὰ τὴν ἐπιανε.

Ἡ βάρκα σὲ πέντε λεπτὰ ἦταν στὴ θάλασσα μὲ τὸ πλῆρωμα σὺν κουπιὰ καὶ τὸ Θανάση σὺν γαβού-νι μὲ τὸ δίκαννο ἐπὶ σκοπὸν. Τώρα εἶχε γοῦστο τὸ δράμα.

Τὸ κολοβούτι, σὰν νὰ καταλάβαινε πὺς δὲν μποροῦνε νὰ τὸ τρυπήσουν τὰ σκάγια τοῦ Θανάση, ἄφησε τὴ βάρκα νὰ τὸ πλησιάσῃ σὲ ἀπόστασι βο-λῆς. Μὰ μὲ ὁ Θανάσης μ' ἓνα φυσίγγιο. Ἐκεῖνο πάλιν ἀναίσθητο τ' ἀνάσκελα. Ἐντατικὴ κωπηλα-σία τώρα μήπως προφθάσῃ πάλι καὶ ζωντανέψῃ.

Τὸ ἐπλησίασαν πολὺ γιὰ νὰ τὸ πάρουν, ἀλλ' ἐκεῖνο μὲ μιὰ σατανικὴ βουτιά πετιέται πέρα στὴν ἄκρην τοῦ λιμανιοῦ μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ δείχνοντας τὴν ἀνώτερότητά του. Ξανὰ λοιπὸν πὺδ ἐντατικὴ κωπηλασία γιὰ νὰ τὸ πλησιάσουν νὰ τοῦ ρίξουν καὶ τὰ δύο ἄλλα φυσίγγια πού μείνανε καὶ μὲ τὰ ὁποῖα δὲν θὰ γλύτωνε, ὅπως ἔλεγεν ὁ Θανάσης.

Ἐπὶ τέλους ὕστερα ἀπὸ πολὺν κόπο καὶ μεγά-λο σκαμπανέβασμα τῆς βάρκας, κατώρθωσαν νὰ τὸ πλησιάσουν. Ἐναν γρήγορο ντουμπλὲ ἀκούσαμε ἡ-

μεῖς ἀπὸ τὴν ξηρά. Τὸ κολοβούτι ὅμως αὐτὴ τὴ φο-ρὰ ὅχι ἀναίσθητο δὲν ἔμεινε, ἀλλὰ καὶ μεγαλύτερες βουτιὲς ἔκανε, στὴν ὑγεία τοῦ Μανώλη, τοῦ Θανά-ση καὶ τὴ δική του.

Ὁ Θανάσης δταν τὸ εἶδε, πρόσταξε μὲ θυμὸ σὺν πλῆρωμά του νὰ διενυθῇ τὴ βάρκα πρὸς τὴν ἀποβάθρα, μήπως ἐπειδὴ ἦτο μεσημέρι πιά, τὸ εἰ-ρισκε μαγειρεμένο σὺν πιάτο καὶ σεβριρισμένο σὺν τραπέζι ὅπως συνήθιζε καὶ σ' ἄλλα κυνήγια.

Ἀπὸ τὸ μεσημέρι κι' ὕστερα δὲν ἐπλησίασε στὴν ἀμμουδιά, ἀλλὰ κολυμβοῦσε σ' ἀνοιχτὰ μὲ ὑπερη-φάνεια κύκνου, ἔως τὸ βράδυ. Τὴν ἐπαύριο ὅμως τὸ πρῶτ τὰ νόστιμα ψαράκια τῆς ἀποβάθρας τὸ ἔκα-ναν νὰ πλησιάσῃ γιὰ νὰ τὰ γευθῇ, ὅπου τὰ παιδά-κια τὸ πῆραν μυρουδιά κι' ἄρχισαν νὰ τὸ πετροβο-λοῦν. Ἀλλ' ἐκεῖνο, μὲ μικρὲς βουτιὲς ἔφευγε τὸ χτύπημα τῆς πέτρας κι' ἐπιανε καὶ κανένα ψαράκι.

Τώρα νά! καὶ ὁ Μανώλης γιὰ νὰ κἀνὴ βόλτες στὴν παραλία. Δὲν ἄργησε νὰ τὸ ἀντιληφθῇ καὶ νὰ τοῦ δώσῃ τροχάδην γιὰ τὴν καραμπίνα. Σὲ λιγάκι ἔφθασε μὲ τὴν καραμπίνα σὺν χέρι καὶ πῆδησε σὲ μιὰ μεγάλη βάρκα πού ἦταν δεμένη ἀπὸ τὴν ἀπο-βάθρα.

Ἀφοῦ ἔλαβε θέσι, μ' ἓνα υπάμ τὸ ἔκανε νὰ θέσῃ σὲ παλμικὲς κινήσεις κεφάλι, πόδια καὶ φτερά. Τώρα ὅλα τὰ στόματα τῶν παιδιῶν ἔβγαζαν κι' ἀπὸ μιὰ δυνατὴ φωνή, πού φανέρωνε τὴ χαρὰ τοὺς γιὰτὶ ἐπὶ τέλους σκοτώθηκε αὐτὸ τὸ κολοβούτι.

Δὲν θὰ χρειαζόταν ἀλλὰ βάρκα γιὰ νὰ τὸ πάρουν γιὰτὶ φουσοῦσε δυνατὸς ἄερας πρὸς τὴν ξηρά καὶ θὰ τὸ ἔβγαζε σὲ λιγάκι ἔξω.

Πόσο γελάστηκαν ὅμως!

Σὲ λιγάκι πάλι πετάχτηκε ὄρθιο μὲ τὸ κεφάλι ψηλὰ κι' ἔπλεε μ' ὀλη τὴ δύναμή του πρὸς τ' ἀ-νοιχτὰ γιὰ νὰ ἀπομακρυνθῇ φαίνεται γιὰ πάντα ἀπὸ τὴν ξηρά καὶ νὰ ἡσυχάσῃ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πει-ράγματα.

Τώρα δὲ κόντευε κι' ἐγὼ νὰ πιστέψω ὅτι εἶχε

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

“ΡΑΠΙΝΤ,”

Ὁ τίτλος τῆς τῆς δηλοῖ. Ἀποτελεῖ τὸ θαῦμα τῆς ἐξελισσο-μένης πυριτιδοποιίας, ἡ νεωτάτη ἀκίνητος πυρίτις “RAPID” τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν χάριν τῶν Ἑλλήνων κυνηγῶν.

Ὑπερτέρα πάσης ἄλλης Ἰταλικῆς, Βελγικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἀνεπηρέαστος εἰς τὰς καιρικὰς μετα-βολὰς, μὲ ὁμοιομορφίαν κόκκων. Δὲν ἀναπτύσσει ἀέρινα ἐπιφέροντα ὀξείδωσις. Ἐλαττώνει τὸ λάκτι-σμα. Δὲν ἀφίνει κατάλοιπα.

Μὲ ἐν κυτίον μεγάλου ὄγκου πυρίτιδος “RA-PID” δύνασθε νὰ γερῆσθε 143 φυσίγγια μικρῆς γομώσεως καὶ 117 τῆς μεγαλυτέρας τοιαύτης.

Κυνηγοί. Δοκιμάσατε ἀπλῶς διὰ νὰ πεισθῆτε.

Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα

ΚΑΛΚΑΤΖΑΚΟΣ — ΑΘ. ΦΙΤΣΟΥΡΙΚΑΣ

Λυκούργου 11 — ΑΘΗΝΑΙ

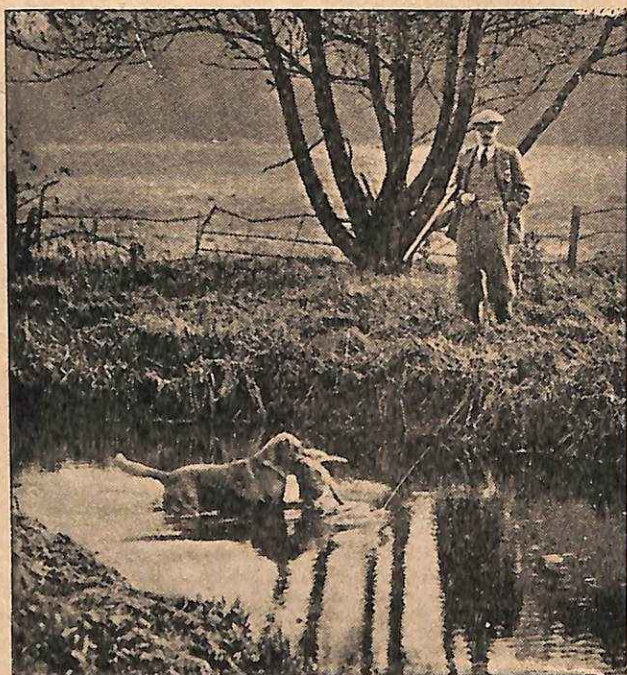

ΣΚΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΟΥ ΛΑΓΟΥ

-4-

Τοῦ κ. ΠΑΝ. ΣΑΒΒΙΔΟΥ

Ὅπως εἶπαμε εἰς τὸ προηγούμενόν μας ἄρθρον, θ' ἀσχοληθῶμεν ἀπὸ τοῦδε περισσότερον εἰς τὰ σκυλιὰ τὰ ὁποῖα κυνηγοῦν τὸ λαγὸ, κυρίως δὲ εἰς

Ἀγγλικὸ λαγόσκυλο, ἀπορτάρει περνόντας βαλτοτόπια

τὰ σκυλιὰ ὅχι τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐπειδὴ δὲ περισσότερον κυνηγοῦν τὸν λαγὸν ὅπως ἡμεῖς εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὰ Νότια ὅπου καὶ τὸ κλίμα καὶ τὰ ἐδάφη καὶ ἡ πυκνότης τῶν δασῶν ὁμοιάζουν μὲ τὰ ἰδικά μας, θὰ σᾶς δώσω μίαν γενικὴν ιδέαν τῶν σκυλιῶν τὰ ὁποῖα ἐκεῖ μεταχειρίζονται.

τίμιος ξύλο, ὅπως ἔλεγαν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θεατὰς.

Πλὴν ὅμως πιστεύω ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ πουλιὰ ἔχουν σὺν τῇ θοῇ τοῦ ἀσπίδα ἀπὸ πούπουλα καὶ δὲν τὰ τρυποῦν τὰ σκάγια τοῦ Θανάτου καὶ τοῦ Μανώλη ἂν εἶναι λίγο μακρυνά, γιὰτὶ ἐπάνω τῆς χτυπώντας, παθαίνουν ἀποστρακισμό.

Σκόπελος

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

Ἡμεῖς ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ εἶπομεν ἔχομεν ἓνα μόνον ὄνομα διὰ τὰ σκυλιὰ ποὺ κυνηγοῦν τὸ λαγὸ. Τὰ λέμε «γκέικα» καὶ αὐτὰ ἐπικρατοῦν μὲ ὅλας τὰς διαφορὰς ἀναμίξεις των, ὀλίγα δὲ «Κρικελιώτικα» καὶ «Κρητικά». Εἰς τὴν Γαλλίαν σκυλιὰ ποὺ κυνηγοῦν τὸ λαγὸ εἶναι δέκα καὶ περισσοτέρων ἀκόμη ποικιλιῶν, μὲ διαφορετικὰ προσόντα τὸ καθένα καὶ διὰ διάφορον εἶδος ἐδάφους καὶ ἐργασίας.

Δὲν θὰ μιλήσωμε διὰ τὰ σκυλιὰ τὰ ὁποῖα κυνηγοῦν τὸ λαγὸ κατὰ τὸν παλαιὸ φεουδαρχικὸ τρόπον εἰς ἀγέλας δέκα ἢ καὶ περισσότερα μαζί, διότι αὐτὸ ὅπως εἶπαμε καὶ εἰς ἄλλο σημεῖον, δὲν εἶναι κυνήγι τὸ ὁποῖον γίνεται εἰς τὸν τόπον μας.

Εἰς τὰ κυνήγια αὐτὰ ποὺ κυνηγοῦν μὲ κοπάδια σκύλων, συνήθως τὸ εἶδος τῶν σκύλων εἶναι μεγάλου μεγέθους διότι συγχρόνως τὰ ἴδια σκυλιὰ κυνηγοῦν καὶ τὰ ἐλάφια καὶ τὰ ζαρκάδια καὶ τοὺς ἀγριοχοίρους καὶ χρειάζονται δι' αὐτὸ νὰ ἔχουν καὶ δυνατὰ ποδάρια καὶ μεγάλο στήθος καὶ δυνατὰ δόντια. Οἱ ἰδιῶται ὅμως οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν ἓνα ἢ δύο σκυλιὰ εἴτε διὰ τὸν λαγὸ μόνον εἴτε δι' ἄλλα εἶδη τοῦ κυνηγίου ποὺ ἀναφέραμε πάρα πάνω, προτιμοῦν σκυλιὰ μικρόσωμα τὰ ὁποῖα ὅσον καὶ ἂν διαφέρῃ ἢ ῥάτσα, περιστρέφονται εἰς τὸ μέγεθος τῆς εἰκόνας ποὺ δίδομεν κατωτέρω.

Οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους προτιμοῦν τὰ μικρόσωμα αὐτὰ σκυλιὰ εἶναι πολλοί. Οἱ εἰδικοί ἔχουν ἓνα μεγάλο ἐπιχείρημα καὶ σᾶς λέγουν ὅτι ὅσον καὶ ἂν εἶναι μικρὰ τὰ πόδια ἑνὸς μικροῦ σκυλιοῦ, θὰ φθάσῃ πάντα ἀσφαλέστερα ἀπὸ ἓνα μεγάλο σκυλὶ τὸ ὁποῖον εἰς ζεστὰ κλίματα ὑποφέρει πολὺν περισσότερον, διότι ἔχει νὰ σηκώσῃ βάρος πολὺν μεγαλείτερον.

Ἰσχυρίζονται δηλαδὴ οἱ εἰδικοί ὅτι ὅπως μεταξὺ δύο κυνηγῶν, ἑνὸς χονδροῦ καὶ ὑψηλοῦ καὶ ἑνὸς κοντοῦ καὶ ἀδυνάτου ὁ δεύτερος θὰ κουρασθῇ δυσκολώτερον εἰς ἓνα μεγάλο ἀνήφορο καὶ εἰς ἓνα μεγάλο δρόμο, ἔτσι καὶ τὰ σκυλιὰ ἔτσι καὶ τὰ ἄλογα ἔτσι καὶ κάθε ζῷον ἐν ἀναλογία.

Οἱ γάλλοι οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ μεγάλοι οἰκονομολόγοι, ἔχουν καὶ ἓνα ἄλλο ἐπιχείρημα.

Ὅτι τὰ μικρὰ σκυλιὰ τρώγουν ὀλιγώτερον καὶ συνεπῶς εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ποὺ ὅλα εἶναι ἀκριβὰ στοιχίζουσιν ὀλιγώτερον καὶ ὅτι ἀντὶ νὰ ἔχη κανεὶς ἓνα μεγαλόσωμο σκυλὶ, εἶναι καλλίτερον καὶ εὐθηνότερον νὰ ἔχη δύο μικρόσωμα.

Ἐπειτα ὑπάρχει τὸ ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον καὶ ἄλλοι ἀναφέρουμεν, ὅτι δηλαδὴ ὁ λαγὸς ἰδίως διὰ τὸν ὁποῖον γράφομεν τὰ ἄρθρα αὐτὰ, εἶναι καλλίτε-

ρα νὰ μὴ ἔχη ὀπίσω του διώκτην ἓνα πολὺ μεγάλο καὶ γρήγορο σκυλὶ ἀλλ' ἓνα μικρόσωμο καὶ σχετικῶς ὀλιγώτερον γρήγορο ἀλλὰ μεγάλης ἀντοχῆς σκυλὶ τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φοβίξῃ τὸν λαγὸν ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφίνη νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ τὸν ξεγελάσῃ εὐκολώτερον.

Μεταξὺ τῶν καλλιτέρων σκυλιῶν τὰ ὁποῖα προτιμοῦν εἰς τὴν Γαλλίαν θεωρεῖται τὸ σκυλὶ τὸ ὁποῖον λέγεται σκυλὶ d'Artois, τὸ ὁποῖον ὀφείλει τὸ ὄνομά του εἰς μίαν Γαλλικὴν ἐπαρχίαν καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ γενικὰ χαρακτηριστικὰ ἑνὸς pointer ἀλλὰ μὲ αὐτιά ὑπερβολικὰ μεγάλα τὰ ὁποῖα πέφτουν ἕως τῆς μέσης τοῦ στήθους. Τὸ ὕψος τοῦ σκύλου αὐτοῦ δὲν εἶναι ποτὲ μικρότερον τῶν 0.52 ἀλλὰ καὶ ποτὲ δὲν ὑπερβαίνει τὰ 0.60 μ.

Τὸ σκυλὶ αὐτὸ ὑπέστη διαφορὰς ἀναμίξεις καὶ οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς Γάλλοι οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ διάφορα ζητήματα τῶν σκύλων (ὅπως ὁ Gayot, Selincourt & Couleux) παραδέχονται ὅτι τὸ σημερινὸ σκυλὶ τὸ ἀρσενικὸν ἔχει ὑποστῇ μίαν πλήρη μεταβολὴν ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν του ῥάτσαν.

Ἀλλὰ ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δὲν ἀφίερσε τίποτε ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν μύτη, ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν καὶ ἀπὸ τὴν ἀντοχὴν τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ζώου.

Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὸ σκυλὶ d'Artois εἰς τὴν Γαλλίαν προτιμοῦν τὸ σκυλὶ τὸ λεγόμενον porcelaine (πορσελάνης) λόγῳ τῆς καλλιτεχνικωτέρας ἐμφανισέως του καὶ ἰδίως τῆς λεπτότητος τῶν ποδαριῶν του καὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κεφαλιοῦ του.

Καὶ τὸ σκυλὶ αὐτὸ εἶναι ἐπίσης μικρόσωμο μὴ ὑπερβαίνον τὰ 0.60 μ. ὕψος ἔχει δὲ ὀσφρησιν ἰσχυρὰν καὶ ἐπιμονὴν ἀξιοπαρατήρητον.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀκόμη μεταχειρίζονται διὰ τὸν λαγὸν τὰ σκυλιὰ τὰ πάρα πολὺ χαμηλά. Τὰ λέγουν bassés καὶ τὰ ὁποῖα ἐδῶ γνωρίζομεν περισσότερον ὡς σκυλιὰ λούσου μὲ τὰ στραβὰ πόδια, ὀλόμαυρα

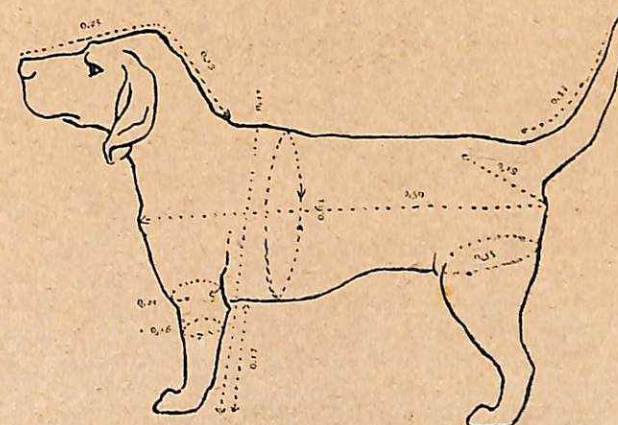

Ἀγέλη λαγόσκυλων δι' ὁμαδικὴν θήραν

καὶ μὲ ὀλίγο καφὲ εἰς τὴν μύτην, εἰς τὸ στήθος καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰ δύο μάτια, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα εἶναι μᾶλλον διὰ τεμπέληδες κυνηγοὺς οἱ ὁποῖοι περιπατοῦν πολὺ λίγο καὶ θέλουν τὰ σκυλιὰ φυσικὰ νὰ

εἶναι βραδυνήντα διὰ νὰ ἡμποροῦν νὰ τὰ παρακολουθοῦν.

Τὰ σκυλιὰ αὐτὰ ἔχουν πολὺ καλὴ μύτη, ἀλλὰ δὲν εἶναι παρὰ δι' ἐδάφη ὁμαλὰ καὶ χωρὶς μεγάλα ἐμπόδια.

Ὁ τύπος τοῦ Γαλλικοῦ λαγόσκυλου d'Artois

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία εἶδη σκυλιῶν, ἔρχεται ἡ συνομοταξία μὲ αἷμα griffon διὰ τὴν ὁποίαν θὰ ὀμιλήσωμεν εἰς τὸ προσεχές μας ἄρθρον.

Πάνος Σ. Σαββίδης

GRAND ELEVAGE

Cockers Spaniels

Sang des plus grands champions
origines, exposition et field-trials

Κουτάβια καὶ γυμνασμένα

KOKER SPANIEL

Τὰ θαυμάσια καὶ ἀντοχῆς σκυλιὰ διὰ τοὺς
κυνηγούς τῆς Ἑλλάδος

Παράδοσις στὸ Παρίσι ἢ οἰονδήποτε Γαλλικ. λιμένα

Διὰ καταλόγους καὶ πληροφορίας ἀπευθυνθεῖτε :

Mme LEON PÉREYROL
Yoo Hoo's Cottage — HOUDAN (S. & O.) France

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

1.500.000 ΑΔΕΙΕΣ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

Μεταξύ των άλλων δια τα οποία κατεκρίθη η 'Ελλάς κυνηγετικώς και από βημάτων επισήμων και από στομάτων οικείων μάλιστα, είναι και το τεράστιον δήθεν ποσοστόν των κυνηγών της εν συγκρίσει προς τὸν πληθυσμὸν της.

Ἐγένετο μάλιστα και παραβολή εἰς ὠρισμένας ἐκθέσεις με ἄλλα κράτη, ὡς τὴν Αὐστρίαν ἢ τὴν Γερμανίαν, καὶ εὐρέθη ὅτι αἱ 80.000 κατὰ μέσον ἐτήσιον ὅρον ἄδεια κυνηγίου ποὺ ἐκδίδονται ἐν 'Ελλάδι, εἶναι ἀριθμὸς καταπληκτικὸς ὑπέρογκος.

Ἐτονίσσαμεν ἔκτοτε τὸ σφαλερὸν καὶ ἀβάσιμον τῶν συγκρίσεων αὐτῶν καὶ συμπερασμάτων. Εἶναι ἐντελὲς ἐσφαλμένον εἰς μίαν τοιαύτην μελέτην νὰ λαμβάνονται ὡς βάσις συγκρίσεως οἱ δύο μόνον παράγοντες, τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας ἀφ' ἑνός, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυνηγῶν της ἀφ' ἑτέρου, χωρὶς τὸν ὑπολογισμὸν πληθύνους ἄλλου συντελεστῶν, παιζόντων σημαντικὸν ἐπίσης, τὸν σημαντικώτερον μάλιστα ρόλον.

Ἡ γεωγραφικὴ θέσις ἐνὸς τόπου, ἡ ἀναλογία καλλιεργουμένων καὶ μὴ ἐκτάσεών του, ἡ πυκνότης τοῦ πληθυσμοῦ του, ἡ θηραματικὴ του κατάστασις, ἡ θέσις του ἐπὶ τῇ μακρᾷ τῶν ὁδῶν ποὺ ἀκολουθοῦν τὰ πουλιὰ κατὰ τὰς μεταναστεύσεις των, ἡ κοινωνικὴ του ὁργάνωσις, ἡ ἀγροτικὴ ἢ βιομηχανικὴ μορφή της οἰκονομίας του καὶ πληθὸς ἄλλα δευτερεύοντα πράγματα, ἀποτελοῦν τὸ καθὲν καὶ ἓνα χρησιμώτατον διὰ τὴν διαφώτισιν τοῦ θέματος αὐτοῦ παράγοντα.

Ἡ Νέα Ὑόρκη με τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων της, δυνατόν νὰ μὴ ἔχη οὔτε χιλίους κυνηγούς, διότι κυνήγιον δὲν γίνεται οὔτε εἰς τοὺς δαιδάλους τῶν οὐρανοῦστων, οὔτε εἰς τοὺς πυρέσσοντας δρόμους τῶν χρηματιστηρίων.

Ἡ Μάνη ὅμως, με τὰς ἀπεράντους βραχώδεις ἐκτάσεις της καὶ τοὺς 60.000 πενόμενους κατοίκους εἰς τοὺς ὁποίους στέλλει ὡς μάννα ὁ Θεὸς τὰ περάσματα τῶν ὀρνυκίων καὶ τρυγόνων κατ' ἔτος, πολῦ τιμον καὶ πολυαναμενόμενον μέσον συντηρήσεως, δύναται ἀξιόλογα καὶ ἐξηγεῖται περίφημα νὰ ἔχη καὶ πεντακισχιλίους καὶ δεκακισχιλίους κυνηγούς, θηρεύοντας διὰ τὴν ἄρτυσιν τοῦ πενιχοῦ γεύματος τῶν οἰκογενειῶν των.

Ἀλλὰ πράγματα λοιπὸν πρέπει νὰ σταμνίζῃ ὁ ἄξιος μελετητὴς καὶ ὅχι ξηρὰν καὶ ξεκάρφωτον τὴν ἀναλογίαν πληθυσμοῦ καὶ ἀδειῶν κυνηγίου.

Ἄλλως τε καὶ εἰς μίαν τοιαύτην ξηρὰν σύγκρισιν δὲν μειονεκτεῖ ἡ 'Ελλάς, ἀρκεῖ νὰ συγκριθῇ πρὸς χώρας παρουσιαζούσας ἀναλογίαν καὶ συγγένειαν θηραματικῶν ὅρων πρὸς τοὺς ἰδικούς μας, χώρας με πυκνὰ περάσματα μεταναστευτικῶν, ὅπως ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία.

Ἡ δημοσιευθεῖσα κατάστασις τῶν ἀδειῶν θήρας, ποὺ ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς τὴν Γαλλίαν, δίδει ἀποστομωτικὴν τὴν ἀπάντησιν :

Ἐν καὶ ἡμῖς ἑκατομμύριον κυνηγοί. Τὸ 1931 δὲ 1.677.403, τὸ 1932, 1.571.922, τὸ 1933, 1.544.100, τὸ 1934, 1.451.305. *Ἀηλαδὴ ἐν Γαλλίᾳ ἀνα-*

λογεῖ εἰς κυνηγὸς εἰς κάθε 25 περίπου κατοίκους. Ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀναλογία εἶναι εἰς κυνηγὸς εἰς κάθε 80 καὶ πλέον κατοίκους.

Ἄς μὴ λεχθῇ δὲ εἰς ἀντίκρουσιν τίποτε περὶ λαθροθηρῶν, διότι οἱ ἴδιοι οἱ Γάλλοι ἀσφάλουν καὶ διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἔκτασιν ποὺ ἔχει ἡ λαθροθηρία εἰς τὸν τόπον των, ἀναγκάσει εἰς τέχνην.

Ὑπολογίσατε τώρα εἰς τοὺς ἄνω ἀριθμοὺς τὰ πάσης φύσεως δίκτυα πουλιῶν, παγίδες, βρόχους καὶ λοιπὰ ποὺ ἐπιτρέπονται ἐκεῖ καὶ ἐκ τοῦ νόμου καὶ θὰ ἔχετε τὴν εἰκόνα ἀρκετὰ πλήρη.

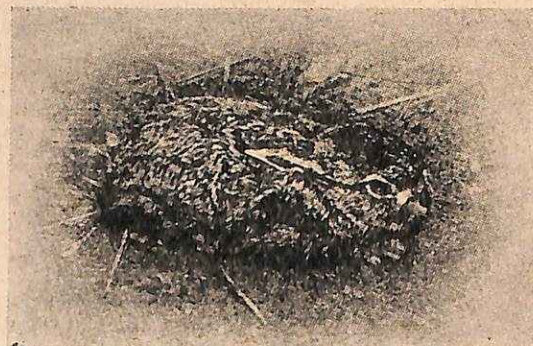
Ἀνάλογοι με τὴν Γαλλίαν εἶναι καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰσπανία, ὥραι ἐπὶ τῶν κυρίων μεταναστευτικῶν τῶν πουλιῶν ἀρτηριῶν.

Τὸ Γαλλικὸν Κράτος ἀντὶ νὰ ἀνησυχῇ διὰ τὸν μεγάλον αὐτὸν ἀριθμὸν ἀδειῶν, ὅπως θὰ ἤθελαν μερικοὶ ἀριστοκράται κυνηγοὶ ὀνειρευόμενοι τὴν ὑπαιθρον κτήμα τοῦ ὅπλου των καὶ ὅχι τῶν ὅπλων τῶν πληθειῶν, ἀνησυχεῖ ἀντιθέτως ἀπὸ τὴν μικρὰν ἔστω κατ' ἔτος ἐλάττωσιν του καὶ λαμβάνει σύντονα μέτρα διὰ νὰ τὴν σταματήσῃ.

Διότι 1.500.000 ἄδεια κυνηγίου, ἀσχετῶς τοῦ ἀμέσου ἐσόδου ἀπὸ τὸ χαρτόσημον, παρακολουθοῦνται ἀπὸ πολυποίκιλα ἄλλα ἔσοδα, φόρους πυρομαχικῶν, ὅπλων, καὶ ἀπὸ σημαντικὴν ἐνίσχυσιν τῆς ὅλης ἐμπορικῆς, συγκοινωνιακῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως.

Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸν γαλλικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνεγράφη πίστωσης ἑπτὰ ὅλων ἑκατομμυρίων φράγκων (50 ἑκατομμύρια δραχμαὶ) διὰ τὴν λειτουργίαν μιᾶς σχολῆς φυλάκων θήρας, διὰ τὸν ἀγῶνα ἐξοντώσεως τῶν ἐπιβλαβῶν ἀρπακτικῶν, διὰ τὴν εἰδικὴν ἀστυνομικὴν καταδίωξιν τῶν παραβατῶν θήρας, διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ ἀναπολλαπλασιασμοῦ κλπ.

Ἡμεῖς ἐδῶ καὶ τὰς ἀμοιβὰς τῶν φονευόντων λύκους καὶ τσακάλια, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ βαρύνουν κατὰ μείζονα λόγον τοὺς κτηνοτρόφους, τοὺς γεωγούς καὶ τὸ Κράτος μας ἂν ἦτο συγχρονισμῆον, —τὰς φορτώνομεν εἰς τὰ ἀρτισύστατα καὶ πτωχὰ ταμεῖα θήρας, ἴσως διὰ νὰ τὰ κάμωμεν ἀνάπηρα ἐκ γενετῆς.

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΕΣ ΜΑΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΘΗΡΕΥΤ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Τοῦ Συνταγματάρχου κ. IBAN ΣΟΚΑΤΣΕΦ

Πρὸ τριετίας, ὁ συνταγματάρχης κ. Ἰβάν Σοκάτσεφ, τοῦ Προεδρείου τῶν «Σοκόλ», εἶχεν ὑποβάλῃ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν Κυνηγετικὴν Ὁμοσπονδίαν, σχέδιον Νόμου περὶ Οἰκονομίας τοῦ Κυνηγετικοῦ Πλούτου τῆς Βουλγαρίας, ἐπὶ τῇ βάσει ὀρισμένου σχεδίου. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐνέκρινε πλήρως τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὅπερ κυρίως ἐβασίζετο εἰς τριετὲς οἰκονομικὸν σχέδιον.

Ἦδη πλησιάζει ὁ καιρὸς τῆς λήξεως τοῦ σχεδίου τούτου, τὸ ὅποτον πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ ἐκ νέου εἰς ἀναθεώρησιν καὶ ἐπεξεργασίαν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνων, τὰ ὅποια ἡ πείρα τοὺς ἐδίδαξε.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα, τὸ ὅποτον ἀπέστειλε καὶ εἰς τὰ «Κυνηγετικά Νέα» πρὸ καιροῦ ὁ κ. Σοκάτσεφ, ἀναφέρει τὰς βάσεις τοῦ σχεδίου τούτου τῆς Θηρευτικῆς Οἰκονομίας, ἐξετάζων καὶ συγκρίνων ἓνα ἑκάστον τὰ ζητήματα μετὰ προσοχῆς καὶ ἰδίως τὰ ἀμφισβητήσιμα τοιαῦτα ἐπὶ τῆς Κυνηγετικῆς Οἰκονομίας. Ἀρχόμενος δὲ ἐκ τοῦ θέματος: «Χαρακτηρισμὸς τῆς ἰδικῆς μας κυνηγετικῆς Οἰκονομίας», ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

«Ὡς γνωστὸν, ἐν Βουλγαρίᾳ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, εἰσῆλθον ἓνα σύστημα Κυνηγεσίας καὶ Οἰκονομίας τοῦ Κυνηγετικοῦ Πλούτου, πολὺ διαφορετικὸν ἐκείνων τὰ ὅποια ὑφίστανται εἰς προοδευτικώτερα Εὐρωπαϊκὰ Κράτη.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ἡμεῖς τὸ ὀνομάζομεν Δημοκρατικὴν Ἐκμετάλλευσιν τοῦ Κυνηγετικοῦ Πλούτου. Πιθανὸν τοῦτο νὰ ἔχη καὶ ἄλλας ὀνομασίας, πλὴν ὅμως ἐγὼ φρονῶ ὅτι ἡ ὀνομασία αὕτη εἶναι ἡ πλέον χαρακτηριστικὴ καὶ ὅτι αὕτη, καλλίτερον πάσης ἄλλης ἐκφράζει τὴν πραγματικότητα τῆς Οἰκονομίας ταύτης.

Καὶ πράγματι, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Εὐρώπην, βασιλεύει ἀλλοῖα πεποιθήσις ὅσον ἀφορᾷ τὴν Κυνηγετικὴν Οἰκονομίαν καὶ ὅποτε ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ Δημοκρατικοῦ Κυνηγετικοῦ Δικαίου, κυριαρχεῖ τὸ Γαιοκτημονικὸν Κυνηγετικὸν Δίκαιον, δηλαδὴ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν γαιῶν νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ Κυνηγίου, πολὺ περίεργον εἶναι, πῶς ἡ ἰδικὴ μας κυνηγετικὴ οἰκονομία ἠδυνήθη νὰ ἐδραιωθῇ καὶ ἀντισταθῇ ἐναντὶ τῶν ἰδικῶν μας συνηθειῶν τοῦ ν' ἀντιγράφωμεν καὶ νὰ μεταφυτευθῶμεν πᾶν ὅτι βλέπομεν εἰς τὸ ἔξωτερόν!

Ἡ ἀπορία μας ὅμως αὕτη καθίσταται ἐτι μεγαλειτέρα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι καὶ τὸ Κράτος ἐκεῖνο, τὸ ὅποτον ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ Βουλγαρία εἶχε Δημοκρατικὸν Κυνηγετικὸν Δίκαιον, καὶ συγκεκριμένως ἡ Γιουγκοσλαβία, ἐσχάτως ἐπίσης καὶ αὕτη μετέπεσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ Κυνηγετικὸν Δίκαιον, τὸ συνδεδεμένον μετὰ τὴν κυριότητα τῶν γαιῶν, συγκαταλεγείσα καὶ αὕτη διὰ τοῦ τελευταίου της Νόμου περὶ θήρας, εἰς τὸ σύστημα τὸ ἐφαρμοζόμενον εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ τὸ ὅποτον εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ μᾶς ἐκπλήττῃ τὸ γεγονός ὅτι εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ἐξοικονομοῦνται βάσει ἐνὸς συστήματος ριζικῶς ἀντιθέτου πρὸς τὸ Βουλγαρικόν. Δυστυχῶς ὅμως, ὅλα τὰ ἔθνη με σχετικῶς περιορισμένην πρόοδον, ἔχουν τὸ ἀρνητικὸν αὐτὸ διακριτικὸν σημεῖον, τοῦ νὰ οἰκαιοποιοῦνται πολὺ γρήγορα πᾶν τὸ ξένον, ἐνῶ συγχρόνως πολὺ ταχέως ἐγκαταλείπουν καὶ λησμονοῦν τὸ ἰδικόν των, παρ' ὅλον ὅτι τὸ ξένον δὲν συνταυτίζεται καθόλου πρὸς τὴν ἀνατροφὴν, τὸν χαρακτῆρα, τὰ ἦθη καὶ τοὺς ἐν γένει ὅρους τοῦ ὀλιγοπροσχημένου λαοῦ.

Διὰ νὰ μᾶς παρουσιάσω δὲ τὴν εἰκόνα ἐτι καθαρωτέραν, διατὶ ἐν Εὐρώπῃ ἠδυνήθη νὰ κυριαρχήσῃ καὶ νὰ ὑφίσταται ἀκόμη καὶ μέχρι σήμερον ἡ ἰδιοκτησία τῆς θήρας, θὰ μᾶς ἀναφέρω ἀριθμοὺς τινὰς καὶ ἰδίως ἐκ τῆς Γερμανικῆς Θηρευτικῆς Οἰκονομίας, ἡ ὁποία, νομίζω ὅτι ἀππροσώπευε τὸν τύπον, ἡ μᾶλλον τὸ πρότυπον τῆς γαιοκτημονικῆς Κυνηγετικῆς Οἰκονομίας.

Ἀπὸ τὴν στατιστικὴν τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τῆς ἰδιότητος τῶν Γερμανῶν κυνηγῶν, πληροφοροῦμεθα ὅτι οἱ μεγαλογαιοκτήμονες ἀποτελοῦν τὰ 25 ο/ο τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυνηγῶν ἐν Γερμανίᾳ : τὰ 30 ο/ο οἱ ἀνώτεροι κρατικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοί : 11 ο/ο οἱ ἐργάται καὶ

βιοτέχναι : 11 ο/ο οἱ ἔμποροι : 6 ο/ο οἱ μεγαλοβιομήχανοι : 5 ο/ο οἱ ἀξιωματικοί : 5 ο/ο οἱ ἱατροί : 1 ο/ο οἱ Δικηγόροι κλπ.

Ἀπὸ τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ μεγάλοι γαιοκτήμονες καὶ οἱ ἀνώτεροι Κρατικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοὶ ἐν Γερμανίᾳ, —οὗτοι δὲ συμβαίνει, ὡς ἡδυ-

Ἡ Ἀρτεμὶς τῶν γειτόνων μας Βουλγάρων κυνηγῶν

νήτην νὰ μελετήσω καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη ὅπου ἐφαρμόζεται ἡ ἰδιοκτησία τῆς θήρας—εἶναι κάτοχοι μεγάλου μέρους τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἔθνους.

Ἐάν ἡμεῖς τώρα συγκρίνωμεν τὴν ἄνω στατιστικὴν πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ Κυνηγετικοῦ μας κόσμου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, ὅποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν μας ἀνηκόντων κυνηγῶν ἦτο 26 χιλιάδες, ἐξ ὧν μικροὶ γαιοκτήμονες 13.000. Ἀξιωματικοὶ ὑπάλληλοι 3.000. Ἐργοῦται 1800. Βιοτέχναι 3.000. Συνταξιούχοι 630. Δικηγόροι καὶ Δικασταὶ 179. Ἀξιωματικοὶ 128. Ἐργοστασιάρχαι 144

κλπ., όλοι θα έννοήσετε, διατί εις τά μέρη έκείνα τό Κυνηγετικόν Δίκαιον συνεδέθη τόσον στενώς μέ την κυριότητα των γαιών και διατί παρ' ήμιν τό Κυνηγ. Δίκαιον δέν δύναται νά συνδεθί με την κατοχήν των γαιών. Συνεπώς, θεωρώ περιττόν πών σχόλιον έπί του ζητήματος τούτου.

»Και πράγματι, όταν οι Γιουγκοσλαυοί εισήγαγον εις τόν νέον Νόμον των περι θήρας τό γαιοκτημονικόν Κυνηγετικόν Δίκαιον, ήμεις ανεγνώσαμεν εις τόν Κυνηγετικόν των τύπον μίαν διαμαρτυρίαν εκ μέρους των Μακεδόνων και Σέρβων διά τούτο, διότι, ως λέγουν ούτοι, «ήμεις δέν δυνάμεθα νά αντιγράψωμεν μίαν διοργάνωσιν της θήρας από μέρος, όπου ή σύνθεσις του κοινωνικού και οικονομικού βίου είναι τελείως άλλοια».

Πρόκειται προφανώς περί των τέως κτημάτων της Αυστροουγγρικής Αυτοκρατορίας ως και περί των μερών εκείνων εκ της Σερβίας και Μακεδονίας, άτινα κατά χαρακτηρισμόν και σύνθεσιν πλησιάζουν μάλλον προς ήμάς.

»Ηδη δέ ο Σερβικός Κυνηγετικός τύπος και οι Σέρβοι Κυνηγοί έννεργον δραστηριώ: και προσπαθούν όπως επαναφέρουν τό Δημοκρατικόν Κυνηγ. Δίκαιον εις τόν τόπον των και έν Μακεδονία. Και εγώ πιστεύω ότι θα τό επαναφέρουν.

»Αλλά ήμεις βλέπομεν ότι και εις την Μπολσεβικήν Ρωσίαν, ή όποία εκληρονόμησε από την Τσαρικήν Ρωσίαν τό γαιοκτημονικόν Κυνηγετικόν Δίκαιον, διότι και εκεί οι κυνηγοί ήσαν κατ'άρχάς οι μεγάλοι γαιοκτήμονες, ως και εκείνοι οίτινες εκράτουν εις χείρας των τά περισσότερα των κοινών αγαθών—άμ' ως εκήρυξαν την Δημοκρατίαν των, δέν ήμπόρεσαν νά εύρουν άλλην μέθο-

κήμων, ήτοι άρχετοί ιδιοκτητήι τμημάτων γαιών (μικροκαλλιεργηταί), ών κτήματα (άγχοι) είναι συνεχόμενα, ήτοι Κοινότητες, εκεί όπου δέν υπάρχουν μικρογαιοκτήμονες, αποτελούν τάς ούτω καλουμένας ρεβίρ δηλ. περιορίζουν ιδιαιτέρως ιδιόκτας των Κυνηγετικές περιοχάς.

Ποίος όμως έκτελει την οικονομίαν των θηραμάτων εις τάς ιδιαιτέρας αυτές περιοχάς; Την οικονομίαν έκτελει ο ιδιαιτερός ούτος γαιοκτήμων, ήτοι ο ιδιώτης κάτοχος των γαιών.

Με ποία δέ μέσα και όργανα ούτος έξασκει την οικονομίαν των θηραμάτων;

»Ούτος ενεργεί διά σειράς οργάνων, γνωστών υπό τό όνομα "Έγγερι κλπ.

»Προκύπτει όμως τό έρώτημα: Ποίος εκπροσωπεί τάς ιδιαιτέρας κυνηγετικές περιφερσίας εις την ιδικήν μας Δημοκρατικήν Κυνηγετικήν Οικονομίαν!

»Αναλογικώς τάς ιδιαιτέρας Κυνηγετικές περιφερσίας παρ' ήμιν εκπροσωπούν αι έξαρτήσεις των Κυνηγετικών Συλλόγων, ήτοι: Τό Σωματεϊόν, ο Συνεταιρισμός, ο Σύλλογος, αι συναλεύσεις όλων έν γένει, και οίτινες είναι συγχρόνως οι άμέσως ένδιαφερόμενοι διά τό κυνήγι εις την περιφέρειαν ταύτην.

»Ούτοι εκλέγουν τό Διοικητικόν των Συμβούλιον, τους πληρεξουσίους των, οίτινες και αντικαθιστούν τόν γαιοκτημόνα νομικώς, όσον άφορ ά την οικονομίαν των θηραμάτων εις την περιφέρειαν ταύτην. Ούτοι συνεπώς είναι αντικαταστάται του ιδιοκτήτου των θηραμάτων, διότι ήμεις δέν δυνάμεθα νά παραδεχθώμεν ότι τό Κράτος δύναται νά οικονομήσῃ τό θήραμα. Τό Κράτος δύναται νά αναλάβῃ την Γενικήν αὐτοῦ έποπτείαν και έλεγχον επί της οικονο-

»Ο κ. Ίβαν Σοκάτσφ—εις τό μέσον άσκεπής—εκ των πρωτεργατών της θανμασίας διοργάνωσης των θηρευτικών πραγμάτων της Βουλγαρίας, έν μέσω τού προσδρείου των Σοκόλ.

δον προς έξοικονόμησιν του Κυνηγετικού πλούτου της χώρας των πών της Δημοκρατικής τοιαύτης.

»Ούτοι την παρέλαβον από ήμάς, άλλ' άναμφισβητήτως την ανέπτυξαν, έξήπλωσαν, έξελτίωσαν και την εγονιμοποίησαν έτι περισσότερον παρ' όσον έπετύχαμε ήμεις. Ίδού διατί, φρονώ ότι παρ' ήμιν τό μέγα αυτό πρόβλημα διά τό ιδιόν μας Δημοκρατικόν Κυνηγ. Δίκαιον είναι πρόβλημα τό όποϊον δέν δύναται νά έχῃ άλλην λύσιν, εκτός αυτής, ως είναι ήδη λελυμένη—εύτυχώς ότι παρ' ήμιν ή πλειονότης, ή μάζα των κυνηγών, αποτελείται από τά τέκνα του λαού.

»Παρ' ήμιν τό Κυνηγετικόν Δίκαιον εκπροσωπεί τό ιδιόν μας Έθνικόν φρόνημα, την τάσιν του Βουλγάρου όπως είναι ελεύθερος εις την γήν του και νά έχῃ ένα έστω και μικρόν τμήμα από την ιδιοκτησίαν αυτήν των γαιών τούτων και νά δύναται νά εκμεταλλευθί τό ιδιόν του αυτό τμήμα γής κατά τρόπον τόν όποϊον τό ιδιόν του ελεύθερον φρόνημα ύπαγορεύει.

»Εγώ φρονώ άκόμη ότι μία τοιαύτη λύσις του ζητήματος τούτου, ούχι μόνον προς τόν χαρακτήρα του λαού μας είναι σύμφωνος, άλλ' αυτή είναι σύμφωνος και προς την γενικήν εξέλιξιν της συγχρόνου άνθρωπότητος.

Προχωρών ο κ. Σοκάτσφ, αναλύει διά μακρών τό ζήτημα από έσωτερικής άπόψεως, άπαντών συνάμα εις επιχειρήματα άνωτέρου δασικού ο όποϊος έχεν όλος έναντίον γνώμην. Καταλήγων δέ, αναφέρει και πάλιν τό σύστημα έν Γερμανία, κατά τό όποϊον, ως γνωστόν έκαστος γαιο-

μίας. Διά τό νοικοκυριό όμως των θηραμάτων, φροντίζει ο Σύλλογος.

»Ημείς δέν δυνάμεθα νά χωρίσωμεν τόν Κυνηγετικόν Σύλλογον από την Κυνηγετικήν Οικονομίαν. Έάν ήμεις πράξωμεν τότο, τότε άσφαλώς κόπτομεν τόν δεσμόν εκείνον όστις πρέπει νά ύφίσταται μεταξύ θηραμάτων και κυνηγών, και ο όποϊος δεσμός έγγυάται τόσον τόν έλεγχον, όσον και την κανονικήν οικονομίαν των θηραμάτων, συνεπώς έγγυάται και την επιτυχίαν άκόμη της ιδικής μας Κυνηγετικής Οικονομίας.

»Διότι μία τοιαύτη απομάκρυνσις των Συλλόγων, δηλ. της Κυνηγ. Οργανώσεως από την Κυνηγ. Οικονομίαν θα επέφερε μεγάλας δαπάνας εις τό Κράτος: διά την προστασίαν των θηραμάτων και την έν γένει διεύθυνσιν, αι όποϊαι έν τέλει επ'ούδανι λόγφ θα έδικαιολογούντο από μίαν τόσον πενιχράν Οικονομίαν οίαν παρουσιάζει τό κυνήγι.

»Ίδού διατί φρονώ, ότι ή συνεργασία μεταξύ Κράτους και Κυνηγετικών Συλλόγων όσον άφορ ά την Οικονομίαν του Κυνηγετικού Πλούτου της χώρας μας, είναι μία επιτυχής νεωτεριστική και σύγχρονος λύσις του ζητήματος και άκόμη, ό,τι όσον περισσότερον τό Κράτος άπαλλάσσεται από τάς άμέσους ενεργείας περί την εφαρμογήν οικονομίας οιασδήποτε φύσεως, δευτερευούσης σημασίας, και όσον περισσότερον αναθέτει εις την κοινωνίαν την έξοικονομήσιν ταύτης, τόσον περισσότερον ήμεις έγγυάμεθα την εξέλιξιν και επιτυχίαν της Οικονομίας ταύτης.

»Τό Κράτος όμως ύπέχει ύποχρεώσεως—και εκεί άκριβώς είναι ή άνεπαρκεία του—ότι σπανίως έστάθη

εις τό ύψος του, ένός άνωτάτου και άυστηρού ρυθμιστού όσον άφορ ά την εκπλήρωσιν των βασικών γραμμών και των βασικών άρχών αίτινες έπρεπε νά τηρώνται.

»Έάν τό Κράτος ήδύνατο νά έντείνῃ τό εκπαιδευτήριον των επιθεωρητών μας, εάν ήδύνατο νά τους δώσῃ μίαν πρωτοβουλίαν και κύρος, εάν ήδύνατο νά ύποχρεώσῃ και τά λοιπά όργανα άτινα κατά τόν περι θήρας Νόμον είναι έντεταλμένα νά επιτηρώσῃ την εφαρμογήν του Νόμου τούτου, τότε και με την Κυνηγετικήν μας αυτήν οργάνωσιν άσφαλώς θα ήδυνάμεθα νά επιτύχωμεν μίαν πολύ περισσότερον Ιδεώδη λύσιν του ζητήματος παρ' όσον στέκει τώρα.

»Διά τούτο, με τό σημερινόν μας Δημοκρατικόν αυτό Κυνηγετικόν σύστημα όπου έχομεν, δέν θα έπρεπε νά σκεπτόμεθα περί άλλοιās λύσεως του ζητήματος, εκτός του νά άνατεθῇ μία μεγάλη μερίς των φροντίδων περί άμέσου Οικονομίας των θηραμάτων εις τους Κυνηγετικούς Συλλόγους.

»Εάν όμως τούτο δέν γίνη, τότε θα πρέπει νά αναλάβουν τά άρμόδια όργανα του Κράτους, ήτοι πάλιν θα πρέπει νά γραφειοκρατηθῇ τό ζήτημα, πράγμα τό όποϊον δέν είναι καθόλου έξυπηρετικόν και προς όφελος αυτής ταύτης της Οικονομίας.

»Εν Γερμανία παρατηρείται έσχάτως μία τάσις άποκεντρώσεως και μία επιθυμία της Πρωσικής Οργανώσεως όπως αναλάβῃ μέρος εις την Οικονομίαν των θηραμάτων. Ούτω λοιπόν, εις τόν νέον περι θήρας Νόμον έν

Γερμανία, εισήχθη πλέον ή άποκεντρώσις της Κυνηγετικής Οικονομίας».

Προχωρών εις τό ύπόμνημά του ο κ. Σοκάτσφ περιγράφει λεπτομερώς τό σύστημα της άποκεντρώσεως κλπ., παραβάλων τούτο προς τό σημερινόν κρατούν σύστημα έν Βουλγαρία και καταλήγων, ότι όσον μικρότερα είναι αι Διοικητικά μονάδες όσον άφορ ά την Κυνηγ. Οικονομίαν, τόσον καλλίτερον και άποτελεσματικώτερον θέλει έξοικονομηθῇ ή θήρα: με άλλους λόγους, ή πραγματοποιήσις άληθούς Κυνηγετικής Οικονομίας, άπαιτεί πραγματικόν και Ιδεώδη ιδιοκτήτην (οικοκύρην).

Οικοκύρην θεωρητικόν, μη ένδιαφερόμενον άμέσως, οικοκύρην μόνον στο χαρτί και έξ άποστάσεως έκαστοντάδων χιλιομέτρων, αυτό θα πῇ νά μη έχωμεν πραγματικόν οικοκύρην. Και όταν δέν έχωμε οικοκύρην, δέν θα δυνάμεθα νά έχωμε και Κυνηγετικήν Οικονομίαν.

Αί προσπάθειαι μας πρέπει νά στρέφονται κυρίως εις τό νά μη μεγαλώνουμε την έκτασιν της οικοκυρικής μονάδος, αλλά νά την ελαττώνωμε, διά νά δυνηθώμεν κατ' αὐτόν τόν τρόπον νά πραγματοποιήσωμε μίαν άληθινήν Κυνηγετικήν Οικονομίαν.

Μετά τάς παρατηρήσεις ταύτας, ο κ. Σοκάτσφ άρχεται της εξέτάσεως του τριτεούς σχεδίου της Κυνηγετικής Οικονομίας όπως είναι λίαν ένδιαφέρον και περί τού όποϊού θα πραγματευθώμεν εις τό προσεχές.

(Μεταφ. ΧΡ. ΠΛΟΥΤΣΗ)

Η ΗΧΩ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συμβουλές για τις πάπιες

Είμαστε άπάνω στην εποχή που κυνηγιώνται τά πολυπόθητα αυτά σε όλους μας ύδρόβια. "Ας μὴν ξεχνούμε λοιπόν πως οι άγριοπάπιες έχουν πολλή πονηριά και όξύτατο μάτι και δέν σιμόνουν διόλου σε μέρος που κάποια κίνησις, έστω και παραμικρή, τους γεννήσῃ ύποψία.

Στό καρτέρι που τις περιμένετε, φροντίστε νά είστε καλά καλά κρυμμένος και νά μὴν κάνετε άσκοπες κινήσεις. "Αν δῆτε ένα κοπάδι νά περνάῃ από τό μέρος σας χωρίς νά καθίσῃ, περιττόν νά ξεσηκωθῇτε και νά ξελαίμωθῇτε κοιτάζοντάς τό καθώς θα άπομακρύνεται στόν όρίζοντα.

"Αν μὲν δέν πρόκειται νά γυρίσουν πίσω, τό κοιτάγμα σας εις ούδέν μέλλει νά ώφελήσῃ,—θα είναι μία ματαία καταιπνώνσις των ματιών σας και μία άφελής ίκανοποίησις άκάπου περιεργείας.

"Αν όμως, ό ως είναι τό συνηθέστερο, τό κοπάδι κλώσῃ και κάμῃ νά γυρίσῃ ξανά προς τό καρτέρι σας, θα σᾶς αντίληφθῇ στην άσκοπή σας μετακίνησῃ από ένα μίλι έστω μακρυνά και θα βάλῃ για άλλα, φρονιμώτερα μέρη, πλώρη.

Φροντίσατε νά είναι ή κρυψώνα σας ή ή φυλάκτρα σας: καμωμένη από κλαδιά και χόρτα όμοια μ' αυτά που βλαστάνουν τριγύρω, νά μὴν είναι χυπητή διαφωρετική από την όλη άλλη μορφή του τοπίου.

Παραχωρήτε και στις πάπιες λιγάκι έξυπνάδα, λιγάκι πονηριά και μὴν τό θεωρῇτε δικό σας άποκλειστικόν προτέρημα αυτά. Και προσπαθήστε νά σταθῇτε πονηρότερός τους.

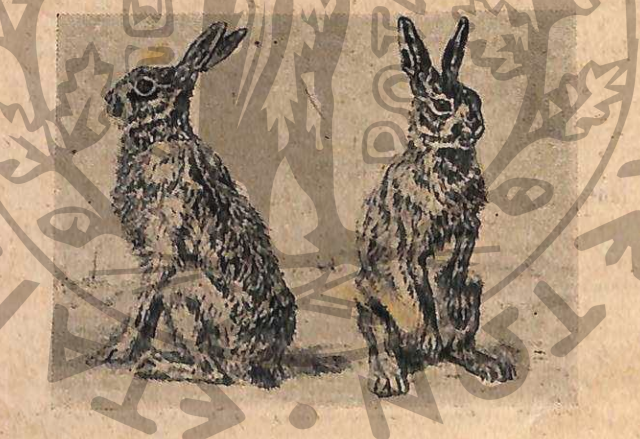
"Η άδεια ή γεμάτη τσάντα σας όταν θα φεύγετε, θα είναι ο έλεγχος της σχετικής βαθμολογίας.

Περί ποιότητων λαγού

Παλαιός και πολύπειρος συνάδελφος, τρέφων ιδιαιτέρων κλίσιν προς τό κυνήγιον των λαγών καθώς και προς τό σπαράζον που μᾶς παρέχουν, δίδει τάς εξής οδηγίας περί των γνωρισμάτων της από γευστικής άπόψεως αξίας των διαφόρων ποιότητων λαγού, διδάγματα μακροτάτης πείρας και προσεκτικής παρατηρήσεως:

"Ο βουνησίος και ο από δασότοπους λαγός, είναι και μεγαλοσωμότερος σχετικώς και πολύ νοστιμώτερος από τόν καμπίτη. Λαγός από βαλτοτόπια και μέρη που τά πατιών νερά, είναι κατώτατης ποιότητος και συχνότατα είναι προσβεβλημένος από κλαπάτσα και άλλες άρρώστιες.

Γι' αυτό οι συνάδελφοι, που συνειδίζουν τυχόν νά προμηθευθούν λαγούς όχι διά της μεθόδου του τουφεκιού αλλά διά της μεθόδου του πορτοφολίου, καλό είναι νά προσέχουν νά μὴν έχῃ κηλίδες στο κρέας του ο άγοραζόμενος λαγός και νά είναι καθαρό τό σηκότι του και τό πλερόνι, των όποιων ή παρουσία, είναι πολύτιμον διαγνωστικόν.

Μεγάλη διαφορά νοστιμιάς υπάρχει ως γνωστόν και μεταξύ ενός γέρικου λαγού και ενός νεαρού. Ο γέρικος έχει πλατειά και δύσκαμπτα τὰ άφτιά, σχεδόν σαν χαρτόννια, ενώ του νεαρού είναι άπαλά στο λύγισμα. Η προβιά στην κορφή του κεφαλιού είναι μπόσινη και άπλόχειρη στους νεαρούς, τεζαρισμένη και σφιχτή στους γέλικους.

Το περίεργό μὲν πλὴν ἀληθές είναι επίσης τὸ ὅτι τὸ κρέας ἑνὸς λαγού πὸν πολυκυνηγήθηκε καὶ πολυέτρεψε προτοῦ χτυπηθῆ, εἶναι ὄχι μόνον ἀνοστιμμένο ἀλλὰ καὶ ἀνθυγιεινόν. Ἡ τοξίνωσις πὸν ἔχει πάθει εἶναι ἐντονωτάτη. Ἐνας τέτιος λαγὸς γνωρίζεται ἀπὸ τὴν ἐξαιρετικὴν μαλακάδα πὸν παρουσιάζει ὁ σβέρος του, τὸ δε κρέας του ἔρχεται σάν ξασπρισμένο, σάν ξεβαμένο.

Ἀς τὰ ἔχουν λοιπὸν αὐτὰ ὑπ' ὄψει των, περιστάσεως τυχοῦσης, οἱ διὰ τοῦ πορτοφολίου φρονεῦντες λαγούς συνάδελφοι. Ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν εὐχέρειαν τῆς ἐκλογῆς, ἄς φροντίσουν τοῦλάχιστον νὰ φρονέουν ἐκλεπτῆς ποιότητος ἄτομα.

Φόρος σκυλιῶν εἰς τὰς Μαρκίζας

Ἐπικαίρως, μὲ τὴν παρ' ὀλίγον φορολογίαν τῶν σκυλιῶν μας, ἔρχεται ἀπὸ τὴν Πολυνήσιαν μία εἰδησις, ἀνταξία νεοελληνικοῦ γραφειοκρατικοῦ πνεύματος.

Εἰς τὸ ἀπομεμαρυσμένον αὐτὸ ἀρχιπέλαγος τοῦ Εἰρηνικοῦ ὑπάρχει καὶ ἡ νησοσυστάς τῶν Μαρκίζων, ὑπὸ Γαλλικὴν κατοχήν.

Ἀλλὰ ἐνῷ οἱ πολυνήσιοι τρέφουν κατὰ κανόνα καθένας ἀπὸ ἓνα σκυλὶ καὶ ἀπὸ ἓνα γουρούνι, ὑπάρχει ἐν ἀπομεμαρυσμένον μικρὸν σύμπλεγμα νήσων ὅπου ὑπάρχουν μόνον γουρουνάκια καὶ καθόλου σκυλιά.

Τὶ νὰ ἔχη συμβῇ τότε;

Ἐχει συμβῇ τὸ ἑξῆς:

Ὁ γάλλος νοματάρχης πὸν διοικεῖ τὰ νησιά αὐτὰ ἔλαβε κάποτε—γιατὶ εἶναι σπάνιο τὸ ταυδρομεῖο—ἓνα ὀγκώδες πάκο ἐγκυκλίων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἀπὸ τὸ Παρίσι. Κανονισμοὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, λιμενικά, φορολογικά, ἄδεια καὶ τὰ ῥεστα.

Τὶς ἐμελέτησε ὅλες ἐπισταμένως καί, ὅπως εἰς τὰς νήσους τῆς διοικήσεώς του δὲν ὑπάρχουν οὔτε αὐτοκίνητα,

οὔτε ποδήλατα, οὔτε λιμένες, οὔτε ἀτμάζατοι καὶ λοιπά, ἀλλὰ μόνον γυμνοὶ ἰθαγενεῖς, τὶς ἐκράτησε πρὸς ἰδιαιτέραν του χρῆσιν. Τὰ μόνον πράγματα πὸν ὑπῆρχον εἰς τὸ βασίλειόν του ἦσαν τὰ σκυλιά καὶ τὰ γουρουνάκια τῶν ἰθαγενῶν.

Ἰδοὺ ὁμως καὶ μία ἐγκύκλιος, πὸν ἐνέβαλεν εἰς μεγάλην ἀπορίαν τὸν κύριον νοματάρχην. «Περὶ φορολογίας τῶν κυνῶν». Σελίδες καὶ σελίδες ὁλόκληρες, κατηγορίες σκυλιῶν ποικίλες καὶ ἀναλόγως ποικίλλοντες φόροι καὶ δασμοί.

Μικρὴ φορολογία γιὰ τοὺς ποιμενικοὺς σκύλους, ἄλλη γιὰ τοὺς φύλακας, μεγαλύτερη γιὰ τοὺς κυνηγετικούς καὶ ἡ πιὸ μεγάλη γιὰ τοὺς πολυτελείας.

Μέγα τὸ πρόβλημα. Μποροῦσε νὰ κατατάξῃ τοὺς σκύλους τῶν ὑπάρχοντων ὡς ποιμενικούς; Ἀλλὰ ποῖμνια δὲν ὑπάρχουν. Ὡς φύλακας; Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει τίποτε νὰ φυλάξουν. Οὔτε βέβαια ὡς κυνηγετικούς, ἀφοῦ οὔτε ἀσκεῖται ἐκεῖ, οὔτε ὑπάρχει κανενὸς εἶδους κυνήγι.

Τὸ λοιπὸν «κῆνες πολυτελείας». Διήλαθι φράγκα τεσσαράκοντα ἐτησίως. Ὁραῖα. Αὐτὸ εἶναι. Προκήρυξε πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ πρόσκλησις καταβολῆς τοῦ φόρου.

Ἀλλὰ οἱ ἄδαμαιοι τὴν περιβολὴν ἰθαγενεῖς, οὔτε στὸν ὕπνον τοὺς δὲν εἶχαν δὴ ἓνα τέτιο ποσὸν ποτὲ στὴ ζωὴ τους. Τὶ θὰ κάνανε λοιπόν;

Ἀπλούστατα ἔκατσαν καὶ τοὺς ἔφαγαν.

Καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχουν πλέον σκυλιά εἰς τὴν ἀπομεμαρυσμένην ἐκείνην νησοσυστάδα τῶν Μαρκίζων.

Τὸ ἄλυτον πρόβλημα τῶν μεταναστεύσεων

Εἰς τὸ Νταβὸς τῆς Ἑλβετίας, τὴν πασίγνωστον ὕψηλὴν κοιλάδα τῶν σανατορίων, παρτηρήθη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἐν ἀσύνθηθες γεγονός.

Μεγάλα περάσματα πουλιῶν διέρχονται ἐκεῖθεν καὶ σταβμεῦνουν καὶ μάλιστα εἶδη, ὅπως νεροπούλες καὶ ἀγριόπαπες, πὸν δὲν εἶχαν ἄλλοτε παρατηρηθῇ. Κοπαδάκια ἀπὸ 10—12 κοκκινολαίμηδες ἐμφανίζονται ἀπὸ τὰ ὕψη καὶ καρφόνουν ἐδῶ ἐκεῖ στὰ πάγκρα. Φαινόμενον πρωτοφανές διὰ τὰ ὕψη τοῦ Νταβὸς.

Νὰ εἶναι τότε προμήνυμα βαρυχειμωνιάς γιὰ φέτος; Ὅπως δὴποτε τὸ πρόβλημα τῶν μεταναστεύσεων τῶν πουλιῶν, ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα προβλήματα τῆς ὀρνιθολογίας, δὲν ἔχει φανερώσῃ ἀκόμη κανὲν σχεδὸν ἀπὸ τὰ μυστικά του.

Σκυλοπερίπατοι καὶ σκυλογεύματα

Θὰ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους μας βεβαίως ἀπὸ σχετικὰ δημοσιεύματα τοῦ καθημερινοῦ τύπου, ἡ καταπληκτικὴ ἐξέλιξις πὸν εἶχε εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀνέργου ἀμερικανικῆς κοσμοπόλεως μιά ἀσημαντὸς ἐκ πρώτης ὄψεως σύμπτωσις.

Πενόμενος καὶ ἀνευ ἀσχολίας ἀνέλαβε μίαν ἡμέραν νὰ βγαίνει περίπατο ἐπὶ τινὰ ὥραν τὸ σκύλο ἑνὸς πολυασχόλου καὶ πολυτελάντου κυρίου. Τὰ ὀλίγα πάντως πὸν τοῦ εἶδοντο ὡς ἀμοιβή, τοῦ εἶσαν πολὺ τιμὰ.

Ἀλλ' εἰς τὸν πρῶτον αὐτὸν πελάτην προσετέθη ταχύτατα καὶ δεύτερος γείτων, τὸν ὅποιον ἐπίσης ἐταλαιπώρει τὸ ζήτημα τῶν ἐξόδων τοῦ σκύλου του, καὶ τρίτος, καὶ πρὸ τῆς παρόδου πολλοῦ χρόνου ὁ περίπατος ἐκεῖνος τῶν ὀλίγων σέντες εἶχεν ἐξελιχθῇ εἰς πολυσχιδὴ ἐπιχείρησιν, μὲ παραρτήματα καὶ γραφεῖα καὶ πολυάριθμον προσωπικόν. Καὶ ὁ ἀνεργὸς εἶχεν ἐξελιχθῇ εἰς δολλαριοῦχον μεγαλοεπιχειρηματίαν.

Ἐνα νέον ἐπάγγελμα, τοῦ σκυλαγωγῶν, ἀνεπτύχθη εἰς τὰς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς.

Τώρα, ἀπὸ τὴν αὐτὴν χώραν τῶν παραδόξων, μᾶς μεταδίδεται μία νέα εἰδησις.

Ὅλοι μας βεβαίως θὰ ἔχωμεν ἀντιμετωπίσῃ πολλάκις τὸ πρόβλημα τῆς κανονικῆς καὶ καλῆς τροφῆς τοῦ σκύλου μας. Ἀλλοτε κόκκαλα δὲν ὑπάρχουν, ἄλλοτε αἱ ἐργασίαι

μας μᾶς κρατοῦν μακρὰν τοῦ σπιτιοῦ τὴν ὥραν πὸν πρέπει νὰ τραφῇ ὁ σκύλος.

Εἶνε δὲ γνωστὸν πόσον ἀπαιτητικὰ εἶναι τὰ σκυλιά εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ ὁρολογίου τῶν γευμάτων των, ἀπαξ συνηθήσαντα, καὶ εἶναι γνωστὰ ἐπίσης καὶ τὰ οὐρλιάσματά των καὶ ἡ κατακραυγὴ τῆς γειτονιάς. Διὰ τοὺς ἐργένηδες μάλιστα κατόχους σκυλιῶν τὸ πρᾶγμα παρουσιάζει συνθηδέστατα προσκόμματα ἀνυπερβλήτα καὶ βασανιστικά.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὸ πρόβλημα ἐλύθη. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ἐγγραφῆτε πελάτης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κυνοτροφικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς πόλεώς σας, ἀντὶ τιμῆς μάλιστα πολὺ λογικῆς.

Εἰδικὸς κυνολόγος κτηνίατρος θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν σκύλον σας δωρεάν καὶ θὰ τοῦ κανονίσῃ ἀναλόγως τῆς ῥάτσας του, τοῦ ἀναστήματός του, τῶν ἰδιοτήτων του, τὴν κατάλληλον εἰς ποσότητα καὶ ἀνάμειξιν τροφήν.

Καὶ εἰς τὴν κανονισμένην αὐστηρὰ κάθε ἡμέραν ὥραν, τὸ αὐτοκίνητον τῆς ἐπιχειρήσεως θὰ σταθμεύσῃ πρὸ τῆς κατοικίας σας καὶ ὁ ὑπαλληλάκος θὰ σεορίσῃ εἰς τὸν ἀγαπητὸν σας σύντροφον, πόνιντερ ἢ σέττερ ἢ λυκόσκυλον, μέσα εἰς ἀπολυμασμένην πάντοτε καθαράν τὴν καθωρισμένην του τροφήν, ἐπιμελῶς παρασκευασμένην. Ἐσεῖς πλέον μπορεῖτε νὰ ἀπουσιάσετε ἐντελῶς ἡσυχὸς διὰ τὴν διαίταν τοῦ φίλου σας.

Τὰ ἀποτελέσματα καὶ διὰ τὸν κάτυχον καὶ διὰ τὸν σκύλον εἶναι τόσον λαμπρά, ὥστε τὰ γραφεῖα ὠρισμένων τέτοιων ἐπιχειρήσεων ἔχουν ἀρῇ τὴν μορφήν τραπεζιτικῆς λειτουργίας.

Ἀλλὰ αὐτὰ συμβαίνουν μόνον ἐν Ἀμερικῇ φεῦ...

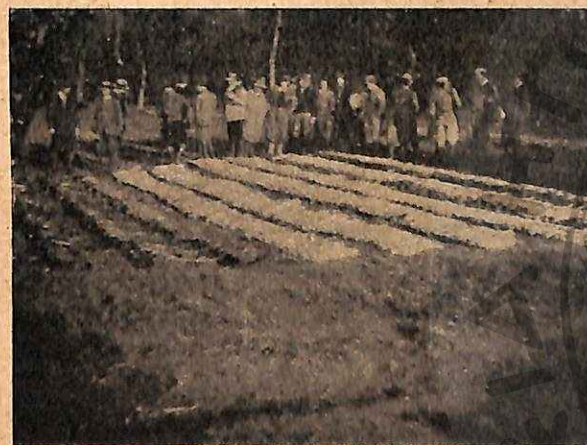
Κυνῆγι καὶ σφαγὴ

Μὲ τὸ γενικὸν ἀνοιγμα τοῦ κυνηγιοῦ στὴν Εὐρώπη, ὥργανώθησαν καὶ πάλιν μεγαλοπρεπεῖς κυνηγητικὲς ἐκδρομὲς στοὺς διαφόρους ἰδιωτικούς κυνηγοτόπους ταλαντούχων καὶ μεγαλοσιάνων.

Τουαλέττες, κυνηγητικὲς σάλπιγγες, ρεκλάμες λογῆς λογῆς τοῦ περασμένου αἰῶνος, καὶ σμήνη παγανιστάδων πὸν ἐκδιώκουν τρομαγμένα πρὸ τῆς ξαφνικῆς αὐτῆς θεομηνίας περδίκια καὶ λαγούς, μέχρι τῶν καννῶν τῶν μεγαλοσχῆμων προσκεκλημένων.

Ὑπηρεσία ὁλόκληρη ἐκτροφῶν καὶ εἰδικῶν ἀγωνίζεται ἐπὶ μῆνες καὶ μῆνες νὰ ἀναπαραγάγῃ μέσα σὲ κλοῦβες καὶ κοτέτσια πέρδικες, λαγούς, φασιανούς,—διὰ νὰ φανευθοῦν ἀθρόα μίαν ὥραιαν πρωτίαν ἐνῷ τὰ αὐτὰ ἔχουν ἐξοικειωθῇ μὲ τὸν ἄνθρωπον καὶ εἶναι σχεδὸν ἡμερα.

Ἄν θέλετε καὶ δειγμα ἑνὸς τοιοῦτου ταμπλώ, ὁρίστε

Ἐνα ταμπλὼ ἐκατόμβης ἀπὸ τὸ Ραμπογιέ

π. χ. τὶ ἀπέδωσε ἡ κυνηγητικὴ πρὸ μηνός. ἔορτῃ εἰς τὸ Σατώ ντ' Ἀλλονβίλλ τῆς Γαλλίας, ἰδιοκτησίαν τοῦ πρεσβευτοῦ Hennessy, μὲ διαφόρους ἐπιστήμιους προσκεκλημένους: Πέρδικες 2.321, λαγοὶ 275.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν μᾶς συγκινεῖ διόλου αὐτοῦ τοῦ εἶδους τὸ κυνήγιον, πὸν δὲν ἀποτελεῖ διὰ κανένα πραγματικὸν κυνηγὸν κυνήγιον, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἀποχρυστικὴν

σφαγὴν ἐξημερωμένων σχεδὸν ἀνυπερασπίστων πλασμάτων. Καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴν ἴδωμεν ποτὲ εἰς τὸν τόπον μας τέτοιο κατάντημα τοῦ εὐγενεστεροῦ τῶν σπόρ.

Τὸ Βαλκανικὸν Κυνηγετ. Συνέδριον

Τὸν παρελθόντα μῆνα συνεκροτήθη εἰς τὴν Σόφιαν ἡ Α'. Διάσκεψις τῶν Κυνηγετικῶν ὁργανώσεων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

Ἐκ τῆς Ἑλλάδος μετέβησαν ὡς ἐκπρόσωποι τῆς

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις, κυνηγὸς μανιῶδης καὶ ἐπικεφαλῆς τῶν Κυνηγετικῶν Ὀργανώσεων τῆς γείτονος μας.

Σ.Κ.Ο.Ε. οἱ κ. κ. Φρ. Μαυρομάτης καὶ Ἀντ. Σταθάτος, οἵτινες παρηκολούθησαν τὴν Διάσκεψιν. Εἰς τὸ συνέδριον μετέσχε καὶ ὁ ἐν Σόφιᾳ πρεσβευτῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Διαμαντόπουλος, ὅστις καὶ προήδρευσε τῆς Διασκέψεως.

Τῆς Ρουμανικῆς ἀντιπροσωπίας προήδρευεν ὁ Πρίγκηψ Πλαζινὸ.

Κατὰ τὴν Διάσκεψιν τὴν ὁποίαν ἐτίμησεν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας τῆς Βουλγαρίας κ. Μοσάνωφ, ἐνεκρίθησαν πολλὰ ψηφίσματα, φύσεως δυναμεινῆς νὰ ἐνισχύσῃ τὰς μεταξὺ τῶν κυνηγετικῶν ὁργανώσεων τῶν βαλκανικῶν χωρῶν σχέσεις καὶ νὰ δημιουργήσῃ δραστηριώτερον βίον μεταξὺ αὐτῶν.

Ἀπεφασίσθη προσέτι νὰ τεθῇ ἡ ἀπαρχὴ στενωτέρας συνεργασίας μεταξὺ τοῦ κυνηγετικοῦ τύπου τῶν γειτόνων χωρῶν, διοριζομένων εἰδικῶν ἀνταποκριτῶν οἵτινες νὰ τηροῦν ἐνημέρους ἐπὶ τοῦ κυνηγετικοῦ βίου τὰς βαλκανικὰς κυνηγετικὰς ὁργανώσεις καὶ νὰ δημιουργήθῃ ἰδιαιτέρα στήλῃ εἰς τὸν κυνηγετικὸν τύπον ἐκάστου βαλκανικοῦ κράτους, ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ δίδονται πληροφορίες περὶ τοῦ βίου τῶν κυνηγετικῶν ὁργανώσεων τοῦ γείτονος κράτους καὶ ν' ἀνταλλάσσονται καὶ σχετικὰ ἀρθρα κυνηγετικοῦ περιχομένου, γαλλιστί.

Ὁ Τάσος Βόρις τῆς Βουλγαρίας ἀντήλλαξεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια μετὰ τῆς Διαβαλκανικῆς Κυνηγετικῆς Διασκέψεως.

Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ προσεχές συνέδριον λάβῃ χώραν εἰς Ἀθήνας ἐντὸς τοῦ 1936.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διασκέψεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μοσάνωφ παρέθεσε δεῖπνον εἰς τὴν διπλωματικὴν λέσχην. Παρεκάθησαν ὁ ἐν Σόφιᾳ πρε-

ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

ΡΟΤΒΑΪΛ - ΧΙΤΛΕΡ

Εἶναι τὸ νέον περίφημον προῖον τῆς Γερμανικῆς φυσιγγιοποιίας

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΦΥΣΙΓΓΙΟΝ

Γὰ ἀποτελέσματά του,

θὰ σᾶς καταπλήξωσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Ἑρμού 50β ΑΘΗΝΑΙ Τηλεφ. 21357

σβευτής της Ελλάδος κ. Διαμαντόπουλος, οι ξένοι αντιπρόσωποι, οι επιτετραμμένοι της Γιουγκοσλαβίας και της Ρουμανίας και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της κυνηγετικής βουλγαρικής Ομοσπονδίας.

Ο Υπουργός κ. Μοσάνωφ ήγειρε πρόποσιν υπέρ των άρχων των Βαλκανικών κρατών, μεθ' ο οποίος ο πρεσβευτής κ. Διαμαντόπουλος ήγειρε το κύπελλον υπέρ του Τσάρου Βόριδος και της βασιλίσσης Ιωάννας.

Ο αντιπρόσωπος της Ρουμανίας πρίγκιψ Πλαζίνιο ηυχαρίστησε δια την θερμήν και εγκάρδιον υποδοχήν.

Οι σύμβουλοι κυνηγοί ανεχώρησαν κατόπιν εις κυνήγιον δια το Έλχοβον (Κιζιλ άγάτς). Κυρίως συμμετέσχον του όμιλου Έλληνες και Γιουγκοσλαβοί κυνηγοί.

Η ήμισις ήμισις—εφημερίς της Σόφιας «Νόβι-Δνι» εξαίρει την σημασίαν της έν Σόφια κυνηγετικής διασκεψέως ήν χαρακτηρίζει ως νέον σταθερόν βήμα προς την συνεννόησιν, την συνεργασίαν και την προσέγγισιν μεταξύ των βαλκανικών λαών.

Δυστύχημα εις τόν κ. Σαββίδην

Μετά λύπης θά πληροφορηθούν οι φίλοι άναγνώσται των «Κυνηγετικών Νέων» ότι το άκουραστο χέρι του άγαπητού μας συνεργάτου κ. Πάνου Σαββίδου έπαθε σοβαρότατον κάταγμα του δακτύλου και κατά ειρωνείαν της τύχης έπειτα από το γύρισμα όλων των βουνών της Ελλάδος όπου δεν έπαθε τίποτε, τοίτο του συνέβη από ένα αυτοκινητικό δυστύχημα εις την Πλατείαν Συντάγματος.

Ευτυχώς το πάθημα δεν θά κρατήσει τόν καλόν μας φίλον περισσότερον του μηνός και το χέρι του θ' αναλάβη πάλιν τούς άγώνας τούς κοινωνικούς δια τούς όποιους είναι τόσον χρήσιμος.

Τά «Κυνηγετικά Νέα» εύχονται ταχείαν και πλήρη ανάρρωσιν εις τόν πολύτιμον συνεργάτην των.

Αι διατάξεις περί κυνών

Συνιστώμεν εις τας Διοικήσεις των Κυνηγετικών Συλλόγων να άναγνώσουν καλώς και μετά πάσης προσοχής τας προστατευτικάς διατάξεις περί κυνών του Νόμου 5785 και θέσουν εις εφαρμογήν τά δελτία κυνών και τά άλλα προστατευτικά μέτρα, έν συνεργασίā με τας κατά τόπους άρμοδίας άρχάς.

Τό να παραπονούμεθα διαρκώς διατι κλέπτονται τά σκυλιά μας, διατι ό μπόγιας εξακολουθεί να θέτι χέρι επί άδίκων και δικαίων και διατι να συνεχίζεται ή βαναυσότης της φύλας, πταίμεν ήμεις οι

Η ΕΥΘΥΜΗ ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

Πρωτότυπον σωσίβιον των γενναίων μας

ίδιοι, διότι ούδέποτε προέβημεν εις καμμίαν όμαδικήν ενέργειαν όπως και δι' όλα μας τά ζητήματα και συνεπώς δεν θά έπρεπε να αφήσωμεν άνευ εφαρμογής έστω και άτελείς ακόμη τās διατάξεις του Νόμου, ζητούντες έπειτα σιγά σιγά να τās βελτιώσωμεν και να τās κάμωμεν αυστηροτέρας.

Ερωτήματα και άπορίαι

Ο συνάδελφος κ. Πέτρος Ιωαννίδης μάς γράφει τά εξής :

«Κυνηγώ από αρκετών έτών και έχω καλές έπιτυχίες και στούς λαγούς και στα πουλιά όταν τά χτυπώ σε άνοιχτά μέρη. Τό τουφέκι μου είναι Φρανκόν με κανές ντεμί—τόσκ, μήκους 76 εκατοστών. Είμαι πολύ εύχαριστημένος από αυτό, και καθώς σάς είπα, έχω καλές έπιτυχίες. Όταν κυνηγώ όμως σε δασερά μέρη και σε πυκνά και άναγκαζομαι να ρίχνω από κοντά στο κυνήγι, όμολογώ ότι δεν καταφέρνω να σταυρώσω τουφεκιά. Έπρόσεξα πολύ τό πρόβλημα και έπιστοποίησα ότι δεν διαθέτω περισσότερο χρόνο για να βρω στόχο στα άνοιχτά από ότι στα πυκνά. Έν τοίτοις στα πυκνά έχω μεγάλες άποτυχίες. Μεταχειρίστηκα διάφορες ριζιές, άλλα τίποτα. Σās παρακαλώ πολύ αν είναι δυνατόν να με διαφωτίσετε πώς πρέπει να διορθώσω την τουφεκιά μου».

Απάνσεις. Στις άποτυχίες σας στα πυκνά δεν φταίει προφανώς ή σκοπευτική σας ικανότης, ούτε πάντως οι ριζιές. Φταίει τό τουφέκι σας, τό όποιο μπορεί μόν να είναι άριστο, άλλα δεν είναι καμωμένο γι' αυτό το είδος τό κυνήγι. Με κανές τόσκ 76 πόντων μήκους μπορείτε να ρίχνετε άριστα στα 20 έστω μέτρα και πάνω, όχι όμως στα 15 ή 10 ή και 5, όπως κατά κανόνα συμβαίνει στα δασερά.

Σ' αυτή την άπόσταση τό τουφέκι σας πάσι μάλα τά σκάγια και, όταν ακόμη συμβή να χτυπήσει τό κυνήγι σας, δε θά πάρετε ούτε τό μισό. Στις περιπτώσεις αυτές τά τόσκ, με μακρούς μάλιστα κίννες, αποκλείονται.

Χρειάζεται τουφέκι κυλινδρικό, καθόλου τόσκ, με κανές όχι παραπάνω από 70 πόντους.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΕΠΑΘΛΑ

Κυνηγετικοί Σύλλογοι,

Δια τούς κυνηγετικούς σκοπευτικούς άγώνας σας, προμηθευθήτε δια τούς νικητάς, ώ-ραία, χρήσιμα και καταλληλότετα έπαθλα, εκ των γραφείων του περιοδικού.

Εις τιμάς άπιστεύτως εύθηνάς.

κ. κ. Κυνηγοί,

Χωρίς να σās παρουσιάσωμεν μεγαλειώδεις ρε-κλάμας σās συνιστώμεν να δοκιμάσετε την πυρίτιδα ΣΙΠΕ Παγκοσμίως άναγνωρισθείσα δια την ύπεροχήν της είναι ή τελευταία λέξις της συγχρόνου πυριτιδοποιείας.

Με την ΣΙΠΕ δεν χάνετε θηράματα διότι πίπτουν νεκρά, ξεψυχούν στον άέρα. Καμμία πυρίτις από όσες εισήχθησαν εις την Ελλάδα δεν ήμπορεσε ούτε να συναγωνισθῇ, ούτε να έκτοπίσῃ την ΣΙΠΕ.

Όσοι προτιμάτε πυρίτιδας μεγάλου όγκου, άγοράσατε την ΛΙΤΤΟΡΙΑ. Έφευρέθη παρά έτού Έργοστασίου ΣΙΠΕ και κατεσκευάσθη τῷ 1935.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

Η Αυστρία είναι ένας τόπος πολύ πλούσιος σε κυνήγια, χάρις στη φύση της αλλά και στη μελετημένη θηραματική οργάνωσή της. Σημειώνουμε σε σύντομη περιγραφή τὰ διάφορα είδη θηραμάτων και έποχων κυνηγίου, αρχίζοντας από τὰ κυνήγια που έλκουν περισσότερο τούς κυνηγούς εξ αίτίας της σπάνιότητος των στας άλλας χώρας.

Τό αγριόγινδο, που οι Αυστριακοί λένε Gams είναι τό αφρονώτερο από τὰ ευγενή θηράματα, μάλιστα στα όρεινά δάση της Καρινθίας. Τό κυνήγι τους τό καλοκαίρι, σε δασότοπους διακοπτόμενους από βραχοπλαγιές είναι λιγότερο κουραστικό παρά τό Νοέμβριο, ή Δεκέμβριο, έποχή της όχείας. Όμως αυτήν άκριβώς την έποχή μπορεί να χτυπήσει κανείς τὰ ωραιότερα άτομα, που αποτελούν κυνηγετικό κόσμημα και άθλο, τὰ περίφημα «gamsbart».

Στά ίδια ύψη με τό αγριόγινδο υπάρχει επίσης και τό έλάφι των Άλπεων, που τό συναντά κανείς σε όλα τὰ όρεινά, από τό δάσος του Bregenzer κοντά στη λίμνη της Κωνσταντίας μέχρι των τελευταίων άκρωρειών των Άλπεων στη Βουργελάνδη. Τό κυνήγι του επιτρέπεται κατά τούς μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο, είτε με καρτέρι, είτε ψαχτά.

Στά παρόχθια του Δούναβι άκούει κανείς ήδη από τις άρχες Σεπτεμβρίου τό μουκανητό του καμπίσιου έλαφιού, που τὰ κέρατά του είναι πύλν μεγαλύτερα από του έλαφιού των Άλπεων. Τό είδος αυτό τό διατηρούν σε άπέραντα περιφραγμένα πάρκα, που εκτείνονται ως τὰ πρόθυρα της Βιέννης.

Τό πλατώνι κυνηγείται από 15 Αύγουστου μέχρι τέλους του φθινοπώρου.

Τὰ πλούσια δάση της χώρας καθώς και τὰ παρόχθια του Δούναβι ρουμάνια, είναι γεμάτα από ζαρκαδία. Τό κυνήγι τους επιτρέπεται στα πεδινά μόν από τις 15 Μαΐου, στα όρεινά δε από τις 15 Ιουνίου.

Ιδιαίτερο θέλημα στην Αυστρία έχει τό κυνήγι του μεγάλου δασοπετεινού (τετράονος), που επιτρέπεται την έποχήν του ζευγαρώματος, μέσα στην οργαστική άνοιξιάνικη βλάστηση, από 15 Απριλίου στα χαμηλώματα μέχρι τις 15 Ιουνίου στα όρεινά. Ο μικρός δασοπετεινός, που κυνηγείται συγχρόνως, είναι ιδιαίτερος άφθονος στις Άλπεις.

Ας αναφέρουμε επίσης την τζελινόττα, που κυνηγείται στο καρτέρι, έλκόμενη με σφυρίχτρες-κράχτες, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο. Ο αγριόγαλλος είναι άφθονώτατος στούς κάμπους της Βουργελάνδης και τό κυνήγι του επιτρέπεται από 16 Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου. Από λαγούς, φασιανούς και καμπίσιες πέριδες είναι γεμάτοι οι παρόχθιοι του Δούναβι κάμποι, καθώς και τὰ πεδινά της Στυρίας και της Βουργελάνδης.

Τό πέραςμα των υπεκατῶν αρχίζει από τὰ μέσα Μαρτίου, ιδιαίτερος άφθονο στα άνατολικά της χώρας και βαστάει ένα περίοιο μήνα καθώς και τό κυνήγι τους.

Έξω από όλα αυτά, τὰ παρόχθια του Δούναβι είναι ένας σωστός παράδεισος ύδροβίων, όπου δίνουν ραντεβού σε μεγάλον αριθμό αγριόχηνες ή κάθε είδους αγριόπαπες, τουρλιά, νεροπουλάδες, μπεκατοίνα κλπ. κλπ., μάλιστα στην ξακουσμένη λίμνη του Neusiedl.

Ετσι, ό κυνηγός στην Αυστρία, δεν έχει καμμία έποχή του έτους να μείνῃ άργός, και καμμία έξοδος δεν τελειώνει χωρίς να συναντήσης ωραίο κυνήγι.

Ας τὰ άκούμε νά... παρηγοριόμαστε οι Έλληνες κυνηγοί του μονοκόκαλου συστήματος της 1 Σβρίου—15 Μαρτίου και της Ιερής προστασίας δικαίων και άδίκων, άρπακτικών και σαρκοβόρων, επι εξάμηνον.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΑ

Αναγγελάτε μας ή άποστείλατε μας τὰ διακριτικά των φονευμένων δακτυλιοφόρων πτηνών, δια να σās γνωρίσωμεν τās λεπτομερείας της δακτυλιδώσεώς των.

—Ο κ. Χρ. Κουβαράς κυνηγών την 3-10-935 παρά την θέσιν Νέον Κουβαρά Άττικής, έφόνευσε δακτυλιοφόρον κεφαλάν με τὰ διακριτικά Bologna Univ. 8860.

—Ο κ. Πάν. Παναγιωτόπουλος θηρεύων την 30-10-35 εις την Παράλιαν Καλαμών, έφόνευσε μίαν φάσαν δακτυλιοφόρον με τὰ διακριτικά 5339 M Italia 84.

—Ο κ. Πάν. Μπογδάνος κυνηγών εις τούς Παζούς την 22-9-35 έφόνευσε μικρόν πτηνόν δακτυλι-

φόρον με τὰ διακριτικά Museum Geg. Sweden A 8849.

—Ο κ. Πάν. Κλεισάρης παρὰ τό "Αργος έφόνευσε την 16-9-35 δακτυλιοφόρον πελαργόν με τὰ διακριτικά B. 62100 Vog. Rossiten.

—Επίσης ο κ. Ανδρ. Βασιλάκος την 16-9-35 έφόνευσε παρὰ τό "Αργος δακτυλιοφόρον πελαργόν με τὰ διακριτικά B 61394 Vog. Rossiten.

—Ο κ. Ν. Παπαδουλάκης έφόνευσε την 8-10-35 παρὰ της Κυδωνίας της Κρήτης κεφαλάν δακτυλιοφόρον με τὰ διακριτικά 8140 250 Vog. Helgoland.

—Ο κ. Αγγ. Παναγιωτάκης την 20-9-35 έφόνευσε πλησίον των Χα-

νίων Κρήτης δακτυλιοφόρον πτηνόν με τὰ διακριτικά Univers Kaunias (?) Lithuania 465—E

—Ο κ. Π. Σταματόπουλος την 7-10-35 έφόνευσε παρὰ τούς Ταξιάρχας του Πύργου δακτυλιοφόρον πτηνόν με τὰ διακριτικά 207826 Zool. St. Helgoland.

—Τό Βασιλικόν Όρνιθολογικόν Ίνστιτούτον της Budapest μάς πληροφορεί ότι ο φονευθείς φλώρος 89021 παρὰ την Λαμίαν την 15-2-35 παρὰ του κ. Ι. Παπιάτη έ δακτυλιδώθη νεοσσός εις Nagyloze της Ουγγαρίας την 6-7-34.

—Τό Πτηνολογικόν Helsingfors μάς πληροφορεί ότι ο φονευθείς παρὰ την Κέρκυραν γλάρος 17976 την 10-2 35 παρὰ του κ. Π. Δάφνη έδακτυλιδώθη παρὰ τό Vik της Φινλανδίας την 5-6-33.

ΣΗΜΑΙΑΙ-ΛΑΒΑΡΑ
Ν. ΓΕΟΥΡΓΑ
Βύσσης 5

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΠΟΡΙΑΙ ΣΑΣ

Ο τεχνικός Διευθυντής του περιοδικού κ. Φ. Α. Φιλίππιδης, δέχεται ευχαρίστως τους αναγνώστας μας τους επιθυμούντας να τον συμβουλευθώσιν επί τεχνικών ζητημάτων, εκάστην Πέμπτην 6-7 1)2 μ. μ. εις τὰ Γραφεία του περιοδικού.

— Α. Αθανασίου, Ιατρών, Λαμίας.

Η πυρίτις Wolff είναι καλή διά τὰ κυνηγετικά όπλα. Το γέμισμα αὐτῆς (δέν αναφέρεται τὸ τῶν σκαγιῶν) εἶναι 1,90—2,10 gr. διά τὸ διαμ. τῶν 12, 1,55—1,75 διά τὸ τῶν 16 καὶ 1,30—1,40 διά τὸ τῶν 20. Χρήζει ισχυροῦ καψυλλίου. Ἡ τάπες πρέπει νὰ φράσσουν καλῶς καὶ νὰ πιέζωνται ζωρῶς ἐπὶ τῆς πυρίτιδος, οἱ δὲ κάλυκες, ἀφοῦ γεμισθῶν νὰ γυρίζωνται μετὰ τὴν μηχανὴν καλῶς.

Ἡ πυρίτις ἀντέχει κατὰ τῆς ὑγρασίας καὶ δέν περιέχει νιτρογλυκερίνην.

— Μ. Ν. Σ. Ἐνταῦθα.

α) Εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησίν σας ἀπαντῶμεν ὅτι τὸ όπλον σας εἶναι ἀκάννου καὶ ὅτι πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε βραχεῖς κάλυκας.

β) Ὅ,τι περιγράφετε ἔχει κακὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βολῆς.

γ) Εἰς τὸ ἐρώτημά σας τοῦτο, εἶναι εὐνόητον ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπαντήσει κατηγορηματικῶς, ἂν μὴ ἔχη πρὸ αὐτοῦ τὸ όπλον.

— Σ. Γ. Ν. Ἐνταῦθα.

Τὸ νὰ μὴ ἐφαρμόζουν τὰ φυσίγγια καὶ νὰ εἶναι «μπόσικα» εἶναι βεβαίως βλαβερὸν καὶ διά τὸ όπλον καὶ διά τὴν βολήν, ἀλλὰ καὶ κλώτσημα ἐπιφέρουν.

Φ. Α. Φ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δραχμὰς 5 κατὰ στίχον.

«Όπλον «Darné», modele 19 V, ὑπερπολυτελείας, κάνης τριπλῆς δοκιμῆς, ἡ ἀριστερὰ κἀννη choke, ἡ δεξιὰ κυλινδρική θαλάμη 0.70, σχεδὸν ἀμεταχείριστον πληρωθὲν ἐν Γαλλίᾳ φράγκα Γαλλικὰ 3500 πωλεῖται λόφ ἀναχωρήσεως μόνον δρχ. 8000.

Τὸ ἄνω ἐκτίθεται εἰς τὰ Γραφεία τοῦ περιοδικοῦ, Μενάνδρου 52.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δίκαννον μάρκας Σμιθ καλὶμπερ 12 εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ

εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Ἀποτανθῆτε Σ. Α. «Κυνηγετικά Νέα».

ΓΟΥΝΑΡΙΚΟ Ἀμερικῆς ἐκτάκτου τέχνης καὶ πολυτελείας, μεγέθους παλτοῦ, ἐκτίθεται πρὸς πώλησιν εἰς τιμὴν εὐκαιρίας, εἰς τὰ Γραφεία τοῦ περιοδικοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ: Δίκαννον τῶν 12 κατάλληλον διὰ Τίγρο, μοντέλο ὁμοιον αὐτοῦ πού μεταχειρίζεται ὁ γνωστὸς Τίγερ καὶ τέως Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος, τοῦ περιφήμου Βελγικοῦ Οἴκου Brancaert, πραγματικῆς ἀξίας £ 100 fule choke καὶ αἱ δύο κἀνναι θαλάμη 70 m/m εἰς ἀρίστην κατάστασιν ἐντὸς πολυτελοῦς θήκης, εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν τῶν Δραχμῶν 20 000.

Πληροφορίαι παρὰ τὰ «Κυνηγετικά Νέα» Μενάνδρου 52.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κῶν ἄρην Setter ἢ Griffon πρὸς ἀγορὰν γυμνασμένος. Ἀπευθυντέον Α. Φ. Ζωϊόπουλον Ν. Πράκτορα—Πάτρας.

ΟΣΟΙ ΘΕΛΕΤΕ νὰ φάτε κυνήγι ἐκ τοῦ ἀσφαλτοῦς οὐστήσατε εἰς φίλον σας κυνηγὸν νὰ κυνηγήσῃ μετὰ πυρίτιδα ΣΙΠΕ.

Θέλετε νὰ κάμετε ἓνα εὐχάριστο δῶρο στοὺς συναδέλφους σας κυνηγοὺς;

Ἐγγράψατέ τους εἰς τὸ περιοδικόν.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ

ΤΑ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΑ
ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΝΕΑ

Πολυσέλιδα—Πολύχρωμα

—Πλουσίως—

—εἰκονογραφημένα—

Στὸ ὀρσιότερο ἀπ' ὅλα Sport
Τὸ Κυνήγι
πρέπει νὰ ἐνδύεται κανεῖς
ὅσο μπορεῖ ὀρσιότερα

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ

ΕΠΙ ΜΕΤΡῶ

ἀπὸ τὰ καλλίτερα σκωτσέ-
ζικα ὑφάσματα

ΜΕ ΜΕΓΑΛΑΣ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
στοὺς κ. κ. Συναδέλφους

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΑ

ΒΡΑΔΥΝΑ

ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ

ΕΠΩΦΕΛΗΘΕ ΤΩΝ ΕΥΚΟΛΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΠΑΝΟΣ Π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Α. Ε. Ρ. Τ. Α. Ε.

Ἐμποροπραπτικὸς Οἶκος

Ὁδὸς Παρονασσῶ 1

Παρὰ τὸν Ἀγ. Γεώργιον Καρύτσην

ΚΥΝΗΓΟΙ.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ
ΟΠΛΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΟΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ & ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 10 — Τηλ. 28691

Ἀπαντα τὰ εἶδη κυνηγίου. Τιμαὶ Συναγωνισμοῦ. Ἀγοράζονται όπλα καὶ περιστροφὰ μεταχειρισμένα

Δοκιμάσατε τὰ νέα φυσίγγια κυνηγίου **ΙΡΙΣ**

Μία δοκιμὴ καὶ θὰ πεισθῆτε διὰ τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα εἰς συγκέν-
τρωσιν καὶ φονικότητα. Εἰδικῶς γεμισθέντα διὰ τὸ κλῆμα μας μετὰ τὴν
παγκοσμίου φήμης Ἰταλικὴν πυρίτιδα **ΙΡΙΣ** — **Εὐλινίτις**.

Τιμὴ προσιτὴ διὰ κάθε βαλάντιον

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ

— & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ —

ΑΘΗΝΑΙ

Πυρίτις μαύρη ὑπονόμων.

Δυναμίτιδες, Φορσίτις, Στρήτ, Ἀμμωνίτις, Ὑ-
περ-ἀμμωνάλ.

Φυσίγγια περιστρόφων καὶ πολεμικῶν όπλων
Θρυαλλίδες, σκάγια, Καψύλια Δυναμίτιδος.

Μηχανουργικαὶ ἐργασίαι πάσης φύσεως καὶ ἀ-
κριβείας.

Ἀνταλλακτικὰ αὐτοκινήτων.

Ὁβίδες, Χειροβομβίδες, Πυροσωλῆνες.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ ΚΑΘΕ ΚΥΝΗΓΟΣ

—Θὰ τὸ εὑρετε στοὺς βιβλιοδετημένους τόμους τοῦ
περιοδικοῦ.

—Ζητήσατε τὸν Α', Β', Γ' καὶ Δ' τόμους μας πρὸς
δρχ. 100 ἑναστον.

—Εἶναι ὁ καλλίτερος σύντροφός σας καὶ τὸ πρακτι-
κώτερον δῶρον.

ΖΥΘΟΣ ΦΙΞ

Μετὰ
κάθε κυνήγι
τὸ δροσιτικώ-
τερο καὶ δυνα-
μωτικώτερο
ποτόν

ΖΥΘΟΣ

ΦΙΞ

ΤΥΠΩΝ

ΒΙΕΝΝΗΣ

ΠΙΛΣΕΝ

ΜΟΝΑΧΟΥ

Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐγγραφῆς
συνδρομητοῦ πρέπει νὰ συνοδεύη-
ται καὶ μετὰ τὸ ἀντίτιμον.
Ἐμβάσατε τὰς συνδρομὰς σας
μετὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἐπ' ὀ-
νόματι τοῦ κ.

ΑΛΕΞ. ΠΕΙΡΟΥΝΑΚΗ

Εὐλοίας 5 — ΠΕΙΡΑΙΑ

Εἶναι τὸ εὐδηνότερον καὶ τα-
χύτερον μέσον.

Προσέτι δύνασθε ὀπισθεν τῆς ἐπι-
ταγῆς νὰ σημειώσητε ὅτι θέλετε ἄνευ
ἄλλης δαπάνης.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΦΥΣΙΓΓΙΑ **ΙΔΕΑΛ**

ΤΥΠΟΥ ΘΑΝΑΤΟΣ

Με άκαπνον πυρίτιδα ΙΔΕΑΛ, είναι μοναδικά εις απόδοσιν από απόψεως κανονικής συγκεντρώσεως. Αί δοκιμαί τὰ απέδειξαν ἐφάμιλλα τῶν καλλιτέρων καὶ ἀκριβοτέρων Εὐρωπαϊκῶν φυσιγγίων. Κρατοῦν ἐπὶ τόπου νεκρὸν τὸ θήραμα. Τὰ μόνα κατάλληλα διὰ τὸ κλίμα μας καὶ εἰς τιμὰς προσιτὰς δι' ὅλους τοὺς κυνηγούς.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ ΑΜΕΣΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΠΛΟΠΩΛΗΝ ΣΑΣ

ΚΥΝΗΓΟΙ

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

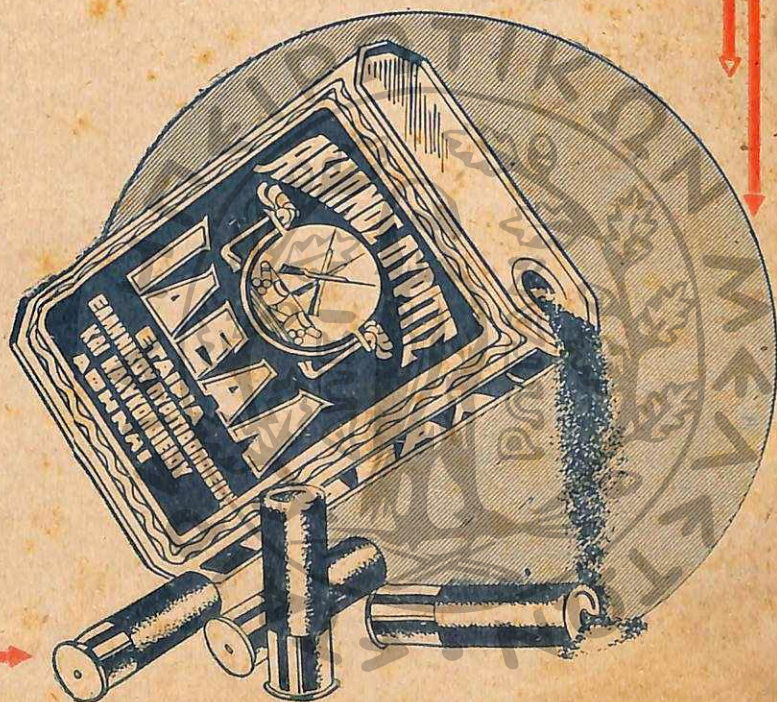
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ & ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΑΚΑΠΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΥΡΙΤΙΣ

ΙΔΕΑΛ

Ἡ ἄκαπνος ΙΔΕΑΛ εἶναι ὑπερτέρα τῶν εἰσαγομένων εὐρωπαϊκῶν. Συγκέντρωσις ἀρίστη καὶ ταχύτης μεγίστη. Εἰς διάτρησιν εἶναι ἡ πλέον ἰδανικὴ πυρίτις.

Ἡ Μαύρη ΕΞΤΡΑ ἀπεδείχθη ἀπαράμιλλος διὰ τὰ χειμερινὰ περάσματα. Εὐθηνὴ καὶ μὲ ἀποτελέσματα ἐκπληκτικά, χωρὶς νὰ κουράζη καὶ νὰ λερώνη τὴν κάννην.

S
H
P
C